

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
April 2019

***ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ*:-** ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ , ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ , ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ”

***ਪ੍ਰਸ਼ਨ*:-** ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?

***ਉੱਤਰ*:-** ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਈਲੈਂਸ ਮਾਨਾ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਈਲੈਂਸ ਰਹਿਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬੋਲੇ, ਲੇਕਿਨ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੋਲੇ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੇਕਿਕ। ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਕ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਲੇਕਿਕ ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ, ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਅਤੇ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਟਾਵਰ ਆਫ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕਤ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇ ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਬਾਪ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਪਰੀਮ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਤਿੰਨ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਦਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਾਪ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨ ਨੂੰ ਸਾਈਲੈਂਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣੀਆਂ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪਾਪ ਕਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮੋਚਰਾ ਵੀ ਖਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਦਵਾਉਣ। ਪਰ ਗਫਲਤ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਭਟਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਹੈ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਹੈ ਰਾਤ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਧੱਕਾ ਖਾਧਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਦਿਨ ਮਤਲਬ ਸਤਯੁੱਗ ਤ੍ਰੇਤਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਨਾ ਰਾਤ, ਦਵਾਪਰ - ਕਲਯੁੱਗ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਰੀ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਡਿਊਰੇਸ਼ਨ। ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਦਿਨ, ਅੱਧਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ। ਪਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਵਿਚ। ਜਦੋਂ ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗੇ - ਯੁੱਗੇ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦਾ ਸੰਗਮ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੈ।

ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ, ਇਸਨੂੰ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਕੁੱਝ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਹੈ। ਇਦਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਫਿਰ ਜਿੰਨਾਂ-ਜਿੰਨਾਂ ਦੇਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕਰਾਵਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਪੂਰੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਲਫ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਉਹ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੈ

ਭਗਵਾਨ ਅਥਵਾ ਹੇ ਬਾਬਾ। ਪਰ ਪਰਿਚੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਗਮਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਚੇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਨਰਕਵਾਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਾਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਚਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆਂ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਦੇਵਤਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਵਤੇ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਸੁਰਜਵੰਸ਼ੀ ਹਨ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, 21 ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੈ - ਪਵਿੱਤਰਤਾ - ਸੁੱਖ - ਸਾਂਤੀ ਦਾ। ਸਤਯੁੱਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸੁੱਖਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤ੍ਰੇਤਾ ਹੈ ਸੈਮੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਰੋਸ਼ਨੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਵੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਰੋਸ਼ਨੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਲਕੀਰ ਜਾਕੇ ਬੱਚਦੀ ਹੈ। ਨਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੈ - ਨਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ।

ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ ਕਿਸ ਲਈ ਲਗਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਮੇਲੇ ਤਾਂ ਮੇਲੇ ਹੋਣ ਲਈ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਗਵਾਨ ਦਵਾਰਾ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹੋ? ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਰਾਵਣ ਵੀ ਘੱਟ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਵਾਨ ਹੈ ਦੁਸਤਰ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਮਾਇਆ ਸਾਡੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਏ ਨਾ। ਬਾਪ ਆ ਕੇ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਾਇਆ ਫਿਰ ਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਯੁੱਧ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਘੜੀ-ਘੜੀ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦਾ ਥੱਪੜ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਮੀ ਜੋ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੜੇ ਅੱਖਰ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਫਿਰ ਵੀ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਓ, ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਨਾ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਨੇ ਹਾਰ ਖਵਾ ਦਿੱਤੀ ਮਤਲਬ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਬੈਠੇ। ਗੋਰਾ ਅਤੇ ਸਾਂਵਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਕਾਰੀ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਗੋਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਵਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਹੀ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ। ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਨ ਇਹ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ-ਉਤਰਦੇ ਕਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ। ਇਹ ਅਰਥ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਐਵਰ ਸੁੰਦਰ। ਉਹ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਕਾਲੇ, ਪਾਵਨ ਸੁੰਦਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਦਰਤੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਏ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣੀਏ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਦਵਾਰ ਖੋਲ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਵੰਦੇਮਾਤਰਮ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਤਾਂ ਅੰਡਰਸਟੂਡ ਪਿਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਪਿੱਛੇ ਨਾਰਾਇਣ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸਟਰ, ਪਿੱਛੇ ਮਿਸੇਜ਼। ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਰਾਜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਰਚਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਓਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਦਾ ਸੰਗ ਤੇੜ ਕੇ ਇਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੋੜਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਆਤਮਾ ਨੇ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਦਾਂ-ਉਦਾਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਹੁਕਾਰ ਗਰੀਬ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਰਮ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿਣਗੇ ਬਾਬਾ ਨੇ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਮਕਾਨ ਤੇ ਟੁੱਟ - ਫੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਛੀ-ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਕੋਰਟ ਆਫ ਆਰਮਜ਼ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਇਹ ਕੁਲ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਚੋਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਰਟ ਆਫ

ਆਰਮਜ਼ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਨਾਉਣ ਲਈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨੈਚਰਲ ਕਲੈਮਟੀਜ਼ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਸਾਇੰਸ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੇਟ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਮੁਸਲ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਇੰਸ ਨਿਕਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਕੁੱਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਭਾਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੂਜਣ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਮਹਿਮਾ ਲਾਇਕ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ, ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਨਵਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਖਰੇ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੋ। ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੈਨਾ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਬੈਠਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬੈਠਕੇ ਸੁਣਾਓਗੇ ਤਾਂ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਕਹਿਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਕਹੋਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ। ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਮਾਨਾ ਪਾਰਸਨਾਥ। ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਰਸਨਾਥ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਦਾ ਨਾਥ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ-ਨਾਰਾਇਣ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਵੀ ਨੇਤੀ-ਨੇਤੀ ਕਰਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਕੁੱਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਰਥਾਤ ਆਸਤਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਨਾਸਤਿਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

***ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-**

1. ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਕੁਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।
2. ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਮਾਇਆ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਕਰਨੇ ਹਨ।

***ਵਰਦਾਨ:-** ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਦੀ ਖੇਡ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਮਾਇਆ ਜਿੱਤ ਭਵ:

ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵੈਲਕਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਸਦੇ ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਖੇਡ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਦਾ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਬਿੱਲੀ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਘਬਰਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਵੱਡਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ - ਕੀ ਕਰਾਂ.. ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ... ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਹੀ ਪਾਠ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜੋ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋਰ ਚੰਗਾ। ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਖੇਡ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਜਿੱਤ ਬਣ ਜਾਓਗੇ।

***ਸਲੋਗਨ:-** ਜੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਭਾਵ - ਸਵਭਾਵ ਤੋਂ ਸੜਦੇ ਨਹੀਂ, ਬੇਕਾਰ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਕੰਨ ਤੋਂ ਸੁਣ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

- *ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ*:- ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਭ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਰਗਾਂ ਟੁੱਟ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ , ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਦਾ ਵਿਕਰਮ ਨਾਂ ਹੋਵੇ , ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਹੋਵੇ ”
- *ਪ੍ਰਸ਼ਨ*:- ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ-ਦੇਖ ਬੜੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ?
- *ਉੱਤਰ*:- ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖਦਾਈ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਬਾਪ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਹੀ ਬੋਲਾਂ, ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਾਂ...ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਮੇਰੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਬਾਪ ਫਿਰ ਟੀਚਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਪਤਿਤ-ਪਾਵਨ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸਤਾ ਵੀ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵੇ ਘੁੰਮਦੇ ਫਿਰਦੇ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰੋ, ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਕ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਕੇ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਪਾਰਟ 100 ਸਾਲ ਦਾ, ਕਿਸਦਾ 80 ਦਾ, ਕਿਸਦਾ 2 ਸਾਲ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਦਾ 6 ਮਹੀਨੇ ਦਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਜੰਮਦੇ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਜਨਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਥੋਂ ਦੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਅਤੇ ਸਤਯੁੱਗ ਦੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਗਰਭ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਗਰਭ ਜੇਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਗਰਭ ਜੇਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਦਾ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਓਵੇਂ ਨਾਮ ਰੂਪ ਲੈਣ ਤੋਂ ਵੀ ਰਹਿਤ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਦਾ ਸ਼ਿਵ। ਸਦਾ ਲਈ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਜਿਸਮ ਦਾ ਨਾਮ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ, ਉਹ ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਨਾਮ ਫਿਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਰੱਖੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਸਾਡੇ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਗੇ, ਫ਼ਾਰਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ, ਪਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਾਮ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਕੀ ਫਾਇਦਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਫਿਰ ਘਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਮ ਹੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਰੱਗ ਜੁਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਦਾ ਤਾਂ ਝੱਟ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੇੜਨਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਸਵੇਰੇ ਵੀ ਬਾਬਾ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ ਨਾ। ਦੇਖ ਦੇਖ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਹੋਵਤ...ਕਿਉਂ? ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂਰ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ-ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲਦੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਫਿਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਾਫਰਮਾਨਬਰਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ-ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਲ ਕਲੰਕਿਤ ਨਿਕਲਿਆ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੇਮੀ ਕੁਲ ਕਲੰਕਿਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਸੇਮੀ ਤੋਂ ਫਿਰ ਫਾਈਨਲ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖੁੱਦ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮੈਂ ਡਿੱਗ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਬੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਲੱਡ ਕੱਢ ਕੇ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਹੋ ਮਾਇਆ! ਤੂੰ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਿਹੜੇ ਬਲੱਡ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈਂ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮਰੱਥੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਧਾਕਲਪ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਉਹ ਸਮਰੱਥੀ ਗਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਗੱਲ। ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਾਲਵੈਟ ਤੋਂ ਇਨਸਾਲਵੈਟ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ

ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਖਾਵੇਗੇ। ਇਸ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਅਸੀਂ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੰਨਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ-ਕਿੱਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ। ਇਥੋਂ ਦੇ ਹਰਸ਼ਿਤ ਪਨੇ(ਖੁਸ਼ੀ) ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਫਿਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ? ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕੀ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਕਿੱਥੇ ਗਏ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿਥੋਂ ਆਏ ਸੀ ਉਥੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਜੱਜ ਕਰੋ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜੱਜ ਕਰੋ - ਭਗਤੀ ਰਾਈਟ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਰਾਈਟ ਹਾਂ? ਬਾਪ, ਰਾਮ ਹੈ ਰਾਇਟੀਅਸ, ਰਾਵਣ ਹੈ ਅਨਰਾਇਟੀਅਸ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਸੀ। ਦਾਨ-ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਵੀ ਪੈੜੀ ਥੱਲੇ ਹੀ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ, ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਗੇ? ਉੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਦਮ-ਕਦਮ ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਤਾਂ ਕਦਮ-ਕਦਮ ਤੇ ਪਦਮ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਪਦਮਪਤੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਰਾਜ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। ਤਾਂ ਫਾਲਤੂ ਖਿਆਲਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ, ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਬਾਪ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਨਾ, ਜਿਸਦਾ ਪਾਰਟ ਹੀ ਪਿੱਛੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਪਾਰਟ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਹੀਰੋ-ਹੀਰੋਇਨ ਦਾ ਪਾਰਟ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਕਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬੋਲਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂ...ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ-ਦੇਖ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਆਏ ਹਾਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਖਧਾਮ ਤੋਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ-ਚੜ੍ਹਦੇ ਸੜਕੇ ਭਸਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਕਬਰ ਤੋਂ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਨਾਲ ਹੀ ਤਾਲੁਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਵੇਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਾਂਗੇ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਂਗੇ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਵੀ ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗਿਆਨ ਜੋ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਤਾਂ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਵੀ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਦੇ ਤੋਂ ਸਾੜਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂ ਸਾੜਦੇ ਹੋ? ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਤਲਬ ਨਾਂ ਸਮਝਣ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਾਦਨਾਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਵਿਜੀਟਰਸ ਆਦਿ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸੈਰਿਮਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਦੇ ਤੋਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਨ? ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਖਰੀਨ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਦੇ ਤੱਕ ਸਾੜਦੇ ਰਹਿਣਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਫਿਰ ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰਾਵਣ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸੈਕੰਡ ਬਾਈ ਸੈਕੰਡ ਜੋ ਕੁਝ ਚਲਦਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਿੱਥੀ-ਤਰੀਕ ਸਾਰਾ ਹਿਸਾਬ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਕਿੰਨੇ ਘੰਟੇ, ਕਿੰਨੇ ਸਾਲ, ਕਿੰਨੇ ਮਹੀਨੇ ਸਾਡਾ ਪਾਰਟ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬਾਬਾ-ਬਾਬਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਦਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਵਰਸੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਸਭ ਨੂੰ ਬੋਲੇ - ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਰੱਬ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਬੈਂਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ,

ਸੁੱਖਧਾਮ। ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭੁੱਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਆਉਣਗੇ। ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ, ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਇੱਕ ਧਰਮ ਫਿਰ ਉਸਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਆਦਿ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਲੜਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਧਨਕੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇ ਰਾਜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਖੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਖੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਖੰਡ, ਅਟਲ, ਅਡੋਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਅੱਗੇ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਸਭ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਖ਼ਤਮ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਉਣ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਪਿੱਛੇ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਸਾਰੀਆਂ ਉਥਲ ਖਾਣਗੀਆਂ। ਬੁੱਢਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਜਵਾਨ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਫੀਮੇਲਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਫੀਮੇਲਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਿੱਖਿਆ ਲਈ, ਚਲੇ ਗਏ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਜਰੂਰ ਬੁੱਧੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਭੈਣ - ਭਰਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਈ-ਭਾਈ ਦੇਖੋ। ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬੜੀ ਉੱਚੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਇਕਦਮ ਚੋਟੀ ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਣੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲੋ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ, ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੀਵਾਲਾ ਆਦਿ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਵੀ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੀਵਾਲਾ ਮਾਰਿਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਮਾਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਕਦੇ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੰਤੀ ਫਿਰ ਦੀਵਾਲਾ ਮਾਰਨਤੀ...ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖਦਾਈ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

***ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-**

1. ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸ ਕੇ ਕੁਲ ਕਲੰਕਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਇੱਕ-ਦੋ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਮਰੱਥੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲੈਣਾ ਹੈ।

2. ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਥੋਂ ਹੀ ਭਰਨੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੁਣ ਹੀ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨੇ ਹਨ।

***ਵਰਦਾਨ:- ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ(ਅਧਿਆਪਕ) ਸਮਝ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਾਠ ਪੜਨ ਵਾਲੇ**

ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਭਵ:

ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ ਸਮਝੋ। ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਕ ਸਹਿਣ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਇਹ ਦੋਵੇ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹ ਲਵੋ ਤਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਜਦੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਟਰੱਸਟੀ ਮਾਨਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ, ਸਮਰੱਥ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹੋ।

***ਸਲੋਗਨ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਿਜ਼ਾਜ ਮਿੱਠਾ ਹੈ ਉਹ ਭੁੱਲ ਨਾਲ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਸੀਂ ਰਿਫਰੈਂਸ ਹੋਣ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੱਚਾ ਸੰਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਉਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਕਿਹੜੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰੀ ਝੁਰਮੁਈ ਝਗਮੁਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਂ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਣੀ - ਅਣਸੁਣੀ ਕਰ ਦੇਵੋ। ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਈ ਬੱਚੇ ਫ਼ਾਲਤੂ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਡਬਲ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਵੀ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਤਾਂ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ। ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੰਗਲਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ ਪਰ ਮਾਇਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਥੋੜੀ ਡਿਫੀਕਲਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਵਾਏ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਦੇਹ ਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਚਤਾ ਹੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਈ ਅੱਛੇ ਅਨੰਨੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਪਾਰੇ ਮਿਸਲ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਨੰਬਰ ਸਦਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨੰਬਰ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬੜੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਗਤੀ, ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦੇਣ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ - ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨਗੇ! ਇਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਚਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਰਚਤਾ ਹੈ ਇਕ ਬਾਪ। ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ, ਉਹ ਸਭ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬਿਨਾਂ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬੈਰੁੰਠ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। 2500 ਸਾਲ ਸੂਰਜ ਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚਲੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਕੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਸਮਝਣਗੇ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨੇਲਜ਼ ਹੈ। ਪੌੜੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅੱਛੀ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਕਈ ਗੁਰੂ-ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਲਈ ਹਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਕੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇਵੇ। ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਪਸੰਦ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਜੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪੂਜਨੀਏ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਜੋ ਪੂਜਨੀਏ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਹੈ ਪੂਜਨੀਏ ਫਿਰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਪੁਜਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਬਾ ਨੇ ਢੇਰ ਗੁਰੂ ਕੀਤੇ, ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਜੋ ਪੂਜਨੀਏ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸਭ ਦੀ ਪੂਜਨੀਏ ਤੇਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਪੂਜਨੀਏ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਹਨ ਪੂਜਨੀਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਖਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਰਾਮ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਦੇਖੋ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਹਨ। ਫਲਾਣੀ ਸਭਾ, ਫਲਾਣੀ ਸਭਾ। ਕਿਧਰੇ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੂਜੀ ਤਰਫ਼ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਕਤ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ 20% ਬਣੇ ਹਨ, ਕੋਈ 50% ਬਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜੇ ਉਪਰ ਤੋਂ ਬੱਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਕਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਐਕਟਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਈ ਹਲਕੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਰਿਫਰੈਂਸ ਹੋਣ ਦੇ

ਲਈ, ਨਾਂ ਕਿ ਹਵਾ ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਕੋਈ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਨਿਆਵੀ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਉਲਟੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਤ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸਤ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਦੂਜੇ ਸਾਰੇ ਅਸਤ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਸੰਗ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਬੜੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ। ਆਗਾਖਾਂ ਦੇ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਫਾਲੋਵਰਸ ਹਨ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੇਟਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ ਵਜ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ ਵਜ਼ਨ ਕਦੇ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਪੱਥਰ ਹਨ ਜੋ ਮਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੀਰਿਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਮਿਲੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਦਾਨ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਅਜਾਮਿਲ ਵਰਗੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭਗਵਾਨ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਜੋ ਚਿੰਤਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ - ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਿਖੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਸਿਰਫ਼ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮੁੰਡਣਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਇਸਲਈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਜਰੂਰ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਣੂ, ਸ਼ੰਕਰ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਨਾਮ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ:; ਫ਼ਿਰ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ੰਕਰ ਇਕ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ਼ੰਕਰ ਕਿਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੇਣਗੇ। ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਾਰਵਤੀਆਂ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਈਸ਼ਵਰ ਭਗਵਾਨ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰਲੇਪ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਕਿਓਂ ਬਣਦੀ! ਜਰੂਰ ਲੇਪ - ਛੇਪ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਤਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ। ਦੇਵਤੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨੀਚ ਪਾਪੀ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੇ ਵੀ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ। ਜੇ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਇਕ ਹਨ, ਕਰਦੇ ਫ਼ਿਰ ਦੂਜਾ ਹਨ। ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ, ਅਕਾਲ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਦ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਈ ਇਥੋਂ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਖਲਾਸ। ਬਾਬਾ ਮਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਸਾਰੀ ਝੁਰਮੁਈ ਝਗਮੁਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋ। ਕਈ ਤਾਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਵਜਾ ਕੇ ਫ਼ਿਰ ਆਪਣੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਦਾ ਬੜਾ ਅੱਛਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੈਕੁੰਠ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਝੱਟ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਬੱਚੇ ਕਿਵੇਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਨਰਸ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਝੱਟ ਉਠਾਇਆ, ਸੰਭਾਲਿਆ। ਬਚਪਨ, ਯੁਵਾ, ਬੁਢਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਟ ਵੱਜਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੇ ਡਰਾਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਡਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਵਜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ। ਰਾਵਣ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ? ਕਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕੀ? ਸਿਰਫ਼ ਚਿੰਤਰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਤਾਂ ਫ਼ਿਰ ਇਹ ਰੂਪ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਕੀ ਰੂਪ ਹੈ! 5 ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਭੂਤ ਜਦੋਂ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਰਾਵਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਸੁਧਰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਆਸੁਰੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸੁਧਰਦੇ-ਸੁਧਰਦੇ ਪਾਵਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਫ਼ਿਰ ਇਹ ਖਲ ਉਤਾਰ ਦੇਵੇਗੇ। ਫ਼ਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤੋਪਰਧਾਨ ਖਲ(ਸ਼ਰੀਰ) ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਮਿਲੇਗੀ। ਸੋ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਕੰਚਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੋਨਾ ਕੰਚਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੇਵਰ ਵੀ ਕੰਚਨ ਬਣੇਗਾ। ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨੈਲਜ਼ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਸਾਰੇ ਨੇਤੀ-ਨੇਤੀ ਕਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨੇਤੀ-ਨੇਤੀ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਛਣਗੇ ਕੌਣ? ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹੋ। ਗਲਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਨਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫ਼ਾਲਤੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਮੱਥਾ ਲਾਉਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬੇਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਕ ਬਾਪ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਹੀ ਯਾਦ ਰਖਣੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2. ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨੈਲਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਰਹੇ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਦਾ ਹੀ ਸਿਮਰਨ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਨਾਂ ਚਲੇ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਦਾਤਾ ਦੀ ਦੇਣ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਰਵ ਲਗਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਅਕਰਸ਼ਨ ਮੁਕਤ ਭਵ :

ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਗੁਣ ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਕਿਸੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਵੈਭਵ ਦੇ ਵਲ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸੰਕਲਪ ਜਾਣਾ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇ। ਇਹ ਦਾਤਾ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ - ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਲਗਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਅਕਰਸ਼ਨ ਮੁਕਤ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਵੇਂ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰ ਬਣੋ ਜੋ ਭਟਕਦੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਠਿਕਾਣਾ ਦੇ ਦਿਉ, ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿਉ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਇਹ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਨਾਟਕ ਹੈ , ਇਸ ਨਾਟਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਆਤਮਾ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ , ਮੇਕਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਪਤਿਤ-ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਭੋਲਾਨਾਥ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਦੇਕੇ ਮਹਿਲ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੋਲਾਨਾਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਮੁੰਡਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਏਦਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਕੁਝ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਦਾ ਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਦਾ ਫਲ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਇਸ ਲਈ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹ ਰਿਹਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਣ ਇਸ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਵਲ। ਇਹ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮ ਗਿਆਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਅਤੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦਾ ਫਰਕ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੜਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪੜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ। ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ - ਇਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜਾਈਆਂ। ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੀ.ਏ. ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਨਾਮ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਮ ਹੈ, ਪੜਾਈ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ? ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਜਦੋਂ ਪੜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, 10-12 ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਉਸਨੂੰ 24 ਅਵਤਾਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਨੂੰ ਬੜਾ ਭਟਕਾਇਆ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਠਿੱਕਰ-ਭਿੱਤਰ ਸਭ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਖੁੱਦ ਭਟਕੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਭਟਕਾਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ੀਤਲ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਸਭ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਅਪਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਕਿੰਨੀ ਗਲਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਮੇਰੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਜਰੂਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਲ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਭਗਵਾਨ ਦੇਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਕਰਮਕਾਂਡ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਪੜਾਈ। ਪੜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਬਾਪ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਜੋ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਹਿਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਇਸ ਲਈ ਫਲਾਣਾ ਮਰ ਗਿਆ, ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ-ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ ਵੱਖ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਵੱਖ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਤ, ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਅੱਧਾਕਲਪ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦਿਨ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦੋਵੇਂ ਬੇਹੱਦ ਹਨ। ਦੋਨਾਂ ਦਾ ਟਾਈਮ ਬਰੇਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਭੋਗੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਮਰ ਵੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਾਧਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾਂ ਹੋਵੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰੱਚਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਅਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰੇ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾਂ ਪਾਰਟ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਘਰ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਪੂਰਾ ਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਟਕ ਵਾਲੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਧੰਧਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ, ਪਿੱਛੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹਨ ਉਹ ਸਤਯੁੱਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਹਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਟਾਲ-ਟਾਲੀਆਂ ਪਿੱਛੇ ਤੱਕ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਹੈ ਡ੍ਰਿੱਲ। ਆਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੂੰਝਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਰੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਕੀ ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ! ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੇ? ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਰਾਇਟੀ ਧਰਮ ਅਤੇ ਵਰਾਇਟੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵਰਿੱਖ(ਪੇੜ) ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ ਸਭ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਹਿਸਾਬ ਕੱਢਦੇ ਹਨ - ਇਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਕਰੋੜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਇੰਨੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਲਿਮਿਟਿਡ ਨੰਬਰ ਕਰਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਪਰੋਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਡਾ ਘਰ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਵੀ ਬੱਚਤ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਝਾੜ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁੱਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਚੱਲਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਜਦੋਂ ਓਥੇ ਕੋਈ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਜਾਣਗੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬਦਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਜਨਮ ਉਹ ਹੀ ਲੈਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਡਰਾਮਾ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਲਿਮਿਟਿਡ ਹਨ। ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਕੁੱਝ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਆਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਬਣੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਜਾਵੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਲੰਬੀ ਚੋੜੀ ਗੀਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਸਭ ਛੱਪਦਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗੀਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇ ਇਸ ਲਈ ਵਡਿਆਈ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾ ਦੇ...ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਚਿਤ੍ਰੀਆਂ ਨੇ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਹੱਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਚਿਤ੍ਰੀਆਂ ਹੋ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਹੱਪ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਪੜਾਈ ਪੜਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਘੱਟ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ, ਓਨਾ ਦੀ ਓਨੀ ਹੀ ਪ੍ਰਾਲਬੰਧ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ, ਕਿੰਨਾ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ-ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਦੇਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਨਾਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਉਹ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਮ ਨੂੰ ਬਾਣ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਮਾਰਾਮਾਰੀ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਹੈ ਹੀ ਮਾਰਾਮਾਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਉਵੇਂ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਹਸਪਤਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਈ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ, ਸਕੂਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਾਕਲਪ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਹਨ? ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 3 ਲੇਕਿਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦਾ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹੈ।

ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਦੇ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਲ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਭੋਲਾਨਾਥ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭਗਤੀ ਦੇ ਜੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਧਾਕਲਪ ਦਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸੁੱਖ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਫਿਰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਮੋਕਸ਼ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਆਤਮਾ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ...ਪਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਹੋਵੇਗਾ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਤੁਸੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕਦੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨੂੰ ਉਡਾ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਤੁਹਾਡੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੋਕਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ, ਜਯੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਉਣਾ, ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣਾ - ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਮਤਾਂ ਹਨ, ਅਨੇਕ(ਵੱਖ-ਵੱਖ) ਧਰਮ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤ ਮਤ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਆਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣੀਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣੀਏ। ਪੜਾਈ ਪੜੀਏ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਦੇ ਉਪਰ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜ ਡਿੱਗਣੇ ਹਨ। ਖੂਨੇ ਨਾਹਕ ਖੇਲ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੋਵਰਧਨ ਪਹਾੜ ਵੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਪਹਾੜ ਚੁੱਕਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਇਸ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਦੁੱਖ ਵੀ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵਸੀਕਰਨ ਮੰਤਰ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਲਸੀਦਾਸ ਚੰਦਨ ਘਿਸੇ...ਤਿਲਕ ਰਜਾਈ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ। ਤੁਸੀਂ ਰਜਾਈ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਰਾਜਯੋਗ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਜਾਈ

ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਇਹ ਦਰਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਬਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜਾ-ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਵਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਅਲਾਓ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ, ਫਿਰ ਅਲਾਓ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਜੇ ਕੋਈ-ਕੋਈ ਨੂੰ ਅਲਾਓ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਥੋਂ ਜਾ ਕੇ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਪਿਤ ਕਰਨਾ। ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮਤ। ਰਾਮ ਦੀ ਮਤ ਛੱਡ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮਤ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਪੱਥਰ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਏਦਾਂ ਗਰੁੜ ਪੁਰਾਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀਆਂ ਰੋਚਕ ਗੱਲਾਂ ਲਿੱਖ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਾਨਵਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪਾਸ ਹੋ ਕੇ ਕਮਾਂਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਸੀਕਰਨ ਮੰਤਰ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਰਜਾਈ ਦਾ ਤਿਲਕ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇਣੀ ਹੈ।

2. ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਯੋਗ-ਯੋਗ ਕਹਿ ਮੂੰਝਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪਰਮਾਤਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਨਵੀਨਤਾ "ਪਵਿੱਤਰਤਾ" ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਲਗਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਭਵ:
ਇਸ ਪਰਮਾਤਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਨਵੀਨਤਾ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ। ਫਲਕ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅੱਗ ਕਪੂਸ ਇਕੱਠਾ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਅੱਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਚੈਲੰਜ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਯੋਗੀ ਜਾਂ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮਤਲਬ ਸੰਪੂਰਨ ਲਗਾਵ-ਮੁਕਤ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਲਗਾਵ ਨਾਂ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ, ਧਰਤ ਪਰੀਏ ਧਰਮ ਨਾਂ ਛੱਡੀਏ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਜੇ ਬਾਪ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਫੈਰਨ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੁਣਵਾਨ ਬੱਚੇ ਪਿਆਰ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ। ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਕਾਂਟਰੈਕਟ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸਭ ਨੂੰ ਗੁਲਗੁਲ(ਫੁੱਲ) ਬਣਾ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਂਟਰੈਕਟ(ਠੇਕਾ) ਇੱਕ ਬਾਪ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੈਸਾ ਕਾਂਟਰੈਕਟਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਰਵਿਸ ਬਗੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸੁਣਿਆ-ਅਨਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬੈਠੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ- ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ-ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਹੁਣ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਹੁਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਸ ਇਥੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਜੇ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਯਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਦੇਖਦਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਂ, ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੁੱਲ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ-ਕੀ ਗੁਣ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਏਦਾਂ ਦੇ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਏਦਾਂ ਦੇ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਦੇਖ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਚੁੰਬਕ ਪਿਓਰ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਅੰਦਰੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਦੱਸਣ। ਬਾਬਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਜੇ ਜੈਸਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜੇ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਸਭ ਦਾ ਐਕੂਪੇਸ਼ਨ ਲਿੱਖਕੇ ਭੇਜੇ ਮਤਲਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਿਖਵਾ ਕੇ ਭੇਜੇ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੁੱਸਤ ਸਮਝਦਾਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਲਿਖਵਾ ਕੇ ਭੇਜਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੀ ਧੰਧਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੀ ਆਮਦਨੀ ਹੈ? ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ-ਮੱਧ-ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਮ-ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਰਾਇਟੀ ਫੁੱਲ ਹਨ ਨਾ। (ਇੱਕ-ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਦਿਖਾ ਕੇ) ਦੇਖੋ, ਕਿੰਨਾ ਰਾਇਲ ਫੁੱਲ ਹੈ। ਅਜੇ ਏਦਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੈ, ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਸਾਰਾ ਖਿੜ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਸ਼ੋਭਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਵਾਂਗੂ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਸਰਚਲਾਈਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ ਓਵੇਂ ਦੀ ਹੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਉਹ ਕੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਏਦਾਂ ਦੇ ਓਥੇ ਚੱਲ ਕੇ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਨੈਣ, ਗਿੱਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਬਗੈਰ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਕੀ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਲੁੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜੇ ਸਾਲਿਮ(ਚੰਗੇ) ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਹਨ, ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਦਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝਣ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਝੱਟ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਭ ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਇੱਕ ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ - ਤੇਰਾ ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਪਿਆਰ, ਤੇਰਾ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਪਿਆਰ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜੇ ਕਹੇ ਉਹ ਫੈਰਨ ਕਰ ਦਿਖਾਉਣ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਸਮਝਣ ਕੀ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਏਦਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜੇ ਇੱਕਦਮ ਚਟਕ ਜਾਣ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਟ(ਜੰਕ) ਨਿਕਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ-ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ।

ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸੇਰਿਵਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਲਈ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੜੇ ਬੜੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਓਦੋਂ ਤੱਕ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਮਿਹਨਤ ਬੜੇ ਬੜੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਲਟਕ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਸਤਸੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਸੁਣਿਆ ਉਹ ਸੱਤ-ਸੱਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵ ਸ਼ਾਸਤਰਮਈ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਹੈ ਗੀਤਾ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਕ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਗੀਤਾ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਪਰ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਵੀ ਹੋਵੇ ਨਾ। ਯੋਗਬੱਲ ਦਾ ਜੋਹਰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਅਜੇ ਥੋੜਾ ਟਾਈਮ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੜਾ ਘੁਰ ਤੇ

ਘੁਰਾਏ...ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਕਰਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਿਆਰ। ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੀਏ, ਇਸ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇੱਥੇ ਭਗਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਦਾ ਰੱਥ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਧੋ ਕੇ ਪੀਵੋ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੱਥ ਲਗਾਉਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਹੱਥ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨਾ ਵਾਲਾ। ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਭੋਲਾਨਾਥ ਬਾਪ ਆਕੇ ਭੋਲੀ-ਭੋਲੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬਿਲਕੁਲ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਹੰਗਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੀ-ਕੀ ਅਵਗੁਣ ਹਨ? ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਫਾਇਦੇ ਘਾਟੇ ਦਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਬਾਬਾ, ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਦੇਖਣਗੇ, ਘੱਟ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਲੱਜਾ ਆਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਵੀ ਹੈ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ। ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਬੜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਭਗਤ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬਾਬਾ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤਿ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੀਤਾ ਉਠਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਦਾਸੀਪਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਕੇ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਗੋਰਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਵੇਗੇ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨਾਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੋਤਾਮੇਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪੋਤਾਮੇਲ ਸਦਾ ਉਹ ਰੱਖਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੋ ਕਰਨਗੇ। 15-20 ਰੋਜ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਣਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪੇਪਰ ਆਦਿ ਹੈ ਸਭ ਗੁਪਤ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਕਵਾਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਫੱਟ ਤੋਂ ਮੰਨ ਲਿਆ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਫਰਮਾਨਬਰਦਾਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਅਜੇ ਬੜਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਫਾਰਕਤੀ ਦੇ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫਾਰਕਤੀ ਜਾ ਡਿਵੋਰਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਇਆ ਹੀ ਹੈ ਵੱਡਾ ਕਾਂਟਰੈਕਟ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਂਟਰੈਕਟਰ ਹਾਂ। ਸਭ ਨੂੰ ਗੁਲ-ਗੁਲ ਬਣਾ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਂਟਰੈਕਟਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਕਲ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ, ਚਲਣ ਏਦਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਜਰੂਰ ਖਾਵੇਗਾ - ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿਕੇ, ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣਕੇ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਰਵਿਸ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਰੋਟੀ ਪਕਾਉਣਾ, ਸਬਜ਼ੀ ਬਨਾਉਣਾ ਇਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ।

ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬੜਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਚਰਿੱਤਰ ਹਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ। ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਚਰਿੱਤਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚਰਿੱਤਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਭਜਾਉਣਾ, ਕਰਨਾ - ਇਹ ਕੋਈ ਚਰਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨਾ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਆਕੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੀ-ਛੀ ਆਦਤਾਂ ਛੱਡਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ? ਮਾਸੂਕ ਵੀ ਗੁਣ ਵੇਖ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਆਸ਼ਿਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਉਸਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹ ਕੀ ਕੰਮ ਦੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੜੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਨ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਾਵੋਗੇ, ਪਰ ਪੁਲਬੱਧ ਉੱਚੀ ਬਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਲਪ ਕਲਪਾਂਤਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕੀ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ਚੰਗਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਿਥੇ ਹੈ? ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਸਭ ਨੂੰ ਤਦਵੀਰ (ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ) ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇ ਨਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਸੀਰਵਾਦ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਛੱਡ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨੇਲਜ਼ ਕੌਣ ਸੁਣਾਵੇ? ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ ਕਿ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ ਸੀ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਰਾਜ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋ ਜਾਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋ? ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ? ਇਹ ਹੈ ਕੰਢਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ, ਉਹ ਹੈ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਫੇਲੇ ਫਾਦਰ ਮਦਰ ਅਤੇ ਅੰਨਨਯ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼) ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਹੀ ਉੱਚ ਬਣੇਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਪਰ ਕੋਈ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਸਮਝੇ। ਕੋਈ

ਤਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸੁਣਿਆ-ਅਨਸੁਣਿਆ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ - ਕਿਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਹੈ? ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਕਰੇਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਸੂਰੀ ਅਵਗੁਣ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਭੂਤ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਦੇ ਭੂਤ ਕਿਥੋਂ ਆਏ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ, ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ...ਇਹ ਹਨ ਵੱਡੇ ਭੂਤ। ਇਸਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਉਪਾਅ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਭੂਤ ਭੱਜ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਰਾਤ ਦੀ ਕਲਾਸ :-

ਬਹੁਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ। ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਬਣਾਈਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਸਾਡੇ ਭਾਈ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕਰੀਏ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਜਾਸਤੀ ਹਨ। ਕਲਾਸ ਵੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ। ਦੇਵੇਂ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਹਨ? ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਠੀਕ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 5 ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹਨ ਇੱਕ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਕਈ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਮਾਤਰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜੇਤੂ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਏ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਹੜੇ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਖੁੱਦ ਵੀ ਵਾਰਿਸ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਰਾਜੀ...ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਹਿਣ ਮਾਤਰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਯਾਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਹਰੇਕ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਖਿਆਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਸ਼ ਹਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਸ਼ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਸ਼। ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਸ਼ ਜਿਹੜੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾ ਲੈਣਗੇ। ਮਾਲਾ ਅੱਠ ਦੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, 108 ਦੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਠ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾ ਕੇ ਹੀ ਛੱਡਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਵਾਰਿਸ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਏਦਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮ ਵੀ ਏਦਾਂ ਉੱਚੇ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਾਂ ਹੋਵੇ। ਵਿਕਾਰ ਜੋ ਵੀ ਹਨ ਸਾਰੇ ਵਿਕਰਮ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਮਾਨਾ ਬਾਪ। ਬਾਪ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਕਦਮ ਯਾਦ ਕਰਨਾ - ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੰਗ ਨਾਂ ਕਰੇ। ਬਾਕੀ ਮਾਇਆ ਵੀ ਬੜੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਬੜਾ ਵਿਕਰਮ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁੱਟ ਕੇ ਪੱਟ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਵੱਧਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਖੁੱਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਬਾਪ ਦੀ ਵੀ ਮੰਨਣਗੇ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਵੀ ਮੰਨਣਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੌਣ ਰਚਦੇ ਹਨ? ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਕਾਰ, ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਅਨਾਦਿ ਕਹਾਂਗੇ। ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹਾਈਐਸਟ ਹੈ। ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ, ਉਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ। ਦੇਵੇ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਹਾਈਐਸਟ ਹੋਇਆ! ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਪਰ ਮਾਇਆ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜੇ ਟਾਈਮ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇ ਓਦੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹਿ ਸਕੇ। ਅੱਛਾ - ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਨਾਈਟ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰੋਜ਼ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਪੋਤਾਮੇਲ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਤਿ ਮਿੱਠੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਆਪਣਾ ਸੋ ਕਰਨ ਲਈ ਪੋਤਾਮੇਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਗੁਪਤ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸੁਣਾ ਅਨਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸੂਰੀ ਅਵਗੁਣ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੈੱਕ ਕਰਕੇ ਕੱਢਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਵਾਰਥ, ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਚਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਪਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਮੁਕਤ ਭਵ:

ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਭਾਵੇਂ ਦਿਉ, ਸੇਵਾ ਲਈ ਖੁੱਦ ਨੂੰ ਆਫਰ ਕਰੇ। ਲੇਕਿਨ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਛਾ ਦੇ

ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਜਦੋਂ ਸੰਕਲਪ ਇੱਛਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਚਿੜਚਿੜਾਪਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
ਲੈਕਿਨ ਨਿਸਵਾਰਥ ਹੋ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਦਿਉ, ਸਵਾਰਥ ਰੱਖਕੇ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਨਹੀਂ
ਸੋਚੋ, ਆਫਰ ਕਰੋ, ਕਿਉਂ ਕਿਵੇਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਈਰਖਾ-ਘ੍ਰਿਣਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਾਰਥ
ਜਾਂ ਈਰਖਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਕੋਧ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਕਤ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੂਤ ਬਣ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਐਕੂਪੇਸ਼ਨ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਬਾ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਲ ਐਸੀ ਬਹਿਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲ ਬਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮੇਲੇ ਮਲੱਖੜੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜੇ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਗਰੰਟੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਗਰੰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦਾ। ਸੱਤਯੁਗੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਦਦਗਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ 21 ਪੀੜ੍ਹੀ ਤਕ ਅਮਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਣੇ ਬਣਾਏ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਪਰਿਚੇ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਲਿਆ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਫਿਰ ਸਮਝਾ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਅਧੂਰਾ, ਕੋਈ ਘੱਟ। ਜਿਵੇਂ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਕਮਾਂਡਰ ਚੀਫ਼, ਕੋਈ ਕੈਪਟਨ, ਕੋਈ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਾਈ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਪੂਜਾ ਕੋਈ ਗਰੀਬ ਪੂਜਾ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿੰਨੀ - ਜਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਤਨੀ - ਉਤਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਵੀ 21 ਜਨਮ, 21 ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲਈ ਗਰੰਟੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਬਚਪਨ ਅਤੇ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਲ ਖਾਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ ਮਨ, ਨਾ ਚਿਤ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਆਕੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਵੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ, ਅਚਲਘਰ, ਗੁਰੂ ਸ਼ਿਖਰ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਚਲਘਰ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਉਹ ਹੋਈ ਘਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਹੈ ਵੰਡਰਫੁਲ ਤੁਹਾਡਾ ਜੜ੍ਹ ਯਾਦਗਾਰ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਚੇਤਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਚੱਲੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਯਾਦਗਾਰ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਨ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਇੰਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰੈਣਕ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫ਼ਰਨੀਚਰ ਪਹਿਰਵਾਇਜ਼ ਕਿੰਨੀ ਅੱਛੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਭੇਟ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕੁੱਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਕੇ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯਾਦਗਾਰ ਸਭ ਤੁਹਾਡੀ ਪਿਛਾੜੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰਕਸ਼ਾਬੰਧਨ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਪੱਕੀ ਰਾਖੀ ਬਣ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜਭਾਗ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਯਾਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮੰਤਰਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਓਮ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਓਮ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਲੰਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਓਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਹਮ ਆਤਮਾ, ਮਮ ਸ਼ਰੀਰ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੇਠਾਂ ਗਿਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪਹਿਲੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਪਹਿਲੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਤ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਸੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਵਾਧਾ ਬਹੁਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਵਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਾਧਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਜਾਣ ਚੁੱਕੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਧੂਮਧਾਮ ਹੈ, ਮੇਲੇ ਮਲੱਖੜੇ ਲਗਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਜਾਕੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਬਹਲਾਉਣ। ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਦੈਵ ਬਹਿਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਮੇਲੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਤਯੁੱਗ - ਕਲਯੁੱਗ, ਸਵਰਗ - ਨਰਕ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਘਰ - ਬਾਰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜੁਦਾ ਉੱਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖਿਟਾਇਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕੋਈ ਸਤੇ, ਕੋਈ ਰਜੇ, ਕੋਈ ਤਮੇ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਪਦ ਪਾਓਗੇ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਡਰਿਲ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਡੈਡ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਭ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਵੇਖਦੇ ਹੋ? ਇਕ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਸਤਯੁੱਗ ਰਾਜਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਸਤਯੁੱਗ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਤਾ ਨਹੀਂ, ਤੇਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਵਾਪਰ ਨਹੀਂ, ਦਵਾਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਯੁੱਗ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਕਲਯੁੱਗ ਵੀ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਵੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਪ੍ਰੰਤੂ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹਾਂ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸਾਲ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਹੀਨਾ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦਿਨ ਵੀ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੀ ਘੜੀ ਵੀ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਲੀਪ ਯੁੱਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਬਾਝੇਲੀ ਖੇਡਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਸਾਧੂ ਲੋਕ ਅਥਵਾ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬਾਝੇਲੀ ਖੇਡਦੇ - ਖੇਡਦੇ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੜੀ ਕਠਿਨਾਈ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਠਿਨਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਯੋਗਬਲ ਦੀ ਗੱਲ। ਕੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਠਿਨ ਲਗਦੀ ਹੈ? ਨਾਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਸੁਣ ਕੇ ਡਰ ਨਾ ਜਾਣ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ। ਯਾਦ ਤਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਮਸ਼ੂਕ ਵੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਆਸ਼ਿਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਬਾਪ ਅੱਖਰ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ ਜਰੂਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਉਹ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਬਾਪ ਤੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਕਦੇ ਸੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ, ਪਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਦੇਸ਼ ਕਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਉਨਿਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਅਨੇਕ ਮਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਕਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੀ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾ ਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਤਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਕਿੰਨੀ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਪਰਾਏ: ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਫਿਰ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੀ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਨਾਲ ਬਣੇਗੇ? ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਤੇ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਆਕੇ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣੀਏ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ ਆਰਗਨਜ਼ ਦਵਾਰਾ ਕਿ ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ, ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਜਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੀ ਇੰਦਾਂ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਵਾਪਿਸ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ, ਜੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਚਨਾ ਦਾ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਕੀ ਹੈ, ਡਿਊਰੇਸ਼ਨ ਕਿੰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਸ਼ੂਦਰ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਕੋਈ ਗਫ਼ਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਘੱਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਸ ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਊ ਮੁੱਖ। ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੀੜੀ ਹੈ, ਓਦਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਸੀੜੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਥਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਰਿਫਰੈਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਥੇ ਗੋਰਖ ਧੰਦਾ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੁਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸੰਕਲਪ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ - ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਾ ਲਵੇ, ਜਲਦੀ ਘਰ ਜਾਵਾਂ। ਕਿੰਨੀ ਚਿੰਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਚਾਹੀਦੇ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਦਵੈਤ ਰਾਜਧਾਨੀ। ਉੱਥੇ ਲੜਾਈ - ਝਗੜਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਸਨੇ ਜਿਆਦਾ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਭਗਤੀ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਜੇ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਸਨ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਬਣੇ ਹਨ ਫਿਰ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਤੱਤ ਤਵਮ। ਇਕ ਤਾਂ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਨ ਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸਕੂਲ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਬਰਾਂਚੀਜ਼ ਢੇਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਗਲੀ - ਗਲੀ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਸ ਝਾੜ ਦੇ ਪੱਤੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਉਪਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਤਾਂ ਢੇਰ ਪਏ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਭੁੱਲਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਉਹ ਹੀ ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਡੈਡ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਡਰਿਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਜੇ ਕੁਝ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਭ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਕਰੈਕਟਰਸ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਰਥ ਵਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਸਪਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਕਤ ਭਵ:
ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਸੈਂਦੇ ਵਕਤ ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਚੰਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਬੁਰਾ ਸਭ ਬਾਪ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੋ ਜਾਵੇ। ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ। ਇਕੱਲੇ ਸੈਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਵਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਸੁਪਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਹੈ। ਇਸ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਫਰਮਾਨ ਤੇ ਚਲੋ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਜਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਸਪਨਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਓਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤਕਦੀਰਵਾਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਦਵਾਰਾ ਸਰਵ ਦੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਬੋਲ ਮਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਕਿ ਹੋਣਾ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਣਨਾ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਬਣੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਰਨਾ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਖੁੱਦ ਦੇ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ। ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਤੇ ਵਿਘਨ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਵਿਘਨ ਮਿਟਾਇਆ, ਹਿੰਮਤ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਵਿਘਨ ਆਵੇਗਾ। ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਤਲਬ ਪੁਰਸਾਰਥ ਦੀ ਲਾਈਨ ਸਦਾ ਕਲੀਅਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਰੁਕਣਾ, ਵੱਧਣਾ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਵਧਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੀਵਰ ਗਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਚਲਦੀ ਕਲਾ, ਕਦੇ ਚੜਦੀ ਕਲਾ, ਕਦੇ ਉਡਦੀ ਕਲਾ। ਇਕਰਸ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਲੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਸਮੱਸਿਆ, ਕਦੇ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਕਿਉਂਕਿ ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਦਾ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਆਤਮਾ।

ਜਿਵੇਂ ਇਥੇ ਉੱਚੀ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਚੜਦੇ ਹੋ। ਜਿਸ ਵੀ ਵਾਹਨ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਚਾਹੇ ਬੱਸ ਵਿੱਚ, ਚਾਹੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਇੰਜਨ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹਵਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਸਿੱਧਾ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਇੰਜਣ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਤਾਂ ਰੁੱਕ ਕੇ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਹਵਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਨ ਸਟਾਪ ਨਹੀਂ, ਸਟਾਪ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਕੋਈ ਨਾਂ ਕੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ, ਸੇਲਵੇਸ਼ਨ ਦਾ, ਸਾਧਨਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਨਾਲ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਕਹਿਣਗੇ-ਅੱਜ ਖੁਸ਼ੀ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ, ਅੱਜ ਯੋਗ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅੱਜ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ। ਕਦੇ ਪਾਣੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਦੇ ਹਵਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਧੱਕਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਹਾਂ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ? ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਹਾਂ। ਅਜੇ ਨਵੇਂ ਹਾਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸੰਪੂਰਨ ਥੋੜੇ ਹੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਅਜੇ ਸਮਾਂ ਪਿਆ ਹੈ। ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਿੱਖ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਸਦਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਭ ਨੂੰ ਚਾਂਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਚਾਂਸ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਵੱਡੇ ਕਰਨਗੇ। ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਅਤੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਆਤਮਾ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਹ ਰਮਣੀਕ ਖੇਡ ਦੇਖ-ਦੇਖ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਚਤੁਰਸੁਜਾਨ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਮਾਸਟਰ ਚਤੁਰਸੁਜਾਨ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਹੁਣ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਣੇ। ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣੇ। ਖੁੱਦ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਦਾ ਫਲ ਖੁੱਦ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਖੁੱਦ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਪਰਛਾਈ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਸਿਰਫ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਰੂਪੀ ਪਰਛਾਵਾਂ ਆਪੇਹੀ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਵੇਗਾ। ਸਮਝਾ - ਅੱਜ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਲੀ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਰਿਮਝਿਮ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੱਛਾ-

ਸਾਰੇ ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਨਾਲ ਭੱਜ-ਭੱਜ ਕੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਭਾਵੇਂ ਪਧਾਰੇ। ਜਿਵੇਂ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਘਰ ਹੈ। ਘਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵੱਧੇਗਾ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਸੰਖਿਆ ਤਾਂ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਮਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਨਾ। ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੰਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਚੱਲਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਸਮਾ ਗਏ ਹੋ ਨਾ! ਕਿਊ(ਲਾਈਨ) ਤਾਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇਗੀ ਨਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਲੱਕੀ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਂਡਵ ਭਵਨ ਅਤੇ ਜੇ ਸਥਾਨ ਹੈ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਮਾ ਗਏ। ਬਾਹਰ ਤੱਕ ਤਾਂ ਲਾਈਨ ਨਹੀਂ ਗਈ ਨਾ! ਵਾਧਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਕਿਊ(ਲਾਈਨ) ਵੀ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਜਿਹਾ ਦਿਲ ਦਾ ਆਰਾਮ ਕਿਥੇ ਮਿਲ ਸਕੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਹਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣਾ, ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਭੂਮੀ ਦੀ ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਤਯੁੱਗ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਏਨੀ ਬੈਠਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਬੜਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਨ ਵੀ ਫਿਰ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ। ਅਜੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਟੇਲੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਟੇਲੀ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਮਿਲਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਦਾ ਸਭ ਵਿੱਚ ਰਾਜੀ ਅਤੇ ਵਾਧਾ ਮਤਲਬ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਕਰਨਾਟਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਕੀਲੱਧਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵੀ ਸਦਾ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੇਹਲੀ ਨੇ ਵੀ ਰੇਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਯੂ.ਪੀ. ਵੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ

ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਕਾਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਲੇਨ ਲਿਆ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਵੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਬੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਵਿਅਕਤ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸੰਯਮ, ਸਮਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਭ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਵੇ, ਮਿਲਣ ਮਨਾਵੇ। ਓਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਆਵੇ, ਹੁਣ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਵੇ। ਖੁੱਲਾ ਸੱਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁੱਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਦੇ ਵਜੇ ਆਵੇ, ਚਾਹੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਆਵੇ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ "ਪਹਿਲਾ ਮੈਂ" ਦਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਮਤਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਗਿਆਨ ਚੰਦਰਮਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਕਾਰ।

ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ:- ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਨਾਜ਼ ਹੈ, ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਾਜ਼ ਹੈ? ਸਦਾ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਨਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਿਨ-ਰਾਤ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਇਹ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਲਗਨ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਮਹਾਂਵੀਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਫਿਰ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ। ਘੋੜਸਵਾਰ ਅਤੇ ਪਿਆਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਪਿੱਛੇ ਯਾਦ। ਇਸ ਲਈ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਦ ਫਿਰ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਮਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਹੀ ਨਿਆਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਜ਼ ਹੈ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ! ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬੱਚੇ ਕਿਸਦੇ ਹੋਣਗੇ? ਇੱਕ-ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਭਾਗਵਤ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਸੂਰੂ ਤੋਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਭਾਗਵਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਸਿਤਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਚਮਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਧੂਬਨ ਦੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਕਿੰਨੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਤਾਰੇ ਵੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਯੁਗਲਾਂ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ:- 1. ਇੱਕ ਮਤ ਦੇ ਪੱਟੇ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਫਾਸਟ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ! ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਮਤ ਇੱਕ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਤ ਹੀ ਪਹੀਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਤ ਦੇ ਪਹੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਹੀਏ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਢਿੱਲਾ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ? ਦੋਵੇਂ ਪਹੀਏ ਇੱਕਰਸ। ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਪਾਂਡਵ ਨੰਬਰਵਨ ਹਨ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ? ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਖੁੱਦ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਕੇ ਖੁਦ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਖੁੱਦ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਲੱਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ? ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਬਾਂਬੇ ਨਿਵਾਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੱਕੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਸਤੇ ਚਲਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗ, ਸਹਿਯੋਗ, ਸਿੱਖਿਆ ਸਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਰਦਾਨ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸੱਦੇ ਦੇ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਕਿੰਨਾ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ-ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਵੀ ਕਿਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਵੇ, ਨਾਂ ਬੁਲਾਵੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਹਿਜ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਜੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਵੀ ਉਮੰਗ ਦਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਸਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ' ਵਾਹ ਮੇਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ'। ਜਿਹੜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਰਿਟਰਨ ਹੈ ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ। ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਉੱਡਣ ਵਾਲੇ।

2. ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਛੱਤਰਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੀ 'ਛੱਤਰਛਾਇਆ' ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਛੱਤਰਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਸਦਾ ਸੇਫ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਬਰਸਾਤ ਜਾਂ ਤੁਫ਼ਾਨ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਛੱਤਰ ਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੀ 'ਛੱਤਰਛਾਇਆ' ਹੈ। ਛੱਤਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜ ਹੀ ਮਾਇਆਜਿੱਤ ਹਨ। ਯਾਦ ਨੂੰ ਭੁੱਲਿਆ ਮਤਲਬ ਛੱਤਰ ਛਾਇਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਸਦਾ ਸਾਥ ਰਹੇ। ਜਿਹੜੇ ਏਦਾਂ ਛੱਤਰ ਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਸਦਾ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਸਦਾ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ। ਕਦੇ ਮਾਇਆ ਯਾਦ ਭੁੱਲਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? 63 ਜਨਮ ਭੁੱਲਦੇ ਰਹੋ, ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਯੁੱਗ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ। ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਠੇਕਰ ਖਾਧੀ, ਦੁੱਖ ਮਿਲਿਆ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਭੁੱਲਾਂਗੇ! ਹੁਣ ਸਦਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। **ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ:-** ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ ਹੀ ਮਿਲਣ ਦਾ ਯੁੱਗ। ਜਿੰਨਾ ਮਿਲਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਵਧੇਗੀ। ਅਤੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੁਭ ਆਸ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੁਭ

ਆਸ ਹੀ ਮਾਇਆਜਿਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਖੁੱਦ ਦਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਈ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸੰਗਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਸਭ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਲੇਕਿਨ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਮਾਏ ਰਹੇ, ਇਹ ਸੁਭ ਇੱਛਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ, ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਂ ਸਦਾ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਚਾਹੇ ਵਿਅਕਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਦੁਆਰਾ। ਸਦਾ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਕੀ ਹੈ! ਹਰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਅਵਿਅਕਤ ਮਿਲਣ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰ ਮਿਲਣ ਆਪਣਾ। ਮਿਲਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਸੁਭ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਭਾਤ ਰਹੇਗੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਗੁੱਡ ਮੋਰਨਿੰਗ ਕਰਦੇ ਲੇਕਿਨ ਇੱਥੇ ਸੁਭ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵੀ ਹੈ। ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਸੁਭ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਇਸਲਈ ਸੈਕੰਡ-ਸੈਕੰਡ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਅੱਛਾ! ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਰੂਪੀ ਸਵਧਰਮ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਭਵ: ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ, ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਪਰਧਰਮ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਵਧਰਮ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਰਧਰਮ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੋ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਚਾਣ ਕੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਰੂਪੀ ਸਵਧਰਮ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਬੜਾ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਥੀ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਹੈ। ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਗੇਟ ਖੁੱਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਲਿਆਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਇਹ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਅੰਤਿਮ ਦਰਦਨਾਕ ਸੀਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਕਿਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਆਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਕੱਢਦੇ ਜਾਵੇ। ਅੰਤਿਮ ਸੀਨ ਬੜੀ ਕਠਿਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਸਮਝੋ, ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਿਸਮ ਦੇ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਵੀ ਹੁਣ ਜਿਸਮ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਘੇੜੇ ਜਾਂ ਗੱਡੀ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਇਹ ਮਰਨਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਹ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਅਰਥਾਤ ਉੱਤਮ ਤੇ ਉੱਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਯੁੱਗ। ਕਹਿਣਗੇ ਉੱਤਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਧੂ ਸੰਤ, ਮਹਾਤਮਾ, ਵਜ਼ੀਰ, ਅਮੀਰ, ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਆਦਿ ਹਨ। ਪਰ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਕਲਯੁੱਗੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਲੋਕ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਗੰਗਾ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਵੀ ਨਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਪਾਣੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਾਣੀ ਪਾਵਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਿੱਥੇ, ਕੋਈ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਤਲਬ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਹੋ ਨਾਂ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਫਿਰ ਤਾਂ ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪਾਵਨ ਹੁੰਦੀ। ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਰਸਮ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰਾ ਕਿਚੜਾ ਆਦਿ ਜਾਕੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਕਿੱਦਾਂ ਬਣਾਉਣਗੇ? ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਪਾਵਨ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੋ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੂਦਰ ਵਰਣ ਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਣ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸੱਚੇ-ਸੱਚੇ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਉਹ ਹਨ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਪਰਜਾਪਿਤਾ, ਤਾਂ ਪਰਜਾ ਸਾਰੀ ਹੋ ਗਈ। ਪਰਜਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਗੁਟ-ਗੁਟ ਗੈਂਡ ਫਾਦਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਰੂਰ ਉਹ ਸੀ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ? ਪੁਨਰਨਜਮ ਤਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਪੁਨਰਨਜਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਸਰਸਵਤੀ, ਮਾਂ ਅਤੇ ਬਾਪ। ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦੀ ਮਾਂ ਹੋ ਗਈ। ਲੋਕਿਕ ਮਾਂ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਅੰਧ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਰਚਤਾ ਹੈ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ। ਇਹ ਉਲਟਾ ਝਾੜ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਬੀਜ ਉਪਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਉਪਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਕ੍ਰਿਏਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟ, ਮੁੱਖ ਐਕਟਰਸ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਾਂ ਜਾਨਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਅਕਲ ਕਰਾਂਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਹੀ ਸੂਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਅੰਤਕਾਲ ਜੇ ਫਲਾਣਾ ਸਿਮਰੇ... ਵਲ-ਵਲ ਅਰਥਾਤ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਐਸੀ ਜੂਨ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਤਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਪਰ ਸੂਕਰ, ਕੂਕਰ, ਕੁੱਤੇ ਬਿੱਲੀ

ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹੋ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਫਿਰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਉਹ ਰਾਖੀ ਨਹੀਂ ਬਨਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਇਸ ਵਕਤ ਦੀ ਗੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਬਿਗਰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਂਗੇ? ਫਿਰ ਵੀ ਪੱਕਾ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਲੱਡ ਨਾਲ ਲਿਖ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਆਪ ਆਏ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਜ਼ਰੂਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦੇ ਹਨ, ਉਦਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਉੱਤਰਦੇ ਹੋ। ਉਪਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸੁਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਖੇਲ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਸੁੱਖ, ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ $\frac{3}{4}$ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਹੋ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਧਨਵਾਨ ਸੀ। ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਣਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਭਗਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ 5 ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚੇਤਨ ਦੀ ਵੀ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। 5 ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੱਥ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਤਾਂ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ(ਦਾਦਾ) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਠਯੋਗ ਆਦਿ, ਕੰਨ, ਨੱਕ ਮੋੜਨਾ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ। ਆਖਿਰ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਉਹ ਧੰਧਾ ਕਰੀਏ ਜਾਂ ਇਹ ਧੰਧਾ ਕਰੀਏ? ਪਿਨਕੀ(ਸੁਸਤੀ) ਆਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਤੰਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬਿਲਕੁਲ ਅਕੂਰੇਟ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ। ਮਨੁੱਖ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਮੂੜ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਨਾ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਨੰਬਰਵਨ ਜੇ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਹੁਣ ਸ਼ਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਬੈਠਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਸਿਖਾਉਣ? ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਤੇ ਮਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਕੇ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਪਾਰਟ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ - ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ - ਹੋ ਲਿਬਰੇਟਰ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਆਓ। ਸਾਰੇ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਹੈ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਿਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਯੱਗ, ਤਪ, ਦਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਘਰ ਬੈਠੇ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮਿਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਓਹੋ! ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਗੁਲ-ਗੁਲ ਬਣਾਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗੰਦੀ ਛੀ-ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਵੇਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਬਣਾਂਗੇ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਸਭ ਦਾ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਰੋਣਾ ਕਿਉਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੋਰ ਹੀ ਵਾਜਾ ਵਜਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਵਾਜਾ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਦਾਨ ਸ਼ਰੀਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਸਮ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਇਥੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪੁਨਰਨਜਮ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭ੍ਰਮਰੀ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਹੋ ਵਿਸ਼ਨਾ ਦੇ ਕੀੜੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੰ-ਭੁੰ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ। ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਛੀ-ਛੀ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਸ਼ਰੀਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਾਰੇ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਮੈਂ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ

ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਸਮਝੋ। ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵਹਿਣਗੀਆਂ। ਫ਼ਿਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੁੱਧ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵਹਿਣਗੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਸਭ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ ਮਰਨਗੇ। ਇਹ ਪਿਛਾੜੀ ਦਾ ਮੌਤ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀ-ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਬੜੀ ਕੜੀ ਸੀਨ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਵੀ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਘੜੀ-ਘੜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਲੱਗਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ! ਪਹਿਲਾਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁਟਕੀ ਕੱਟਦੇ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਛੋਟੀ - ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

ਵਰਦਾਨ:- ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਆਪਣੀ ਅਚਲ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ ਭਵ: ਚਲਦੇ-ਚਲਦੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਨ ਨੂੰ ਹਿਲਾਓ ਨਹੀਂ, ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਚਲੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪਰਖਕੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦੇਵੋ। ਹੁਣ ਯੋਧੇ ਨਹੀਂ ਬਣੇ। ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਿਰਫ਼ ਨਿਸ਼ਚੈ ਦੇ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਚੁਨਾਵ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਹੁਣ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣੋ, ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯੋਗੀ ਨਹੀਂ।

ਸਲੋਗਨ:- ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰਵ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਬੋਝ ਬਾਪ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਵੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਾਰਸਨਾਥ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਨਿਰਮਾਣ ਚਿੱਤ ਬਣੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਹੰਕਾਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਅਤੇ ਨੀਚ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਨ ਹੈ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਮ ਨਾਲ ਅਨੇਕਾਂਨੇਕ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂਕਿ ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਸਨਾਥ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਪਰ ਹੈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। 4 ਦਰਵਾਜ਼ੇ, 4 ਮੂਰਤੀਆਂ ਹਨ। ਚੋਖੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਬਦਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਪਾਰਸਨਾਥ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ, ਪਿੱਛੇ ਹੈ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਲਕਸ਼ਮੀ-ਨਰਾਇਣ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਚੱਤੁਰਭੁਜ, ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਤਾਂ ਦੇਵੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ। ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ 4 ਬਾਹਵਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਮਤਲਬ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਚੱਤੁਰਭੁਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਚੱਤੁਰਭੁਜ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਹੈ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਦਾ। ਚੱਤੁਰਭੁਜ ਨੂੰ ਸ਼ੰਖ, ਚੱਕਰ, ਗਦਾ, ਪਦਮ ਆਦਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਵੱਡਾ ਚਿੱਤਰ ਖੀਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਦੁੱਧ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਖੁੱਦ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ। ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਪਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੇਕਾਂ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਅਨੇਕ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਵੋਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਖਾਧੋ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੰਦਰ ਆਦਿ ਦੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਸਮਝਾਓਗੇ ਕਿ ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ, ਸੁਪਰੀਮ ਸੋਲ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਓ ਪਰਮਪਿਤਾ। ਉਸਦੀ ਫਿਰ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇ ਅਨੇਕ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਸਿਮਰ-ਸਿਮਰ ਸੁੱਖ ਪਾਵੇ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰੋ ਮਤਲਬ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਤਾਂ ਕਲਾਹ ਕਲੇਸ਼ ਸਭ ਮਿਟਣ ਤਨ ਦੇ, ਫਿਰ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਪਦ ਪਾਵੇ। ਇਹ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕੱਲੇ ਇਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਜਰੂਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਗੋਇਆ ਬਾਪ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ, ਰਾਣੀ, ਪੂਜਾ ਸਭ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਵੱਡੇ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਵੋਗੇ। ਬੜਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਛੀ-ਛੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਠਹਿਰਨਗੀਆਂ। ਇੰਨੀਆਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ ਫਿਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰੋਂ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਦੇ ਬਦਲੇ 10 ਪੱਤੇ ਇਕੱਠੇ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਕਾਇਦੇਸਿਰ ਪੱਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ, ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ, ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਕੇ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਰਾਵਣ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਜੇ ਆਕੇ ਸਮਝੀਏ। ਬਹੁਤ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ-ਸਮਝਦੇ ਫਿਰ ਥਿਰਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। (ਹਿੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਜਿਵੇਂ ਨਹਾਉਂਦੇ-ਨਹਾਉਂਦੇ - ਪੈਰ ਫਿਸਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੈ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੀਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਗ੍ਰਾਹ ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਮਹਾਂਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੱਪ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਜੀਂਦੇ ਜੀ ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਮਰ ਕੇ ਰਾਵਣ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਕਿ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਬਾਪ ਫਿਰ ਰਚਨਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਹਿਸਟਰੀ ਜਾਗਰਾਫੀ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਦੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ,

ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਚਤੁਰਭੁਜ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਚਿਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਚਿਤਰ ਹਨ। ਅਜੇ ਤੱਕ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਚਿਤਰ ਰਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ ਚਤੁਰਭੁਜ ਦੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਸੈ ਚਤੁਰਭੁਜ ਦੀ ਪੂਜਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਜਾਂ ਚਤੁਰਭੁਜ ਦਾ ਮੰਦਿਰ, ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਦੇਨਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਰਾਜ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਿਵਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਡੀਟੇਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਬੋਲੋ, ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਗੀਤਾ। ਸਿਰਫ਼ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਰਾਂਗ, ਸਭ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਇਰਨ ਏਜ਼। ਜੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ ਨਾ, ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਸਭ ਸਾਂਵਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਂਵਰੇ ਤੋਂ ਗੇਰਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਜਰੂਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੂਪ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਜੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੜੇ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਸਨਾਥ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਨੇ ਹੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਪਾਰਸਨਾਥ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਹੁਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਾਰਸਨਾਥ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਦੇ ਦੁੱਖ ਹਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕੰਢਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾਉਣ। ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਾਧਾਰਨ ਬੁੱਢੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਯੁਨੀਵਰਸਿਟੀ ਠਹਿਰੀ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਾ-ਰਾਣੀ ਬਣਨ ਦੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪੂਜਾ ਵੀ ਬਣੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਯੋਗ-ਯੋਗ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਹੱਠ ਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਨਾਂ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੋਗ। ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ, ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਨੂੰ ਛੱਡੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਆਵੇਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸੰਗ ਜੋੜਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਸ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਨਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਸਵਰਗ, ਫਿਰ ਹੈ ਨਰਕ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਹ ਨਾਂ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰਾ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੋੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮੱਥਾ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਹੀ ਉੱਚੇ ਤੇ ਨੀਚੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਹਨ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਚ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਿਰ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਜਨਮ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੜਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ। ਕੋਈ ਪੜਦੇ ਹਨ ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਹਾਡੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕੀ ਕਰੇ। ਬਾਪ ਜੇਕਰ ਸਭ ਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਬੈਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈ ਲੈਣ। ਉਹ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਕਹਿਣਗੇ ਮੈਨੂੰ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ, ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੱਚੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਭਾਵੀ। ਬੱਚਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਵਾਹ-ਵਾਹ ਕਰ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਅੱਛਾ, ਜੇਕਰ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਰੋਣ-ਪਿੱਟਣ, ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਗਾਲੀ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਗੁਰੂ ਕਹੇਗਾ ਇਹ ਭਾਵੀ ਸੀ। ਕਹਿਣਗੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਕੋਈ ਮਰੇ ਹੋਏ ਤੋਂ ਜਿੰਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਭਾਵੀ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਲੁੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਲੋਕ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਜਿੰਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉੱਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਢੇਰ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਨਿਰਮਾਣਚਿੱਤ ਹੋਕੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਅਹੰਕਾਰ ਜਰਾ ਵੀ ਨਾਂ ਹੋਵੇ। ਅੱਜਕਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਰਾ ਵੀ ਅਹੰਕਾਰ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਧੀ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੋ ਕੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਅਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਖਾੜੇ ਉੱਡ ਜਾਣ। ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਜਾਗ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਭ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸੁਨਾਉਣ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਢੇਰ ਆ ਜਾਣ। ਕੋਈ ਵੀ ਐਮ.ਪੀ. ਬੈਠ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੇ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਜਯੋਗ ਇੰਨਾ

ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ-ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਸਿੱਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਿਕਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ, ਚਮਤਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਫਲਾਣੇ-ਫਲਾਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਯੁੱਕਤੀ ਬਾਪ ਸਿੱਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਜੇ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਈ, ਅਕਯੂਰੇਟ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੀ ਚਲਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ? ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸੀ ਉਹ ਸਮਝਾਇਆ। ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਲੋਕ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਨਗੇ। ਬੋਲੋ, ਪਹਿਲੇ ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

ਵਰਦਾਨ:- ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨੀ ਯੋਗੀ ਤੂ ਆਤਮਾ ਭਵ: ਗਿਆਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਮਝ। ਸਮਝਦਾਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ਸਮਝਦਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ ਯੋਗੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਲੀਨ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰ ਬੁੱਧੀ। ਜਿਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕਲੀਨ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਹੋ ਗਿਆ! ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਯੋਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦੀਆਂ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਨੂੰ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਚਲ-ਅਡੋਲ ਉਹ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਸੰਸਕਾਰ-ਸਵਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਇਹ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਪੜਾਈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਨਸ਼ੇ(ਸ਼ੱਕ) ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪੜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਿਉਂ ਮਿਲੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ। ਅਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗੀ ਇਸ ਲਈ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੋ ਪਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਉਸਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗੀ। ਯਾਦ ਭੁੱਲੀ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਨੇ ਵਿਕਰਮ ਕਰਵਾਇਆ ਇਸ ਲਈ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਨੇਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ 'ਓ ਬੇਟੇ' ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ 'ਓ ਬਾਬਾ'। ਬੱਚੇ ਹਨ ਬਹੁਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਪੜਾਉਣ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪੜਾਈ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ-ਮੱਧ-ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਨਸ਼ੇ(ਸ਼ੱਕ) ਦੀ ਗੱਲ ਉੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇੰਨੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜਾਈ, ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਉ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਓਥੇ ਥੋੜੀ ਕਹਾੜੀ ਬਾਬਾ ਆਉ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਤਾਂ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਰੇਬਰ ਬਾਪ ਦੇ ਬਰੀਰ ਕੋਈ ਇੰਨੀ ਨੇਲਜ਼ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਭ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅਮਰਪੁਰੀ ਮਤਲਬ ਜਿੱਥੇ ਸਦਾ ਅਮਰ ਰਹੀਏ।

ਸਤਯੁੱਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਹੈ ਅਮਰਪੁਰੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੜਾਈ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਾਂ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਟੀਚਰਜ਼ ਹਨ ਉਹ ਓਰਡੀਨਰੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਿਤ-ਪਾਵਨ, ਦੁੱਖ-ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਬਾਪ ਹੁਣ ਸਾਹਮਣੇ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਬਿਗੈਰ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜਾਈ ਕਿਵੇਂ ਪੜਾਉਣ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੀਟ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪੜਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪੜਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਰੇਬਰ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਓਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਖ ਪਰ ਸਾਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ, ਮੈਂ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸਾਧਾਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਜੋ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁਛੋ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਮਨਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ। ਉਹ ਵੀ ਕਦੋਂ ਤੋਂ? ਕੋਈ ਡੇਟ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਡਰਾਮਾ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਜੋ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ਼ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਜਯੰਤੀ ਨਹੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹਿਰੂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਉਸ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣਗੇ। ਅੱਥਰੂ ਵੀ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ। ਅਨੇਕ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਮੇਲੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਓਥੇ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਅਮਰਨਾਥ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਓਥੇ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ

ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਬਰਫ਼ ਦਾ ਲਿੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਹਿਣਗੇ ਸੱਤ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਮਿਲਿਆ ਹੈ - ਰਾਈਟ ਕੀ ਹੈ, ਰਾਂਗ ਕੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਕੁਝ ਸੁਣਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਸੀ ਅਨਰਾਈਟਸ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ ਝੂਠੀ ਕਾਇਆ... ਇਹ ਹੈ ਝੂਠ ਖੰਡ, ਉਹ ਹੈ ਸੱਚ ਖੰਡ। ਸਤਯੁੱਗ, ਤਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ, ਹੁਣ ਕਲਯੁੱਗ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੜੇ ਥੋੜੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਖਿਆਲ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਰੀ ਨੇਲਜ਼ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਨੇਲਜ਼ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਤਨ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਟੀਚਰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਕੇਸ਼ਿਸ ਕਰ ਕੇ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਏ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਟੀਚਰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣੇਗੇ। ਮੈਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਜੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉਹ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ 4 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, 8 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਚਟਕ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਕੋਈ ਤਾਂ ਪਰਵਾਨੇ ਇੱਕਦਮ ਫਿਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਫੇਰੀ ਪਾ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਤੇ ਬੜੇ ਪਰਵਾਨੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ ਗਏ। ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਭੱਠੀ ਬਣਨੀ ਸੀ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ, ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਰੱਖੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਰਹੋ, ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਵੋ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝੇ। ਭਾਵੇਂ ਫਾਰਕਤੀ ਦੇ ਦਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਸਮਝੇਗਾ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਰਕਤੀ ਦੇ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਨਾਲ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨੇਲਜ਼ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਚੇਤਨ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ। ਕੀ ਨੇਲਜ਼ ਦੇਣਗੇ? ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਦੀ। ਰਚਤਾ ਜਰੂਰ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨੇਲਜ਼ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਤਯੁੱਗ ਕਦੋਂ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ!

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਬਾਬਾ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਸਾਡਾ ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ...। ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬੜੇ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬੜਾ ਨਜ਼ਦੀਕ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨੇਲਜ਼ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੇਲਜ਼ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਾ ਂਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾ ਨਾਂ ਸਕੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ ਪਰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ। ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗੇ, ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੋਰ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਕਰਾ ਦੇਣਗੇ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਚਮਾਟ ਲੱਗਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਦੇਖੋ ਮਨੁੱਖਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਚਮਾਟ ਮਾਰੀ ਹੈ। ਕੀ-ਕੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ! ਸ਼ਿਵ ਸੰਕਰ ਇਕੱਠਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਕੀ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕੀ? ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਤਾਂ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ, ਸੰਕਰ ਦੇਵਤਾ। ਫਿਰ ਸ਼ਿਵ-ਸੰਕਰ ਇਕੱਠਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ! ਪਾਰਟ ਹੀ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਨਾਮ ਹਨ - ਰਾਧੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਲਕਸ਼ਮੀਨਰਾਇਣ, ਸ਼ਿਵ ਸੰਕਰ... ਦੇਵੇਂ ਨਾਮ ਖੁੱਦ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਜੋ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਰੋਜ਼ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਥੋੜੀ ਜਾਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਰਮਾਂਤੀਤ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਾ ਵੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਹੜੀ ਮਾਲਾ? ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ, ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮਾਲਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਬੜੀ ਲੰਬੀ ਹੈ। ਓਥੋਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਣਗੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਾਬਾ-ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਇੱਕ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਜੋ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਏ ਉਹ ਫਿਰ ਬਨਣਗੇ। ਉਹ ਮਰਤਬਾ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਗੈਰ ਇਹ ਮਰਤਬਾ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚਿਤੱਰ ਵੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਕੋਈ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਥਾ ਵੀ ਸੱਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਗਰੁੜਪੁਰਾਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਰੇਰਵ ਨਰਕ ਹੈ। ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ।

ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਤੇ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਸ਼ਾ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਰਾਹੂ ਦੀ ਵੀ ਦਸ਼ਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਕਲਯੁੱਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਸਭ ਤੇ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਆਇਆ ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਭਾਰਤ ਤੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਗਜੀਨ ਆਦਿ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆਵੇਗੀ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਸਮਝੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਗਜੀਨ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਉਹ ਫਿਰ ਜਾਸਤੀ ਸਮਝਣ ਲਈ ਭੱਜਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਜੇ ਥੋੜਾ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫਿਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਘ੍ਰਿਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸੁਜਾਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਘ੍ਰਿਤ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਝਾਏ ਹੋਏ ਦੀਪਕ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਘ੍ਰਿਤ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣਗੇ, ਦੀਵੇ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦੇਣਗੇ। ਸ਼ਮਾ ਤੇ ਪਰਵਾਨੇ ਕੋਈ ਤਾਂ ਸੜ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਫੇਰੀ ਪਾ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਗੱਲ ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭ ਪਰਵਾਨੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਇੱਕਦਮ ਘਰ ਛੱਡ ਆਏ, ਪਰਵਾਨੇ ਬਣੇ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਕਦਮ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਜੇ ਕੁਝ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਰੋਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਚਲੇ ਗਏ, ਇਵੇਂ ਨਾਂ ਸਮਝਣਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗੇ, ਪਰਵਾਨੇ ਬਣੇ, ਆਸ਼ਿਕ ਹੋਏ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਨੇ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਪੱਦ ਵੀ ਘੱਟ ਪਾਉਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਤਿਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨੰਬਰਵਾਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਦੇਹ-ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ-ਇਹ ਹੈ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਸਬਜੈਕਟ ਡਿਫਿਕਲਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਪਰ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਡਿਫਿਕਲਟ ਫੀਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਪਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਣਾ ਨਾਂ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ? ਉਸਨੂੰ ਥੈਕਸ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਥੈਕਸ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਕਹਿਣਗੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਥੈਕਸ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੈਕਸ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਫਿਰ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਥੈਕਸ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿਠੇ ਬੱਚੇ, ਜਿਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਝਮੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਝਮੇਲਾਮੁਕਤ ਭਵ: ਕਈ ਬੱਚੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਇਹ ਝਮੇਲਾ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਚੰਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਲੇਕਿਨ ਝਮੇਲੇ ਪਹਾੜ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਪਹਾੜ ਨਹੀਂ ਹਟੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਜਿਥੇ ਝਮੇਲਾ ਹੋਵੇ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਮਨ-ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਵੋ ਜਾਂ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਨਾਲ ਝਮੇਲੇ ਦੇ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਵੀ ਉਪਰ ਚਲੇ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਪਹਾੜ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਝਮੇਲਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਝਮੇਲੇ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਹੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਮਨਾ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਹੈ ਦਾਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਮਰਨਾ ਭਲਾ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਬੀਤ ਗਿਆ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਕੇ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਜੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ, ਉਵੇਂ ਦਾ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ - ਬੱਚੇ, ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਉਲਟੀ ਸੁਲਟੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਾ ਸੁਣੋ, ਨਾ ਸੁਨਾਓ। ਜੇ ਗੱਲ ਬੀਤ ਗਈ ਉਸਦਾ ਨਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਨਾ ਰਪੀਟ ਕਰੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਾਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ। ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਾਤਾ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਆਪੇ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਮਰਨਾ ਭਲਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮੰਗਣੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ, ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਈ ਬੱਚੇ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮੰਗ - ਮੰਗ ਕੇ ਮੱਥਾ ਪਟਕ ਸਾਰੀ ਸੀੜੀ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੰਗਣ ਦੀ ਕੋਈ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲੋ। ਇਕ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਚਿਤਵੇ ਨਹੀਂ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹੋਇਆ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਰਪੀਟ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਅੱਖਰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਅਥਵਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਤੇ ਚਲਣਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ। ਕੋਈ ਕਿੰਨ੍ਹੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ - ਉਤਰ ਆਦਿ ਕਰਨਗੇ, ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਦੋ ਅੱਖਰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਸ, ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੀ! ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਰੜੀ ਮਾਰਨਾ ਜਾਂ ਚਿਲਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਕੀਤੀ ਹੈ। (ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਈ) ਹੁਣ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਸਾਰੇ ਸੇਂਟਰਜ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਕੇ ਨਾ ਆਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ (ਟੀਚਰ) ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਲਾਇਕ ਜਦੋਂ ਬਣਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ - ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਸਮਝਦਾਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕੱਚੇ ਵੀ ਡਿਸਟਰਬੇਨਸ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਭਟਕਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਬਾਲ - ਬੱਚੇ ਲਿਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀ ਇਹ ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤੇ ਬਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚਾਹੇ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੋ, ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਪਤਾਹ ਤੇ ਕੀ 3 - 4 ਦਿਨ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਕਿਹੜਾ ਵਰਸਾ? ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਾਂਗ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਅਣਗਿਣਤ ਪਰਜਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ, ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ - ਤਿੰਨੇ ਇੱਥੇ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਕਦਮ ਦਿਮਾਗ ਹੀ ਪੁਰ (ਭਰਪੂਰ) ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਪ ਹੈ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ। ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੱਚਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਫਿਰ ਐਸੀ ਹੋਵੇਗੀ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ਼। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਹੱਲ ਮਾੜੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਹੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਗਰੀਬ ਬਣਨਗੇ - ਇਹ ਕਾਇਦਾ ਹੈ। ਦਾਨ ਕਦੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਇਹ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਹੈ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦਾਨ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੱਦ ਦੀ ਰਚਨਾ ਧਨ - ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਸਵਰਗ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਗੇ ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਆਪੇ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਵਰਗ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਪਰੰਤੂ ਇੰਨੇ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ ਕਿ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ - ਨਰਕ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਆਵੇ ਤਾਂ ਆਕੇ ਤਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹੇ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਖੁਲ੍ਹੇਗਾ? ਬਾਪ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਮੋਸ਼ੂ ਬਿਲਵਰਡ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਜਿਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਦੇ ਆਵੇਗਾ ਵੀ ਨਾ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਪੀਟ ਹੋਣਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹੋ, ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜੇ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੈਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਧਾਕਲਪ ਮੰਗਿਆ ਹੀ ਮੰਗਿਆ ਹੈ, ਮਿਲਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਮੰਗਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਆਪੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਲਿਗ ਵੱਡੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਝੱਟ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੈ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ - 21 ਪੀੜ੍ਹੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਜਦੋਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਾਂ ਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਧਰਮਾਉ ਵੀ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ। ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਿਹੜੇ ਵਪਾਰੀ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਲੈਕੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਧ ਆਦਿ ਖਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ, ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਨਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉਸਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਂ ਰੱਖਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਮਿਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਸੋਚਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਗੱਲਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਚਿਤਵੇ ਨਹੀਂ। ਉਲਟੀ - ਸੁਲਟੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਸੁਣੇ ਨਹੀਂ। ਉਲਟੇ - ਸੁਲਟੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਬੋਲੋ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਮੀ ਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਾਂਗੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ। ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁੱਖਕਰਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। 25 - 30 ਸਾਲ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾ ਬਣੀਏ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਹੋ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਉਹ ਆਉਣਗੇ। ਜੇ ਵੀ ਤਿਉਹਾਰ ਆਦਿ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਹੋਕੇ ਗਾਏ ਹਨ, ਫਿਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤਿਉਹਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ - ਰਾਖੀ ਆਦਿ... ਸਭ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਜਿਸਨੇ ਵਰਸਾ ਲੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਅਕੂਰੇਟ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰੈਕਟਰਸ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ? ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾਂ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਪਹਿਲੋਂ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ ਹੀ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ। ਦੁਰਗਤੀ ਤੋਂ ਸਦਗਤੀ, ਹੈਲ ਤੋਂ ਹੈਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੰਤੂ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜੇ ਆਏ ਹਨ ਉਹ ਫਿਰ ਜਾਣਗੇ ਵੀ ਇਵੇਂ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਓਗੇ - ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਜੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਓਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਜੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਨੂੰ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਦਇਆ ਕਰੋ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਪਾਰਟ ਹੀ ਹੈ ਸਭਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ, ਅੱਛਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ, ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਚਿੰਤਨ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਕੇ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੰਗਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅਥਾਹ ਮੰਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਅਰੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਲੈਣ ਆਏ ਹੋ ਨਾ। ਟੀਚਰਜ ਦੇ ਕੋਲ ਸਟੂਡੈਂਟ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ

ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਘਾਟਾ ਹੀ ਪਾਇਆ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਲੈ ਸਕਣਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹਨ ਡਬਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ, ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਸਿੰਗਲ ਸ਼੍ਰੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਹੋ ਗਏ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇ ਇੱਕੱਠੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਬਨਾਉਂਦੇ ਕੌਣ ਹਨ? ਜੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਵੀ ਨਾਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਧਾਰਨਾ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਸਪਰਿਚਊਲ ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਸਪਰਿਚਊਲ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਸਭ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪਰਿਚਊਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਲਾਸਫੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਪਰਿਚਊਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਜੰਗਲ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਮਾਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸੈਮੀ ਹਿੰਸਾ ਕਰੋ, ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੋ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਨਾ ਖਰਾਬ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੋਈ ਪੁਲੀਸ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਤਕ ਹੋ ਸਕੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕੱਢ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸੌ ਗੁਣਾਂ ਦੰਡ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਸੀਂ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਹਰ ਪਾਰਟ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਵੀ ਬੀਤੀ ਗੱਲ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਨਾ ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਕੇ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲਪਸੰਦ ਮਾਰਕਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਭਵ:
ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਨੰਬਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਚੰਗੇ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਸ ਵਿਦ ਓਨਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ- ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਘੱਟ ਹੋਏ ਫਿਰ ਮੇਕਪ ਕੀਤਾ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਲੇਕਿਨ ਸਾਰੇ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਪਸੰਦ ਹੀ ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੇ ਪਿਆਰੇ, ਸਭ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਿਲ - ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਸੋ ਰਾਜ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦਿਲਰੁਬਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਅਨਹਦ ਗੀਤ ਵੱਜਦਾ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਪ ਦੀ, ਬਾਪ ਮੇਰਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਿਟਾ ਕੇ, ਜੈ-ਜੈਕਾਰ ਕਰਨ - ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹਾਹਾਕਾਰ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੈ-ਜੈਕਾਰ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜਾ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਗਰੀਬ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਪਾਉਂਦੇ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਨਿਯਮ ਹੈ - ਪੂਰਾ ਬੈਗਰ ਬਣੇ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਬੱਚੇ ਸਹਿਜ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭੁੱਲਦਾ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਨ, ਦੌਲਤ, ਮਿੱਤਰ, ਸੰਬੰਧੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਸੱਚੇ ਯੋਗੀ ਬਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਝਗੜਾ ਮਿਟਾਉਣ। ਜੋ ਸਿਆਣੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਕਿਉਂ ਆਏ ਹਨ? ਹਾਹਾਕਾਰ ਨੂੰ ਮਿਟਾਕੇ ਜੈਜੈਕਾਰ ਕਰਾਉਣ। ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਝਗੜੇ ਆਦਿ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤ ਕਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਝਗੜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਹੰਗਾਮਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਕੋਰਟ, ਜੱਜ ਆਦਿ ਹਨ। ਮਾਰਾਮਾਰੀ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖੋ ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਿਟਪਿਟ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਚਿੱਕੜ ਹੀ ਚਿੱਕੜ ਹੈ। ਜੰਗਲ ਹੀ ਜੰਗਲ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਸਿਆਣਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੜਾਈ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੜੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬੱਚੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ - ਸਿਆਣੇ, ਸਮਝੂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਿਟ-ਖਿਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਝਗੜੇ ਹੀ ਝਗੜੇ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ, ਜੈ-ਜੈਕਾਰ ਕਰਵਾਉਣ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਠਿਕੱਰ-ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੋ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਥਾਹ ਸੁਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੰਡਰ ਆਫ ਵਰਲਡ। ਤਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਵੇ ਦੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਈਏ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਣੀਏ। ਹਜੇ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਰਕਤ ਦੀ ਨਦੀਆਂ ਵਗਣੀਆਂ ਹਨ, ਰਕਤ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਘਿਉ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਖੀਰਸਾਗਰ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬੜੇ ਤਲਾਬ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਕੋਈ ਦਿਨ ਮੁੱਕਰਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਤੇ ਵੀ ਦੁੱਧ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਕਿ ਓਥੇ ਘਿਉ, ਦੁੱਧ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਗੁਲਾਮ ਹੋ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਓਥੇ ਕਦੇ ਬੇਕਾਇਦੇ ਬਰਸਾਤ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ, ਨਦੀਆਂ ਉੱਛਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀਆਂ। ਕੋਈ ਉਪਦ੍ਰਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਉਪਦ੍ਰਵ ਹਨ। ਓਥੇ ਪੱਕੇ ਵੈਸ਼ਨਵ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰੀ ਵੈਸ਼ਨਵ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੇਜੀਟੇਰੀਅਨ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੈਸ਼ਨਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਨਹੀਂ, ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਬੜਾ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਗਾਂਵੜੇ ਦਾ ਛੇਰਾ...ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਗਾਂਵੜੇ ਦਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਧੇ, ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ, ਰਾਜ ਭਾਗ ਦਿੱਤਾ, ਸਭ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ ਨਵੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਉਹ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਜੇ ਬੜਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਜਮਾ ਕਰੋ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ-ਕੁਝ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਲੈਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼। ਗਰੀਬ ਓਥੇ ਸਾਹੂਕਾਰ

ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਉੱਥੇ ਗਰੀਬ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪਦਮਾਪਤੀ ਬੜੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਉਣਗੇ ਪਰ ਗਰੀਬ ਬਣਨਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਖਾਲੀ ਬੋਗਰ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ, ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਆਦਿ ਕੀ-ਕੀ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਰਾਜਾ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਅਕਲ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਕਿੰਨਾ ਧਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਐਰੋਪਲੇਨ ਤੋਂ ਬੰਬਸ ਆਦਿ ਗਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਸਭ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਫੇਲੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਅੱਜਕਲ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਨੋਟ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਿੱਕੇ(ਮੋਹਰੇ) ਹੋਣਗੇ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦਾ ਇੱਥੇ ਕੀ ਮੁੱਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਧਰਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਗਈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਜਮੀਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੂਬੀਰਸ ਆਦਿ ਪੀਂਦੇ ਹੋ। ਪਰੰਤੂ ਉੱਥੇ ਝਾੜ ਆਦਿ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਵੋ, ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਝਾੜ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਝਾੜ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕੀ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ। ਭਾਵੇਂ ਨਾਮ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਤੱਤਵ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਹੈ ਪੇਲਾਰ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸਟਾਰ ਠਹਿਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ, ਓਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਠਹਿਰੀ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਸਟਾਰਜ਼ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤੱਤਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਵੱਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਾ ਸਕੋਗੇ। ਟੀਚਰ ਜਰੂਰ ਖੁਦ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਹੀ ਕਿਥੋਂ ਦਾ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਵੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬੈਕੁੰਠ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬੈਕੁੰਠ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਵਯੰਬਰ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਪਰੰਤੂ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਜੋ ਯੋਗਯੁੱਕਤ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ-ਸੰਬੰਧੀ, ਧਨ-ਦੌਲਤ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਉਹ ਕੀ ਦੇਖਣਗੇ। ਸੱਚੇ ਯੋਗੀ ਹੀ ਅੰਤ ਤੱਕ ਰਹਿਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਹੀ ਬਗੀਚਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਤਾਂ 10-15 ਸਾਲ ਰਹਿਕੇ ਵੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਅੱਕ ਦੇ ਫੁੱਲ। ਬੜੀ ਚੰਗੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਜੋ ਮਮਾ ਬਾਬਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਲੈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸੀ, ਡਰਿੱਲ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਸੀ, ਉਹ ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਲੜਾਈ। ਗੁਪਤ ਤੂਫਾਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੜਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਹਾਰ ਜਿੱਤ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਮੀ ਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਯੋਗ ਬੱਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਹੂਬਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੇਡ ਵੀ ਬੜਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਦੋ ਬਿੱਲੇ ਲੜੇ ਮੱਖਣ...ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਬੱਚੀਆਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਮੱਖਣ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਯੋਗਬੱਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਰੂਪੀ ਮੱਖਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਰਜਾਈ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਰਹਿਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ - ਬੱਚੇ ਹੀਅਰ ਨੇ ਈਵਲ, ਸੀ ਨੇ ਈਵਲ...ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਂਦਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚੀਨ ਵਲੋਂ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਚੂੜੀਆਂ ਵੀ ਕੱਚ ਦੀਆਂ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਜੇਵਰ ਆਦਿ ਪਹਿਨਨ ਲਈ ਨੱਕ, ਕੰਨ ਆਦਿ ਛਿਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਨੱਕ-ਕੰਨ ਛੇਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਦੇ ਨੱਕ-ਕੰਨ ਕੱਟ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਵੱਛ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਨੈਚੁਰਲ ਬਿਊਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੱਤਵਾਂ ਨਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪੜਾ ਕੇ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਮਤਲਬ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ ਅਤਿਇੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਪੁੱਛਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੋਪੀ ਗੋਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ। ਭਗਤ ਲੋਕ ਇੰਨਾ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ - ਇਵੇਂ ਦੋ ਬੱਚੇ ਬੜੇ ਥੋੜੇ ਹਨ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਗਾਇਨ ਹੈ ਦੇਪਦੀ ਦਾ, ਉਹ ਸਭ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੇਪਦੀ ਨੇ ਕਿਉਂ ਪੁਕਾਰਿਆ? ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੇਪਦੀਆਂ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਫੀਮੇਲ ਸਦਾ ਫੀਮੇਲ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਵਾਰੀ ਫੀਮੇਲ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਸਤੀ ਨਹੀਂ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ, ਸਾਨੂੰ ਦੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੈਸ਼ਾਲਯ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਯ। ਵੈਸ਼ਾਲਯ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਸ਼ਿਵਾਲਯ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਮਾਨਾ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਫਾਇਦਾ! ਬਾਪ

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ-ਮੱਧ-ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਮੇਰੇ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦੀ ਪਾਲਬੱਧ। ਸਤਯੁੱਗ ਤਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਆਦਿ ਦੇ ਦੇਖੇ ਕਿੰਨੇ ਵਜੀਰ ਹਨ। ਅਡਵਾਈਜ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਵਜੀਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵਜੀਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਕਲਮੰਦ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੇਖੇ ਕਿੰਨੇ ਅਕਲਮੰਦ ਸਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੱਲ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀ ਸਮਝਾਵਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

2. ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਕਰਤਵ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫੋਲੋ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਤੋਂ, ਬੁੱਧੀ ਕੱਢ ਪੂਰਾ ਬੇਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਿੱਤਰ-ਸੰਬੰਧੀ, ਧਨ-ਦੌਲਤ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸਮਝ ਮਹੁੱਬਤ ਨਾਲ ਹਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਭਵ: ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਰਾਈਟ ਹਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਮਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮਰਨਾ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਵੇ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਮਜਬੂਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਹੁੱਬਤ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ-ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਬਣੋ। ਤਾਂ ਆਗਿਆ ਸਮਝ ਮਹੁੱਬਤ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਲੈਣਾ ਇਸਦੀ ਹੀ ਮਾਰਕਸ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੋਗਬੱਲ ਨਾਲ ਇਸ ਖਾਰੀ ਚੈਨਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ , ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਫਕੀਰ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਦੈਵੀਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਦੂਜੇ ਕਰਨਗੇ। ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਲਟਾ-ਸੁਲਟਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਦਾ ਮੰਤਵ ਹੈ ਫਿਰ ਕਹਾਂਗੇ ਦੈਵੀਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟ ਤੇ ਧਿਆਨ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੀ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਪਤਿਤ-ਪਾਵਨ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬੜੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬੇਸਮਝੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ, ਧਨਵਾਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਕਰਕੇ ਲੱਖ ਕਰੋੜ ਦੇਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਿੱਠੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪੜਨ ਆਏ ਹੋ। ਕਿਸਦੇ ਕੋਲ? ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਮਮਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮਮਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਬਾਪ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਿਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਸੀ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਫਕੀਰ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੇਹੱਦ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਫਕੀਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਰੋਜ-ਰੋਜ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਕੱਲ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਅਮੀਰ ਸੀ, ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਫਕੀਰ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਵੇਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਮੀਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਸੌਖੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਅਮੀਰ ਬਣਨ ਦੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਰਾਤ। ਹੁਣ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅਮੀਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਣੇਗੇ ਵੀ ਜਰੂਰ। ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਖਾਰੀ ਚੈਨਲ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਯੋਗਬੱਲ ਨਾਲ। ਜਿਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉਨਾ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਖੁਦ ਆਇਆ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪਾਵਨ ਸੀ, 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲ ਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੱਦ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ, ਰਾਵਣ ਦੁਖਧਾਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਰਾਵਣ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਨਾ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਾਈ-ਭਾਈ ਹਾਂ, ਘਰ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹਾਂ -ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਾਰਾ ਪਾਰਟ ਕਿਵੇਂ ਵੱਜਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ, ਉਹ ਆਕੇ ਇੱਥੇ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਦੀ ਪੜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੀਚਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਪੜਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਨੂੰ 6 ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਨੂੰ 12 ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਲੈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਭੱਜਿਆ।

ਰਾਖੀ ਵੀ ਬਣਨੀ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਚੱਟ, ਸੋ ਗੁਣਾਂ ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। 63 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਗੋਤੇ ਖਾਧੇ। ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਆਤਮਾ

ਭਾਈ-ਭਾਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੱਸਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰੈਗੂਲਰ ਨਹੀਂ ਪੜਦਾ ਤਾਂ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੀਰ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਮਝ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬੜਾ ਉੱਚ ਕੁੱਲ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਤਸੰਗ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਤਾਰੇ, ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਉਦੇ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਤਯੁੱਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੇਟਾ-ਬੇਟਾ ਕਹਿ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ ਥੋੜੀ ਕਹੋਗੇ। ਇੱਕਦਮ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਗੋਦਰੇਜ ਦਾ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਤਾਲਾ ਖੋਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਆਕੇ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਮੈਗਜੀਨ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਛਪਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਵੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਪੂਜਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛਡਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸਵਰੀਏ ਸਰਵਿਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੋਵਲ ਸਵੇਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਲੈਕਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇ ਬਾਪ ਹਨ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਸਭ ਦਾ ਵੱਖ ਹੈ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਪਰੀਮ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਪਰਿਚੈ ਜਾਨ ਗਏ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਨ ਗਏ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਲਈ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ... ਉਹ ਅਕਾਲ ਤੱਖਤ ਵੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਮੈਲੀ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਦਾ ਤੱਖਤ ਸੋਭਦਾ ਵੀ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤਿਲਕ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੀ ਇਥੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਰਾਜ-ਤਿਲਕ ਦੇਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਓ। ਇਵੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦਵਾਓ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਕੋਣ ਬੜੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਗਜੀਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖਤ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ-ਨਾਲ ਯੋਗ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਦਿਨ-ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਸਮਝੋਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਤੱਕ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮੂਲਵਤਨ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲਈ ਹੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ। ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਉਲਟਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਜਾਂਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਰਾਜ-ਭਾਗ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਪੜਨਗੇ। ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਣਗੇ। ਇੰਨਾ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਾ ਕਰੋ।

ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਕਿਉਂ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਸੀ। ਘੜੀ-ਘੜੀ ਚੱਕਰ ਵੀ ਫਿਰਾਂਦੇ ਰਹੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ (ਨਾਰ, ਰਾਹੇਟ ਦਾ ਮਿਸਾਲ) ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਿੱਠੇ ਸਿਕੀਲੱਧੇ ਬੱਚੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਪ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਕੇ ਮਿਲੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਲੈਣ ਦੇ ਲਾਈਕ ਵੀ ਬਣੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਆਪਣੇ ਫਲ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਫਲ ਅੱਖਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਠੀਕ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਠਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਵੱਖ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਰਨਗੇ ਜਰੂਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਰਾਈਟੀਅਸ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਰਿਲੀਜਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਜੇ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਧਰਮ ਬੜਾ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਜੋ ਖੁਦ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਇਸ ਧਰਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਾਈਟ ਹੈ। ਆਲਮਾਈਟੀ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਮਾਈਟ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਮਾਈਟ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਮਾਈਟ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਨੀ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਲਵੋ ਫਿਰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ। ਇਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸੁਲਟਾ ਸਬਦ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਕਰਮ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਹੋਰ ਵੀ ਕਰਨਗੇ। ਆਸੂਰੀ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਇਵੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਭੁੱਲਾਂ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ

ਆਵੇਗੀ, ਜੇ ਮਨਸਾ-ਵਾਚਾ-ਕਰਮਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਵੇ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਹਰ ਗੱਲ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਸੁੱਖ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋਮਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਸੀ। ਉਹ ਸਭ ਕਿਥੋਂ ਆਏ, ਕਿਵੇਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣੇ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਸ ਪੜਾਈ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਲਾ ਬਣੀ ਹੈ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਬਣਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਕਿਸਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਬੜੇ ਮਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਆਖਰੀਨ ਪਿਛਾੜੀ ਦੀ ਰਿਜਲਟ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਮਾਰਜਿਨ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਪ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੋ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਹੈ - ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਾ। ਸਵਾਗਤ ਮਾਨਾ ਸਦਗਤੀ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਸਵੇਰੇ-ਸ਼ਾਮ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸਰਵਿਸ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਦੂਜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਵੇਸਟ ਨਾ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਮਾਈਟ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਸੱਤ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮਨਸਾ-ਵਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਦਾ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਅੱਛਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ ਭਵ:

ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਦ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅੱਛਾ(ਚੰਗਾ) ਬਣਨ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਰਛਾਈ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਜੇਕਰ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਪਿੱਠ ਕਰਕੇ ਆ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਪਰਛਾਈ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਵੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਇੱਛਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਵੋ ਤਾਂ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਆਵੇਗੀ। ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਪੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਦ ਦੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਣਾ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ। ਇਸਤੋਂ ਸਦਾ ਬੱਚ ਕੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਜਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਚਲਣ ਦਵਾਰਾ ਦੁਆਵਾਂ ਜਮਾ ਕਰ ਲਵੋ ਤਾਂ ਪਹਾੜ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਵੀ ਰੂਈ ਸਮਾਨ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰੂਹ-ਰਿਹਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਵੀ ਸਦਾ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਵੀ ਹੈ, ਯਾਦ ਦੀ ਲਗਨ ਵੀ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ ਵੀ ਹੈ। ਟੀਚਾ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁਛੋਗੇ ਕਿ ਬਣਨਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਹਿਣਗੇ ਲਕਸ਼ਮੀ-ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। 16 ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। 108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਮਨਕੇ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਉਮੰਗ ਸਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਦਾ ਇਕਰਸ ਸਥਿਤੀ, ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ, ਸਦਾ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ, ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਦਾ ਨਿਆਰੇ, ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੁੱਧ-ਬੁੱਧ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹੋ ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਉਂ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੀ ਕਾਰਨ ਦੇਖਿਆ? ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੀ ਹੈ, ਵਿਧੀ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਸਿੱਧੀ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਕਰਮ ਅਤੇ ਫਲ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਬੈਲੰਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੈਲੰਸ ਦੀ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਨੀਤੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਿਭਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਸਰਵ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ, ਬਲੈਸਿੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬੈਲੰਸ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਤਾਂ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੈਲੰਸ। ਲੇਕਿਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਸਮਾਂ ਮਿਲਿਆ ਯਾਦ ਕੀਤਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਸਮਝਣਾ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਨਬੈਲੰਸ। ਸਿਰਫ਼ ਸੇਵਾ ਹੀ ਯਾਦ ਹੈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਇਹ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵਿਧੀ ਦਾ ਅੰਤਰ ਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਰਿਜਲਟ ਪੁੱਛਦੇ ਕੀ ਯਾਦ ਦੀ ਪਰਸੈਂਟੇਜ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਰਹੀ? ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ? ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਬੀਜੀ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੇਵਾ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਸੀ, ਬਾਪ ਤਾਂ ਯਾਦ ਹੀ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਲਗਨ ਰਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਰਹੀ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਵਮਾਨ ਰਿਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਭਾਵ ਰਿਹਾ? ਇਹ ਬੈਲੰਸ ਰਿਹਾ? ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ, ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ - ਇਹ ਸਵਮਾਨ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਭਾਵ ਰਹੇ। ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਬਾਪ ਨੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਈ। ਇਹ ਹੈ ਨਿਮਿਤ, ਨਿਰਮਾਣ ਭਾਵ। ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ, ਸੇਵਾ ਚੰਗੀ ਹੋਈ, ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ, ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ, ਇਹ ਸਵਮਾਨ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਵਮਾਨ ਨਹੀਂ, ਨਿਰਮਾਣ ਭਾਵ ਦਾ ਵੀ ਬੈਲੰਸ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਬੈਲੰਸ ਸਦਾ ਹੀ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਵਮਾਨ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਦੇਹ ਭਾਨ ਨਹੀਂ, ਸਵਮਾਨ। ਲੇਕਿਨ ਸਵਮਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਬੈਲੰਸ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਵਮਾਨ, ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਹੋਈ, ਸਫਲਤਾ ਹੋਈ, ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਾਹ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਇਆ! ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਮੈਂ-ਪਨ ਸਵਮਾਨ ਨੂੰ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੈਲੰਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਵਮਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਵੀ ਬੈਲੰਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਮਝਾ ਬੈਲੰਸ ਕਿਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਥੱਲੇ ਉਪਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਇਵੇਂ ਹੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਿਭਾਨੀ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਲੇਕਿਕ ਸੇ ਅਲੇਕਿਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ। ਦੇਵੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪਿਆਰਾ। ਇਹ ਬੈਲੰਸ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਣਾ, ਇਹ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ। ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹੋ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ। ਘਬਰਾਵੇ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਬੜੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਕਰਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਕਰਾਂ ਉਹ ਵੀ ਕਰਾਂ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ! ਇਹ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਹੀ ਬੋਝ ਹੈ। ਤਾਂ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਨਾ। ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਮਤਲਬ ਨਿਆਰਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਕਰਮ ਦੇ ਹਲਚਲ ਦਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਦਾ ਬੈਲੰਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ।

ਦੂਜੀ ਗੱਲ - ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੋਂ ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਅਸੀਂ ਪਾ ਲਿਆ, ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲਿਆ। ਮਹਾਵੀਰ, ਮਹਾਰਥੀ ਬਣ ਗਏ, ਗਿਆਨੀ ਬਣ ਗਏ, ਯੋਗੀ ਵੀ ਬਣ ਗਏ, ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਵੀ ਬਣ ਗਏ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ? ਗਿਆਨੀ ਬਣੇ, ਯੋਗੀ ਬਣੇ, ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੇ ਲੇਕਿਨ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜੀਣਾ ਹੈ ਓਦੋਂ ਤੱਕ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਟੀਚੇ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਵੀਨਤਾ ਆਈ ਜਾਂ ਜਿਥੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਉਸ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ? ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਉੱਨਤੀ ਅਤੇ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਬੈਲੰਸ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਅਲਬੇਲਾਪਨ, ਬਲੈਸਿੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ

ਪਾਇਆ, ਉਸਦਾ ਨਸ਼ਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਉੱਨਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੈਲੰਸ। ਇਹ ਬੈਲੰਸ ਸਦਾ ਰਹੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਨ ਗਏ। ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਗਏ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਚੰਗੇ ਬਣੇ ਹੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਮ ਕਰ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਿਮਿਤ ਅਗਜ਼ਾਮਪਲ(ਉਦਹਾਰਨ) ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ। ਸਮਝਾ ਕਿੰਨਾ-ਕਿੰਨਾ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਲੰਸ ਰੱਖਣਾ ਹੈ? ਇਸ ਬੈਲੰਸ ਨਾਲ ਖੁਦ ਹੀ ਬਲੈਸਿੰਗ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਨੰਬਰ ਕਿਉਂ ਬਣਦੇ ਹਨ? ਕੋਈ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬੈਲੰਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬੈਲੰਸ ਵਿੱਚ ਅਲਬੇਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਂਬੇ ਨਿਵਾਸੀ ਤਾਂ ਅਲਬੇਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ? ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬੈਲੰਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ? ਬੈਲੰਸ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਹੋਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਨਾ। ਬੈਲੰਸ ਵੀ ਇੱਕ ਕਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਨਾ! ਬਾਂਬੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸੰਪਤੀ ਸੰਪੰਨ ਦੇਸ਼। ਤਾਂ ਬੈਲੰਸ ਦੀ ਸੰਪਤੀ, ਬਲੈਸਿੰਗ ਸੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਨਾ! ਨਰਦੇਸ਼ਾਵਰ ਦੀ ਬਲੈਸਿੰਗ ਹੈ! ਬਾਂਬੇ ਵਾਲੇ ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਿਖਾਉਣਗੇ? ਬਾਂਬੇ ਵਿੱਚ ਮਲਟੀ ਮਿਲਿਅਨਰਸ ਬੜੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਂਬੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰੁਹਾਨੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਦਮਾਪਦਮ ਪਤੀ ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੀ ਖਾਨ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਓ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਜਾਨੇ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸੁਣਾ ਕੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਬਣਾਓ। ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਕਿ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਖਜਾਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ! ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ। ਸਮਝਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਇੰਨਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਦੇ ਵੀ ਜਾਗਣ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ, ਲੇਕਿਨ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵੀ ਜਾਗਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਗਾਵੇ ਖੂਬ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਗਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਸ਼ੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜਗਾਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਗਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰਿਚਿਤ ਕਰਵਾਓ। ਸਮਝਾ। ਬਾਂਬੇ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆਜੀਤ ਹੋ ਨਾ! ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਤਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਪਰ-ਉੱਪਰ ਤੋਂ? ਜੇਕਰ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸਵਾਹ। ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਫਿਰ ਕਿਨਾਰੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੀ ਨਾ? ਬਾਂਬੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਅਗਜ਼ਾਮਪਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਅਗਜ਼ਾਮਪਲ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਂਬੇ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ! ਇਵੇਂ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੋਂ ਦੇਖਣ ਆਉਣਗੇ। ਹਰ ਗੁਣ ਦੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸਰੂਪ ਅਗਜ਼ਾਮਪਲ ਬਣੇ। ਸਰਲਤਾ ਦੇਖਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੇ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਵੇਖਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਵੇਖੋ। ਬੈਲੰਸ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਕਮਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਬਾਂਬੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਡਬਲ ਰਿਟਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਗਤ ਅੰਬਾਂ ਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਲਣਾ ਦਾ। ਜਗਤਅੰਬਾ ਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਬਾਂਬੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਂਬੇ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਰਿਟਰਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਥਾਨ, ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦੀ, ਮਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ - ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਿਟਰਨ ਕਰਨਾ। ਅੱਛਾ - ਭਲੇ ਪਧਾਰੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਭਲੇ ਪਧਾਰੇ।

ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਦੀਪਕ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕੁੱਲ ਦਾ ਦੀਪਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਦੀਪਕ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਅਰਥ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਦੀਪਕ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਕੁੱਲ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਤੇ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਕੁੱਲ ਦੇ ਦੀਪਕ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਹੱਦ ਦੇ ਕੁੱਲ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਕੁੱਲ ਦੇ ਦੀਪਕ ਕਹੋ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਦੀਪਕ ਕਹੋ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਦੀਪਕ ਹੋ ਨਾ? ਟਿਮਟਿਮਾਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ! ਜਦੋਂ ਲਾਈਟ ਟਿਮਟਿਮਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਦੀਪਕ ਹੋ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਦੀਪਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬੈਲੰਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਬਲੈਸਿੰਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ, ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ:- ਸਾਰੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਰਤਨ ਹੋ ਨਾ! ਸਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਤਾਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਹਲਕਾ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਤਾਜ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਾਜ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਤਾਜਧਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਹੜਾ ਰਤਨ ਜੜ੍ਹਤ ਤਾਜ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਤਾਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਤਾਜ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੋਢੇ ਹੋਏ ਵੀ ਤਾਜਧਾਰੀ ਅਤੇ ਉੱਠਦੇ ਵੀ ਤਾਜਧਾਰੀ। ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਜ ਹਲਕਾ ਹੈ ਨਾ? ਕੋਈ ਭਾਰੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ! ਨਾਮ ਵੱਡਾ, ਵਜ਼ਨ

ਹਲਕਾ ਹੈ। ਸੁਖਦਾਈ ਤਾਜ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਤਾਜ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਬਾਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਤਾਜ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦਿਨ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਮਨਾ ਕੇ ਸਦਾ ਦੀ ਰਸਮ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਦਿਵਸ ਮਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਦਿਵਸ ਮਨਾਇਆ, ਉਸਦਾ ਹੀ ਯਾਦਗਾਰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਵਿਅਕਤ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਸਾਕਾਰ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਹੋਏ ਨਾ। ਖੁਦ ਬਾਪ ਸਾਕਾਰ ਵਤਨ ਤੋਂ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਹੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਜ ਤੱਖਤ ਦੇ ਅਤੇ ਖੁਦ ਅਵਿਅਕਤ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਤਾਂ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ! ਵਿਚਿੱਤਰ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਡਰਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਵਿਚਿੱਤਰ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਜੋ ਚਿੱਤਰ ਖਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਵਿਚਿੱਤਰ ਬਾਪ ਦਾ ਵਿਚਿੱਤਰ ਪਾਰਟ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਦਵਾਰਾ ਵੀ ਖਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਚਿੱਤਰ ਇਸਲਈ ਵਿਚਿੱਤਰ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਹੋਈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਮਹਾਂਵੀਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛਿਪੇ। ਲੇਕਿਨ ਸਾਕਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਲੁੱਕ ਕੇ ਅਵਿਅਕਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਦੈ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਨਾਲ ਰਹਾਂਗੇ, ਨਾਲ ਚਲਾਂਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਵਾਇਦਾ ਹੈ ਹੀ। ਇਹ ਵਾਇਦਾ ਕਦੇ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੰਧਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਲੇਕਿਨ ਸਨੇਹ ਦਾ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਚਲਣ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਦੀ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਾਲਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਅਰਥ ਜਾਂ ਡਿਸਟਰਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੋਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਅਵਿਅਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ ਅਵਿਅਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਬੋਲ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰੋ। ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਲੇਕਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਲੰਬਾ ਕਰਕੇ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿਣਾ, ਇਹ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਚਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ 12-15 ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇ। ਘੱਟ ਬੋਲੇ-ਹੋਲੀ ਬੋਲੇ...ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਰੱਖੋ। ਵਿਅਰਥ ਜਾਂ ਡਿਸਟਰਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੋਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣੋ ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਫਲਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਬਾਪ ਜਿਹੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇੱਕਦਮ ਅਜਾਮਿੱਲ ਜੈਸੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ-ਨਰਾਇਣ ਜਿਵੇਂ ਪੂਜਯ ਦੇਵਤਾ ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਾਪਿਸ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਲਾਈਕ ਬਣ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪੁੰਨ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ। ਉੱਥੇ ਪਾਪ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ, ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਇਸ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਤਿਤ ਦੁਖੀ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ, ਗਾਈਡ ਬਣੋ। ਗੋਇਆ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੇ ਵੀ ਧਰਮ ਹਨ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਵਾਪਿਸ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਇਥੇ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਸਰਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਨਿਰਵਾਨਾਧਾਮ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜੇ ਰਚੇਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਉਸ ਇੱਕ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਦੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਭ ਦੀ ਆਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਦੂਰ ਦੇਸ਼, ਪਰਮਧਾਮ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹਿੰਦੂ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਹੈ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਹੈ ਸਰਵ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ। ਉਹ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਜਾਂ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਜਾ-ਰਾਣੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਬਾਪ ਨੇ। ਬਾਪ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦੇ ਇਹ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਲੱਖਪਤੀ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ? ਕਿਵੇਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ? ਕਦੇ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੇ। ਕੀ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਜੇ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਫੱਲ ਪਾਇਆ? ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਕਾਰਨ ਸਭ ਹੋਰ-ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਰਿਟਰਨ ਹੋਣਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ। ਜੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਧਰਮ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ-ਜੇ ਜਿਸ ਦਾ ਧਰਮ ਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਝਾੜ ਹੈ, ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਟੀਊਬਾ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਫਿੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੋ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸੰਨਿਆਸ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਮਹੰਸ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦਾ ਫੇਲੋਵਰਸ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਹਨ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਫਾਲਵਰਸ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ! ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ, ਭਗਤੀ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫੱਲ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਰਿਲੀਜਨ ਇਜ਼ ਮਾਈਟ। ਬਾਪ ਰੀਲੀਜਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਮਾਈਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਾ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਹੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ, ਸਭ ਨੂੰ ਆਕੇ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਦਗਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਯੁੱਗ ਨੂੰ। ਮੁੱਕਤੀ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੋਣ ਹੋਇਆ?

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਤ ਹੋ, ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਆਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੇ ਲਾਈਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਲਾਈਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਿੰਸਾ-ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਨਿਉ ਵਰਲਡ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਅਜਾਮਿਲ ਜਿਹੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਇਥੇ ਦਾ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹੋ ਤਾਂ ਪੇੜੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪੇੜੀ ਹੈ ਹੀ ਥੱਲੇ ਡਿਗਣ ਦੀ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ...ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਇਬ੍ਰਾਹਿਮ, ਬੁੱਧ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫੇਲੇ ਫਾਦਰ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਫੇਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੋਗ ਅਗਨੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੱਚੇ-ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੋਂ ਉਤਰ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ, ਬੁੱਧ ਆਦਿ ਸਭ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਯਥਾਰਥ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਸਤਿਕ ਬਣੇ ਹੋ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਰਿਸ਼ੀ-ਮੁੰਨੀ ਸਭ ਨੇਤੀ-ਨੇਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਵਰਗ ਹੈ ਸੱਚਖੰਡ, ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਥੇ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਉਮਰ ਵੀ ਬੜੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਯੋਗੀ। ਇਥੇ ਹਨ ਅਪਵਿੱਤਰ ਭੋਗੀ। ਪੇੜੀ ਉਤਰਦੇ-ਉਤਰਦੇ ਉਮਰ ਘਟਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਥੇ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਕਦੇ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੇ। ਤਾਂ ਇਥੇ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਐਸਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਰੋਣਾ-ਚਿਲਾਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਹੁਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸੁਨ ਰਹੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮਹਾਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਦੀ ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਉਦਯ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਅੰਧੇਰੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਵੀ ਖਾਢੇ, ਟਿੱਪੜ ਵੀ ਘਿਸਾਈ, ਪੈਸੇ ਵੀ ਖਲਾਸ ਕੀਤੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਨ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਰਿਹਵਾਸੀ ਹੋ। 84 ਜਨਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਏ ਹੋ। ਫਿਰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਆਵੇ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਯੋਗਬੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਾ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਨੀ ਹੈ, ਨਾ ਲੜਨਾ-ਝਗੜਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਲਪ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕੀ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤਾਂ ਇਥੇ ਬੜੀ ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਪੇੜੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਪਾਰਟ ਬਗੈਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਪੂਰੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਪਰੰਤੂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਹੈ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਦਿਆਲਿਆ। ਇਥੇ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਹੋਰ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਥੇ ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਚੋਂਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੈਲ ਤੋਂ ਹੈਵਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਬਾਬਾ ਦਾ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਬ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਅਰੇ, ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਆਕਾਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਮ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਪੇਲਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਨਾਮ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਹੈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ। ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਬਬੂਰੀਨਾਥ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਕੇ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਯੋਗੀ, ਤੱਤਵ ਯੋਗੀ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮੰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਗੋਇਆ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਹੀਰੇਤੁਲਜ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਜਯੰਤੀਆਂ ਕੇੜੀ ਤੁਲਜ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ। ਉਹ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਐਜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਇਹ ਨੋਲਜ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਵਿੱਚ ਰਚਤਾ

ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ - ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਚਲੇ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਚੈਨ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਫਿਰ ਸੁਖਧਾਮ। ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੁੱਖ-ਚੈਨ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਨ ਦੇ ਲਈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਰਾਤ ਦੀ ਕਲਾਸ :- ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਦੇਵੇ ਡਾਈਨੇਸਟੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਨ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ, ਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਸਕਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸੁਨਣਗੇ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਦੇਖੋਗੇ - ਲੱਖਾਂ, ਕਰੋੜਾਂ ਸਮਝਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵੀ ਇਵੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਿਛਾੜੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹੋਪਲੈੱਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਟੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਮੌਤ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਸਮੇਂ ਇਵੇ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਘੁਟਕਾ ਖਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਬੜੇ ਸਮਝਣਗੇ, ਜੋ ਹੋਣਗੇ। ਇਵੇ ਨਹੀਂ - ਇਹ ਸਭ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਈ ਮਰ ਵੀ ਜਾਣਗੇ। ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਜਿਹੜੇ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਘਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਕੇ ਦੇਖੋਗੇ। ਬਹੁਤ ਦਰਦਨਾਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਸਭ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਚੌਂਜ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਫਿਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਬੌਮਬਸ ਡਿਗਣਗੇ। ਹੁਣ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਕਰੋ, ਵਚਨ ਦਵੇ ਅਸੀਂ ਬੰਬਸ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਬੜੀ ਰਹਿਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਓਵੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਪਾਉਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪਾਉਣਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਦੇ ਵੇਲੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੜੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਹਜੇ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਪਿਆ ਹੈ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਦ ਘਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਦ ਵੀ ਚੰਗਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਕਰਨਗੇ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਜਿਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਓਵੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋਵੇਗਾ, ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਅੱਛਾ - ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਗੁੱਡਨਾਈਟ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣ ਯੋਗਬੱਲ ਨਾਲ ਇਸ ਹੈਲ ਨੂੰ ਹੈਵਨ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਫੇਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੱਚਾ-ਸੱਚਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਯੋਗ-ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਗਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਕੇ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸਵਧਰਮ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਭਵ:

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਮੇਰਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਹੈ - ਚਾਹੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੈ, ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੈ, ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਯੁਵਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਨੇਤਾ ਹੋਣ, ਅਭਿਨੇਤਾ ਹੋਣ, ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਹੋਣ ਲੇਕਿਨ ਜੇਕਰ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਜਾਣਿਆ! ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਹੋ ਫ਼ਲਕ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੱਬਦੇ ਰਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਾ ਲਿਆ। ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸਵਧਰਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਬਣ ਗਏ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਯ(ਪਿਆਰੇ) ਲੱਗਦੇ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਜੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲੈ ਆਓ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਾਦੇ ਤੋਂ ਫਿਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਗਿਆ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਡੀ ਪੜਾਈ ਦਾ ਸਾਰ ਕੀ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਅਭਿਆਸ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਤੁਹਾਡੀ ਪੜਾਈ ਹੈ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ। ਇਸ ਪੜਾਈ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਦੇਹੀ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਵੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਏਵੇਂ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੋਟੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਮਹੀਣ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ ਹੈ, ਬਾਪ ਵੀ ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਭੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਭੁੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬੈਟਰੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਰਤਬਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਕਿੱਥੇ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾਸ-ਦਾਸੀਆਂ। ਜਿਹੜੇ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਚੰਗੇ, ਸਪੂਤ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਫਰਮਾਂਬਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਟੀਚਰ ਦੀ ਮੱਤ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣਗੇ। ਜਿੰਨਾ ਰਜਿਸਟਰ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨੇ ਮਾਰਕਸ ਚੰਗੇ ਮਿਲਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗ਼ਫ਼ਲਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਕਿ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਫੇਲ ਹੋਏ ਸੀ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਫੇਲ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਤਯੁਗੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਕਲਯੁਗੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ-ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਚੜ੍ਹਦੇ-ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਚੜ੍ਹੋਗੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾਫਰਮਾਂਬਦਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਸ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਆਗਿਆ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਵਾਦੇ ਤੋਂ ਫਿਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਰਤਿਗਿਆ ਕਰ ਫਿਰ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜਿਵੇਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਚੋਜ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਕਿੰਨਾਂ ਸੋਹਣਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਵੰਸ਼ੀ ਹੋ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰਵੰਸ਼ੀ ਬਣੇਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਕੋਈ ਦਿੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਰੂਹਾਨੀ ਸੰਸਥਾ ਤੁਹਾਡੇ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਮਿਟੇਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ, ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਥੋੜੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਹੁਣ ਖੜਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਥੁਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫੇਰ ਥੁਰ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਟਾਲ-ਟਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਇਹ ਲੰਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੰਕਾ ਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵੀ ਸਮੁੰਦਰ ਤੇ ਹੈ। ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ ਪਾਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੜਾਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲੇ, ਪੜਾਈ ਦਾ ਰਿਜਲਟ ਨਿਕਲੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੜਾਈ ਵਿੱਚ ਲਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਪੜਾਈ ਵਿੱਚ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ। ਉੱਠਦੇ, ਬੈਠਦੇ, ਚਲਦੇ, ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੜਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਥੇ ਨਾਪਾਸ ਨਾ ਹੋ ਜਾਈਏ। ਖਾਸ ਸਵੇਰੇ ਬਗ਼ੀਚੇ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਦੇ ਸ਼ੌਰ ਦੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਗੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਪਾਓ ਫਿਰ ਭੁੱਲਾਂਗੇ ਨਹੀਂ। ਏਕਾਂਤ ਦੇ ਸਥਾਨ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ-ਸ਼ੁਰੂ

ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਲਾਸ ਪੂਰਾ ਕਰ ਕੇ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਨਾਲੇਜ ਡੀਪ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਭਗਤੀ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤ ਅਵਸਥਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤੀ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂ ਨਾ ਪੜ੍ਹੇ, ਵਾਪਸ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਵੀ ਵੰਡੁਰਫੁਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਏਕੁਰੇਟ ਹੈ। ਜਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ। ਲੀਵਰ ਅਤੇ ਸਲੈਂਡਰ ਘੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਲੀਵਰ ਘੜੀ ਬਿਲਕੁਲ ਏਕੁਰੇਟ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈਆਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਲੀਵਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਈਆਂ ਦਾ ਸਲੈਂਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਘੜੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਲਦੀ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਲੀਵਰ ਘੜੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਲੈਂਡਰ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਲੀਵਰ ਬਣਨ ਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਾਜਾਈ ਪਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਮਿਹਨਤ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਜਿੰਨਾ ਪਹਿਲਵਾਨ ਬਣਨਗੇ ਤੇ ਮਾਇਆ ਵੀ ਜਬਰਦਸਤ ਲੜੇਗੀ। ਮੱਲ ਯੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਵਾਨ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ, ਮਹਾਵੀਰ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੂਫਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮਾਇਆ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰੇ, ਤੂਫਾਨ ਲਿਆਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹਾਰਨਾ ਨਹੀਂ। ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਤੂਫਾਨ ਭਾਵੇਂ ਆਵੇ, ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਗਿਰਾਉਣ ਲਈ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਵਾਨ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਤੂਫਾਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਪਰ ਚਲਦੇ-ਚਲਦੇ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋਕੇ ਝੱਟ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ। ਬੇਕਾਇਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪਦ ਪਾਵੇਗੇ। ਅੰਦਰੋਂ ਆਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਯਾਦ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਥੋੜਾ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਥੋੜਾ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੇ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੀ-ਕੀ ਪਦ ਮਿਲਣਗੇ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਲੁੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕੈਣ ਕੀ-ਕੀ ਬਣਨਗੇ। ਆਪ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹਾਰਟਫੇਲ ਹੋ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦ ਪਾਵਾਂਗੇ? ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ, ਤੂਫਾਨ, ਬਰਸਾਤ, ਨੈਚੁਰਲ ਕਲਾਮੀਟੀਜ਼ ਪੁੱਛ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਤਾਂ ਬੈਠਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ। ਜੇ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉੱਚਾ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜੇ ਜਰੂਰ ਸਮਝਦਾਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੇ ਰੈਯਤ(ਪ੍ਰਜਾ) ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਣ। ਆਈ.ਸੀ.ਏਸ.ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜੇ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਲਿਕ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਫਿਰ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਾਵ। ਇਹ ਹੈ ਉਸੇ ਗੀਤਾ ਦਾ ਐਪੀਸੋਡ। ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਨ ਦੀ ਹੀ ਗੀਤਾ ਹੈ। ਬਨਾਵਗੇ ਤੇ ਬਾਪ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੇ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ !

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਰਾਤ੍ਰੀ ਕਲਾਸ -5-1-69 ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਟੀਚਰ ਕੈਣ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹੀ ਯਾਦ ਕਿ ਸਾਡਾ ਟੀਚਰ ਕੈਣ ਹੈ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਮੇਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੇ ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਅਤੇ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬਾਪ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਇਹ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕੀ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਤਿੰਨੇ ਯਾਦ, ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਤਿੰਨੇ ਯਾਦ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਚੱਕਰ ਲਾ ਕੇ ਆਏ ਹਨ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਬਾਪ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਮੁਕਤੀ-ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪਾਕੇ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਦੈਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁੱਧ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗੰਦਗੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਬਾ ਨੂੰ

ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਤਾਂ ਤਿੰਨੋਂ ਪੈਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਣਗੇ। ਸਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੇਵੀਗੁਣ ਵੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਰਾਮਾਤ, ਕਰਾਮਾਤ ਜਿੰਨੀ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਓਨੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਾ ਸਕਦੇ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਲਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਇਸ ਇਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਜਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਗੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਫਲਾਨੀ-ਫਲਾਨੀ ਡਰੈਸ ਵਿੱਚ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵੀ ਬਣਨਗੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਦਾਨ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲਵਾਂਗੇ ਸਾਰੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰ ਘਰ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਗਾਈਡ ਬਣੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਕਈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ 4999 ਵਰ੍ਹੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ 4999 ਵਰ੍ਹੇ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ 83-84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਜਰੂਰ ਪਹਿਲੇ ਆਏ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਛਾ ! ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਨਾਈਟ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਹਯੋਗੀ ਭਵ: ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ - ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉੱਥੇ ਮਨ-ਬੁੱਧੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇਪਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਰੋ ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ, ਗਿਆਨ ਦਾ, ਗੁਣਾਂ ਦਾ, ਸੁੱਖ-ਸ਼ਾਂਤੀ, ਆਨੰਦ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਮਰਜ ਕਰੋ, ਇਸ ਨਾਲ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦੇਹ-ਭਾਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣੋ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਸਾਰੇ ਬੰਧਨ ਆਪੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਅਮੀਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਫਕੀਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਕੀਰ ਤੋਂ ਅਮੀਰ, ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਰੱਖੋ - ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮਧਿਆਜੀਭਵ :”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- 1. ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ, 2. ਇਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧ ਰਹਿਣ, ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾ ਜਾਵੇ, 3. ਜੋ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬੈਟਰੀ ਹੈ, ਉਸ ਬੈਟਰੀ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲੱਗਿਆ ਰਹੇ। ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਹੋਵੇ, ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਖੰਭ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਬੈਠ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲਈ ਕਹਾਣੀ। ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ? ਸਵੇਰੇ ਅਮੀਰ ਹੈ, ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਫਕੀਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਅਮੀਰ ਸੀ... ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਅਮੀਰ ਹੋ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਫਕੀਰ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਭਗਤੀ ਫਕੀਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਹਨ। ਫਕੀਰ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗਲ ਹੈ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਬੈਟਰੀ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ। ਐਸੇ - ਐਸੇ ਟੇਟਕੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਅਮੀਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਫਕੀਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹੋ--ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਫਕੀਰ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮਧਿਆਜੀਭਵ - ਇਹ ਹੀ ਦੋ ਯੁਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਗਰੰਟੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਵਰ ਦੇ ਅਮੀਰ ਜਰੂਰ ਬਣੋਗੇ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਲਾਸ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਅਥਵਾ ਝਾੜ। ਬੀਜ ਤਾਂ ਝਾੜ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ, ਇਹ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਝਾੜ ਕਿਵੇਂ ਵੱਧਦਾ ਹੈ, ਪੁਰਾਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਦੇ ਖੰਭ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਉਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਜੋ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬੈਟਰੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੈਟਰੀ ਕਦੇ ਢਿੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਦਾ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਰਮਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੇ ਕੜੇ ਬੰਧਨ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਉਪਾਅ ਹੈ - ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਇਸਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਏ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਹੱਡੀਆਂ ਨਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਵੀ ਨਰਮ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰਾ ਭਗਤ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਠਗੀ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਭਗਤਾਂ ਵਿੱਚ ਠਗੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਧੰਦਾਧੇਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਜਨਮ ਦਾ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 4 - 5 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ 10 - 20 ਸਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤੁ ਦਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਇਕ ਜਨਮ ਦਾ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਦਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫੋਟੋ ਆਦਿ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਦਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਹਰ ਇਕ ਆਤਮਾ ਭਿੰਨ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਮ, ਰੂਪ ਸਭ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਦੂਸਰਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਰੂਰ 84 ਜਨਮ, 84 ਨਾਮ, 84 ਬਾਪ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਬੰਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਜਿੰਨੇ ਸਬੰਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਯੁੱਗੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਹੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੰਧਨ ਹਨ - ਚਾਚੇ, ਮਾਮੇ, ਕਾਕੇ ਦਾ... ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਬੰਧ ਉਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੰਧਨ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਪੰਜ ਬੱਚੇ ਇਕੱਠੇ ਜੰਮੇ, ਪੰਜੇ ਹੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹਨ। ਹਿਸਾਬ ਕਰੋ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਸੰਬੰਧ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਬੰਧ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਲ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇਸਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ। ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਣ ਹੈ। ਹਾਈਐਸਟ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸੇ ਹੁਣ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਐਸੇ ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਭਦਾ ਯੋਗ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਭੈਣ - ਭਰਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਡਿਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧ ਇੱਕ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਕੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ

ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਰੋਣਕ ਵਿੱਚ ਆਉਗੇ। ਸੱਤਯੁਗੀ ਰੋਣਕ ਅਤੇ ਕਲਯੁੱਗੀ ਰੋਣਕ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਾਇੰਸ ਦਾ ਘਮੰਡ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਭੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਬੱਚੀ ਨੇ ਸਮਾਚਾਰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ? ਤਾਂ 4 - 5 ਨੇ ਕਿਹਾ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਸ੍ਰਰਗ ਕੋਣ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨੋਟ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਮੇਂ ਤੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟਜਾਣਗੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਂ ਆਮਦਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਯਾਦ ਦੀ ਰਸਮ ਹੁਣ ਨਿਕਲੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚ ਸਵੱਛ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜਿੰਨੀ ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਕਾਰਨ ਝਗੜੇ ਹੀ ਝਗੜੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਬਾਪ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਉਸ ਪਾਸੇ ਹੈ ਸ੍ਰਰਗ ਅਤੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਹੈ ਨਰਕ। ਨਰਕਵਾਸੀ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਚੰਗੇ? ਜਿਹੜੇ ਸਿਆਣੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਚੰਗੇ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਰਕਵਾਸੀ ਅਤੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਮਾਇਆ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਤੇ ਗਿਆਨ ਵੀ ਵੰਡਰਫੁਲ, ਸਭ ਵੰਡਰਫੁਲ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੰਡਰਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਇਸ ਵੰਡਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗੀ ਰਹੇ। ਰਾਵਣ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਉਸਦੀ ਰਚਨਾ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਕਾਲੀਦਹ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਸੱਪ ਨੇ ਡਸਿਆ, ਕਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਉਠਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਰਿਫਰੈਸ ਹੋ ਜਾਵੇ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ। ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਫਿਰ ਤੁੰਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁੰਤਾ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਰਾਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤੁੰਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਪੜ੍ਹੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਣਪੜ੍ਹ ਨੂੰ ਭਰੀ ਢੋਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਬਾ ਹੀ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਸਭ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਥੇ 7 ਰੋਜ਼ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੰਸਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਬਗਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਮੁਰਲੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਗਫਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ - ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸੰਗ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਕਿੱਥੇ ਨੀਚ। ਬੱਚੇ ਲਿਖਦੇ ਬਾਬਾ ਬਗਲਿਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੰਸ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ? ਬਗਲੇ ਕੰਢੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣ ਨਾਲ ਪਦ ਵੀ ਉੱਚ ਮਿਲੇਗਾ। ਸਦਾ ਹੰਸ ਹੋਕੇ ਰਹੇ। ਬਗਲੇ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਬਗਲੇ ਨਾ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਅਸ਼ਚਰਿਆਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਥੰਤੀ, ਭਗੰਤੀ... ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਫਰਕ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਜਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਕੜੀ ਖਾਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਮੇਰੀ ਮਤ ਤੇ ਨਾ ਚਲ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸੇ ਗੁਣਾਂ ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਦ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨ। ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਕੰਨ ਤੋਂ ਸੁਣ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਕਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਖਿਆਲਾਤ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਲਟਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸਬੰਧੀਆਂ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਸੂਕ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪ ਜਦੋਂ ਆਵੇਗੇ ਤਾਂ ਆਪਦੇ ਬਗੈਰ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤਰਫੋਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹਟਾਉਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਜਿਵੇਂ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਭਗਤੀ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ? ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਫਲ ਦੇਣਗੇ। ਕਿਸਨੂੰ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਫਲ ਦੇਣਗੇ - ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਫਲ ਜਿਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਾਪ ਜੋ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸਤੇ ਚਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਚੀ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਮਤ। ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਚਲ ਸਕੇ, ਕੋਈ ਨਾ ਚਲ ਸਕੇ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ

ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੈ।

ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕੁਝ ਸੁਣਦੇ ਸੀ ਸਭ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਸੱਚ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਵਾਲਾ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਕੰਧੇ ਤੋਂ ਨਾ - ਨਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਹਾਂ - ਹਾਂ ਨਿਕਲਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਹੰਸਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਹੰਸ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਬੇਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰਵ ਸਬੰਧ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਰੱਖਣੇ ਹਨ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਲਵ ਰੱਖ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਲਟਕਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਾਕਸ਼ੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਖੇਲੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਸੰਤੋਸ਼ੀ ਆਤਮਾ ਭਵ:
ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਸਾਕਸ਼ੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ ਜਿਵੇਂ ਪਪੇਟ ਸ਼ੋਅ (ਕਠਪੁਤਲੀ ਦਾ ਖੇਲੂ) ਹੈ। ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖੇਲੂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼ਾਨ ਹੈ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਈ ਬਣਨਾ ਤੇ ਸੰਤੋਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ। ਇਸ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇਣ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਵੇਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਬਣੋ ਜੋ ਮਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੂਰਤ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁੱਗ ਹੀ ਗੀਤਾ ਐਪੀਸੋਡ ਹੈ , ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਉੱਤਮ ਪੁਰਖ ਮਤਲਬ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਸਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ?

ਉੱਤਰ:- ਸਦਾ ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਵਰੀਏ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਸੰਸ਼ੋ(ਸ਼ੱਕ) ਆਇਆ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਜੋ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਰਾ ਵੀ ਸੰਸ਼ੋ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਬਨਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਉਹ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕਦੋਂ ਆਇਆ? ਭਗਵਾਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਕੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਗੀਤਾ ਐਪੀਸੋਡ ਕਦੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਐਪੀਸੋਡ ਹੋਣਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਯੁੱਗ ਆਦਿ ਦੇ ਵਿੱਚ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਉੱਤਮ ਪੁਰਖ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਤਲਬ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਦੇਵਤਾ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਪੁਰਖ ਹਨ ਇਹ ਦੇਵਤਾ(ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ) ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁੱਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਕੁੱਲ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਇੱਥੇ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਕੁੱਲ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇ। ਤੁਸੀਂ ਪੜਦੇ ਹੋ ਰਾਜਯੋਗ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਫਿਰ ਭਗਵਾਨ ਗੀਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਵੀ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਆਰਗਯੂ(ਬਹਿਸ) ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਕਾਰ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਖਜਾਨਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਲਕ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਇਹ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਦੀ(ਵਿਆਹ) ਬਰਬਾਦੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਾਮ ਨੂੰ ਹੀ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਜਗਤ ਜੀਤ ਬਨਣਗੇ। ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਏ ਹੋਣਗੇ। ਮਹਾਭਾਰੀ, ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਜਰੂਰ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਭ ਫੱਟ ਨਾਲ ਕਾਮ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਬੱਚੇ ਇਹ ਹੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਏ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ - ਕਾਮ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਜਗਤਜੀਤ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਰਾਮ ਰਾਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈੱਸ ਵਰਲਡ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਲੈਂਦੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹੋ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਵਾਈਸਲੈੱਸ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੀ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਮਤਲਬ ਹੀ ਆਸ਼ੁਰੀ ਰਾਜ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਸ਼ੁਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਹਨ ਦੈਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਫੇਰੀ ਕੱਢਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁੱਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੀ ਚੰਗੀ ਫੇਰ ਹੋਵੇ ਜੇ ਓਥੇ ਸੈਂਟਰ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਜਿਥੇ ਆਕੇ ਸਮਝਣ ਕਿ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਾਂਗੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਸਦਾ ਨਾਲ ਹੋਵੇ - ਟ੍ਰਾਂਸਲਾਈਟ ਦਾ। ਇੰਨਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੀੜੀ। ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇ-ਤਿੰਨ ਟਰੱਕ ਸਜਾ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਚਿੱਤਰ ਕੱਢਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਦਿਨ-ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਗਿਆਨ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ

ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪਦਮਾਪਦਮ ਪਤੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਉਹ ਵੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ 21 ਪੀੜੀ ਦੇ ਲਈ। ਮੈਂ ਆਪ ਡਾਇਰੈਕਟ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਹਿਸ਼ਤ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਬੱਚਾ ਜਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਘਰ-ਬਾਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਮੇਰੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ - 21 ਪੀੜੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਹਾਕਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਮਹਾਕਾਲ ਕੋਈ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਯਮਦੂਤ ਭੇਜ ਮੰਗਵਾ ਲਿਆ। ਇਵੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਹਾਂ। ਪਹਾੜੀ ਲੋਕ ਮਹਾਕਾਲ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੜਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਕਾਲ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਝੰਡੀਆਂ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗੱਲ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਜਨਮ-ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਵਿਕਰਮ ਭਸਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ ਆਦਿ ਬੜੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੜਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਚਿਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਪੜਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਮਿਲਣੀ ਹੈ। ਸੇ ਵੀ ਮੈਂ ਪੜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜਾ ਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਥੋੜੀ ਹਨ ਜੋ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਪੜਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਪੜਾਉਣਗੇ? ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਥੋੜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਬਣੀ ਬਣਾਈ...ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੂਬਹੂ ਇਸ ਫੀਚਰ ਨਾਲ ਇਸੇ ਕਪੜੇ ਵਿੱਚ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੜਦੇ ਆਵੋਗੇ। ਹੂਬਹੂ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਉਹ ਹੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਇਹ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਜੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਸ਼ੇ(ਸ਼ੱਕ) ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਹੋਕੇ ਫਿਰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਗ ਚਲਦਾ ਚਲੇ ਤਾਂ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਣ। ਸੰਗ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਵੋਗੇ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੈ ਖੀਰਸਾਗਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਵਿਸ਼ੈ ਸਾਗਰ। ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਉਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਸਤਯੁੱਗ ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਪਰ ਸਦਾ ਲਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਅਦ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਟੀਚਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਉਹ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਅਰੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਹਾਂ, ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਰੱਬ, ਜਿਸ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਰੱਬ, ਘੋੜਾ, ਅਸ਼ਵ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕਥਾ ਹੈ - ਦਕਸ਼ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਨੇ ਯੱਗ ਰਚਿਆ। ਕਹਾਣੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ।

ਸ਼ਿਵਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਓਦੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਤਿ ਧਰਮ ਗਲਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੀਤਾਵਾਦੀ ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਯਦਾ ਯਦਾਹਿ...ਪਰ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਬੜਾ ਛੋਟਾ ਝਾੜ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਤੂਫਾਨ ਵੀ ਲਗਨੇ ਹਨ। ਨਵਾਂ ਝਾੜ ਹੈ ਨਾ, ਫਿਰ ਇਹ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਵੀ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਜੇ ਸਤਯੁੱਗ-ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੈਠ ਪੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਪਤਿਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਬੜੀ ਪੜਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਗੀਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਲ ਰੱਖ ਕੇ ਬੈਠ ਪੜਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਿਤਰਾਂ ਦਾ ਉੱਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਪਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਾਨ ਰੱਖਦੇ ਸੀ। ਅਰੇ, ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਘਟ ਭਗਤ ਥੋੜੇ ਸੀ! ਰਮਾਇਣ ਆਦਿ ਸਭ ਪੜਦੇ ਸੀ। ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਭ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਭ ਕੱਢ ਦਵੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਿਆ - ਇਹ ਸਭ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੇਰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਫਲਾਣਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਂਗਾ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਬਾਬਾ ਕੀ-ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇੰਨਾ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਦੇਵਤਾ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਖੁਦ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ। ਉਹ ਪਾਲਣਾ ਉਹ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਭਗਵਾਨ ਕਦੇ ਆਇਆ ਜੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਰਜਾਈ ਪੱਦ ਦਵਾਇਆ। ਇਹ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਪੁਜੇ-ਪੁਜਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਇੰਨਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਸੀ ਨਾ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ - ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਟੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਕੁੱਲ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਕਲੇ ਹੋ, ਓਵੇ ਹੋਰ ਪਰਜਾ ਵੀ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਉਹ ਚੰਗਾ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਗਿਆਨ ਯੋਗ। ਯੋਗ ਲਈ ਗਿਆਨ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਾਵਰ ਹਾਊਸ ਨਾਲ ਯੋਗ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਹੈਲਥੀ-ਵੇਲਥੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਪਾਸ ਵਿਦ ਆਨਰ ਵੀ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਬੀਤ ਗਈ, ਉਸਦਾ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਨੂੰ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।
2. ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਨਾ ਹੈ। ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਗ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਵਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਭਵ:

ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜੇਕਰ ਸਿਰਫ ਸਥੂਲ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਥੂਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇਕਰ ਸਰਵ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸੰਪਤੀ, ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਸਦਾ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਪਤੀਆਂ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਿਰਫ ਸਥੂਲ ਸੰਪਤੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਵਰਦਾਤਾ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਸੱਚੀ ਸਾਧਨਾ ਦਵਾਰਾ ਹਾਏ-ਹਾਏ ਨੂੰ ਵਾਹ-ਵਾਹ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਸਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਭਾਵ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰੋ, ਜਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਓਨੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਡਿਫਿਕਲਟ ਸਬਜੈਕਟ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ:- ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੱਕੀ ਕਰਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਜੋ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇਤਰ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖੇ। ਅੱਖਾਂ ਜਰਾ ਵੀ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਣ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਵਿਕਾਰੀ ਛੀ - ਛੀ ਸੰਕਲਪ ਨਾ ਚਲਣ। ਇਹ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਇਸ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੱਦ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਰੱਬ। ਸਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਨੈਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਤਰੱਕੀ, ਇੱਥੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਤਰੱਕੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੀ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਹੁਣ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਭਰਦੇ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲਦੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਭ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਨੇੜੇ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਵੀ ਲੱਭਣਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਾਸਟਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਟੂਡੈਂਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਹਾਸਟਲ ਤਾਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਸਟਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਚਲੇ ਆਏ ਉਹੀ ਰਹਿ ਗਏ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਆ ਗਏ। ਵਰਾਇਟੀ ਆ ਗਏ। ਇੰਝ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਹੀ ਆਏ ਹਨ। ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਆਏ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਦੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਵੀ ਵੇਖੋ, ਪੰਛੀ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਟਿਕਲੂ - ਟਿਕਲੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਭਿਅਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੱਭਿਅਤਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਅਸੀਂ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਾਹੀਂ....। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਕਿਸ ਕੰਮ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕੁਝ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦੀ ਕਮਾਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਰਾਜਾਈ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਜਰਾ ਵੀ ਵਿਘਣ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ! ਤੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਜਰੂਰ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਗਲਾਈ, ਹੰਗਾਮੇ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੋ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ, ਇਹ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਓਗੇ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੁਣ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉੱਚਾ ਪਦ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸਟੂਡੈਂਟ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੈ ਅਸੀਂ ਵੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਣੀਏ। ਵਪਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੰਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਾਵਾਂ ਮਤਲਬ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਣਾ। ਅਲਪਕਾਲ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਸਾਕਾਰੀ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਮਿਲ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਹੋਰ ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਰੱਬ ਕੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਰਾਜਯੋਗ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ। ਉਹ ਹਨ ਹੱਠਯੋਗੀ। ਉਹ ਵੀ ਹਨ ਰਿਸ਼ੀ ਪਰ ਹੱਦ ਦੇ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕੀ? ਤੁਸੀਂ ਘਰਬਾਰ ਉਦੋਂ ਛੱਡਦੇ ਹੋ ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਤੰਗੀ ਹੋਈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰ ਪਈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭੱਜੀਆਂ ਹੋ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ, ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੇ, ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਮਾਰ ਖਾਧੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਚਲੀ ਆਈਆਂ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਆਏ, ਇੱਥੇ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾਂ ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਆਈਆਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣ ਓਮ ਰਾਧੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਝਗੜਾ, ਹੰਗਾਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਚਲਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੰਦ ਉਦੋਂ ਹੋਏਗਾ

ਜਦੋਂ ਅਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਏਗਾ। ਫਿਰ ਅੱਧੇ ਕਲਪ ਵਾਸਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੀ ਹੋ ਜਾਂ ਬੱਚਾ, ਦੋਨੋਂ ਵਰਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਸ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਭੇਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਔਰਤ ਨੂੰ ਹਾਫ ਪਾਰਟਨਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਦਿੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਸੰਭਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਾਇਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੱਚਾ ਜਾਂ ਬੱਚੀ ਦਾ ਭੇਦ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੀਆਂ ਲਿਖਦੀਆਂ ਹਨ - ਫਲਾਨੇ ਨੇ ਬਲੱਡ ਤੋਂ ਲਿੱਖ ਕੇ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਲੱਡ ਨਾਲ ਵੀ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਜਾਂ ਠੁਕਰਾਓ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਪਰ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਲੈਕੇ ਫਿਰ ਵੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਸਚਰਿਆਵਤ ਭਗੰਤੀ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਹੈ। ਗਰੰਟੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਤਯੁੱਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਤਿਆਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦਾ ਨਾਟਕ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਘਰ ਦੇ ਰਹਵਾਸੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੈ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਨਿਰਵਾਣ ਧਾਮ, ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਉੱਥੇ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਤਮਾ ਜੀਵ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਹਨ। ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਉਹ ਘਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅੰਡੇ ਮਿਸਲ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ, ਜੇ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ। ਛੱਡ ਦਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਖਤਮ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਆਏ ਹੋ। ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਖੋਹ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਕਾਸ਼, ਜਮੀਨ ਆਦਿ ਤੇ ਸਾਡਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕੀ - ਕੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਦੇ ਸਾਥੀ। ਉੱਥੇ ਤੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਧਨ ਮਾਲ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸੰਭਾਲਣਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਨ ਮਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੋ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਹਿਜ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ। ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ੀ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉੱਚਾ ਪਦ ਕਿਉਂ ਨਾ ਪਾਈਏ। ਘੱਟ ਕਿਉਂ ਪਾਈਏ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਰਤਬੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਢੇਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਸੁਖੀ ਹੋਣਗੇ। ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਹੈ - ਦਾਸ - ਦਾਸੀ। ਜੇ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਖਾਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਵੀ ਖਾਣਗੇ। ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਬੜਾ ਮਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਰਾਜਿਆਂ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਿੰਸੈਜ਼ ਦੀ ਜਦ ਸਭਾ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੁਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਜ ਆਦਿ ਸਹਿਤ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੜੀ ਸ਼ੋਭਾਨਿਕ ਸਭਾ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੀਆਂ। ਉਹ ਪਰਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਣ ਦਾਤਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਜੀਵਨ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਉੱਥੇ ਮਰਨ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੀ ਚਿੰਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਥੋੜਾ ਵੀ ਕੁਝ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿਤੇ ਮਰ ਨਾ ਜਾਈਏ। ਉੱਥੇ ਡਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੋਈ। ਬਾਪ - ਟੀਚਰ - ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਾਂਗੇ, ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਪਾਵਨ ਬਨਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰੀ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਨਾ ਆਉਣ। ਉਹ ਤਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝਣਗੇ। ਭੈਣ - ਭਰਾ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਵੀ ਛੀ - ਛੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਨੇ ਜੇ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ। ਭੈਣ - ਭਰਾ ਵੀ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਯੁਕਤੀ ਕੱਢੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝੋ। ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਸਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਬੜਾ ਡਿਫਿਕਲਟ ਸਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਚਾ

ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫੱਸ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝੋ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਕਿੰਨੇ ਟ੍ਰੇਟਰ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਫਾਰਗਤੀ ਵੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਡਾਈਵੇਰਸ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਾਰਗਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਾਈਵੇਰਸ ਇਸਤਰੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵੇਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਅੱਛੀ - ਅੱਛੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਡਾਈਵੇਰਸ ਦੇ ਰਾਵਣ ਦੀਆਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੰਡਰਫੁਲ ਖੇਲ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਕੜੀ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਗਜ਼ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਹ ਨੇ ਖਾਧਾ। ਬਹੁਤ ਗੁਫਲਤ ਕਰ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਕੱਚਾ ਖਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨੂੰ ਇੱਕਦਮ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ !

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਕਿੰਨਾ ਸੁਣਾਵਾਂ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਅਲਫ਼। ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੇਲਾ ਸੌਣ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਉਪਾਏ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਵਫ਼ਦਾਰ ਹੈ। ਕਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ। ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਸੁਧਾਰ ਕੇ ਨਾਲ ਲੈਜਾਣ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਉਸ ਤਰਫ਼ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣਾ ਚੋਪੜਾ ਰੱਖੋ - ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਘਾਟਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਦਾ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਕੇ ਫਲੀਭੂਤ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਫਲ ਸਰੂਪ ਭਵ: ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਜੋ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਾਓ। ਸਿਰਫ਼ ਵਰਦਾਨ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਕਿ ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਕਾਇਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਰਦਾਨ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਫਲੀਭੂਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਪਾਣੀ ਦਿਉ, ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਧੁੱਪ ਦਿਓ ਤਾਂ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੇ ਫਲ ਸਰੂਪ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੈਲਥ, ਵੈਲਥ, ਹੈਪੀਨੇਸ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ, ਇਸ਼ਵਰੀਯ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪ ਜਿੱਤ ਬਣਨ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਵਿਕਲਪ ਜਿੱਤ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਭਰਾ-ਭਰਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਵਿਕਲਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਭ੍ਰੂਟੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਜ਼ਰ ਪੱਕੀ ਰੱਖੋ। ਨਿਰੰਤਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਕੱਟ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਉਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਆਪਣੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮਾਂ ਪ੍ਰਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰੀਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਵਾਚਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੋਲਣ ਲਈ ਮੁੱਖ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੰਨ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੰਨ ਮੁੱਖ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰੀਯ ਮਤ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਮ ਮਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਫਿਰ ਹਨ ਰਾਵਣ ਮੱਤ ਤੇ। ਇਸ਼ਵਰੀਯ ਮਤ ਅਤੇ ਆਸੂਰੀ ਮਤ। ਇਸ਼ਵਰੀਯ ਮਤ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਇਸ਼ਵਰੀਯ ਮੱਤ ਦੇਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਤਯੁੱਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਮਤ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਜਨਮ ਵੀ ਘੱਟ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਯੋਗੀ ਲੋਕ ਹਨ। ਅਤੇ ਦੁਆਪਰ - ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਰਾਵਣ ਮੱਤ, ਇੱਥੇ ਜਨਮ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਭੋਗੀ ਲੋਕ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਮਰ ਵੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਮੱਤ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਮੱਤ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰਾਵਣ ਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਮ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਰਾਮ ਮਤ, ਇਸ਼ਵਰੀਯ ਮਤ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਇਸ਼ਵਰੀਯ ਮੱਤ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅੱਧੇ ਕਲਪ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਅਸੀਂ ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸੀ? ਇਸ਼ਵਰੀਯ ਮੱਤ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਰਕਵਾਸੀ ਸੀ ਫਿਰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ - ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ। ਸਤਯੁੱਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਰੱਖਣਗੇ। ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਾ, ਜਿੱਥੇ ਦੇਵਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੀ ਰਚਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਹੈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਅਤੇ ਹੋ ਲਿਬਰੇਟਰ, ਰਾਵਣ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਈ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬੀਜ ਵਿੱਚ ਝਾੜ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਜੜ੍ਹ। ਜੇਕਰ ਚੇਤਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਚੇਤਨ ਝਾੜ ਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਝਾੜ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਸਤ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ। ਇਸ ਝਾੜ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਵਾਂ ਝਾੜ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਝਾੜ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਆਕੇ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਨਾ ਰਚਤਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਬਾਪ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਹੈਵਿਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੈਵਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਹੈਲ(ਨਰਕ) ਬਣਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੈਲਥ, ਵੈਲਥ, ਹੈਪੀਨੇਸ ਸਭ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ - ਹੈਲਥ, ਵੈਲਥ, ਹੈਪੀਨੇਸ ਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਨਾਮ ਹੀ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੀੜੀ ਨੀਚੇ ਉਤਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਾਂ, ਸਮਰਪਣ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਬਾਪ ਕਦੇ ਆਵੇਗਾ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਹਾਂ ਓ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ, ਗਾਈਡ ਬਣੋ। ਲਿਬਰੇਟਰ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਫਿਰ ਗਾਈਡ ਬਣ ਲੈ ਜਾਣਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਬਾਬਾ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਹੈ। ਰਚਕੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ 10, ਕਿਸੇ ਦੇ 12 ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ ਸੁੱਖ, ਜੋ ਕਾਗਵਿਸ਼ਠਾ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਤਰਕੀਬ ਬਾਪ ਆਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਲਮਾਈਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗੈਡ ਆਲਮਾਈਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਚਾਹੁਣ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਰੇ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ - ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਹੋ ਤਾਂ ਮੱਖੀ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਵਿਖਾਓ।

ਇਵੇਂ ਦੇ ਢੇਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬੰਦਰ ਤੋਂ ਮੰਦਰ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਕੀ-ਕੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੀਤਾਵਾਂ ਭਗਤੀਆਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੇ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਰਾਮ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਰਾਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਡਾਉਣ। ਰਾਵਣ 10 ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੀਆਂ 20 ਬਾਹਵਾਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 5 ਵਿਕਾਰ ਬੰਦੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 5 ਵਿਕਾਰ ਨਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਜਾਂ 5 ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਮਾਇਆ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਧੰਨ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਧੰਨ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਮੰਗਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ! ਟੀਚਰ ਜੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ਉਹ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੇ ਪੜ੍ਹਨਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਮੰਗਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਦੀ ਵੀ ਕੀਮਤ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਪਦਮਾਪਦਮ। ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰੋ, ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੱਤੀ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਮੈਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਏਵਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ, ਗਿਆਨ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ - ਕਣ-ਕਣ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ, ਜਿੰਨਾਂ ਨੇ ਨਾਟਕ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਮਹਾਵੀਰ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਜਾਓ, ਸਿਰਫ਼ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਰਾਮ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਬਣਾ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਆਲਮਾਈਟੀ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਸੈਨਾ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਫਿਰ ਸ਼ਿਵ ਸੈਨਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕੀ ਰੱਖੀਏ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ - ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸੰਤਾਨ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਹੈ ਯੋਗਬਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਬਾਹੂਬਲ ਦੀ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖੀਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸਥਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਕਰਾਇਸਟ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ? ਯੋਗ ਨਾਲ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਸੰਨਿਆਸੀ। ਉਹ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਾਰਟ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪਾਰਟ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਏਵਰ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੂਰਜਾਂ ਤੋਂ ਤੇਜੇਮਯ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਜੋ ਜਿਸਨੂੰ ਭਾਵ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਲਾਲ-ਲਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੱਸ ਕਰੋ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਹਿਣ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਹੀਅਰ ਨੇ ਈਵਲ... ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਬੰਦਰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਵੀ ਨਲਿਨੀ ਬੱਚੀ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਰਾਜ। ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਪੌੜੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਜੂੰ ਮਿਸਲ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਹਾਂ। 1250 ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਚੰਦਰਮਾਂ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਚੰਦਰਮਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਹੋਲੀ-ਹੋਲੀ ਕਲਾਵਾਂ ਵੱਧਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ 16 ਕਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਹ ਤੇ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੇ ਰਾਹੂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਨੀਚ ਤੋਂ ਵੀ ਨੀਚ ਹੈ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਇਕੱਠਮ ਦੀਵਾਲਾ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਤਾਂ ਸਭ ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਹੀ ਇਨਸਾਲਵੇਟ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਰਤ ਸੀ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਰਾਜ, ਪਵਿੱਤਰ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਰਾਜ ਵਾਲੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ... ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੀ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ - ਨਿਰਗੁਣ ਸੰਸਥਾ। ਅਰੇ ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਿਰਗੁਣ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮਹਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਹੈ ਨਾ। ਦੇਹ ਸਮੇਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ

ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਪਸ ਕੋਈ ਜਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੇ? ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਏ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬਾਪਦਾਦਾ। ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਇਸ ਭ੍ਰੂਟੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਦੋਵੇਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬਣੇ ਹੋ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਰਾ-ਭਰਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਯਾਦ ਪੱਕੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਦੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੇਖਕੇ ਵਿਕਲਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤੋਪਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਮੋਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਕਟ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਅਤੇ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

ਵਰਦਾਨ:- ਸਨੇਹ ਦੀ ਉਡਾਣ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਸਮੀਪਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨੇਹੀ ਮੂਰਤ ਭਵ: ਸਾਰਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਸਨੇਹ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਨੇਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਅੱਗੇ ਉੱਡਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਨੇਹ ਦੀ ਉਡਾਣ ਤਨ ਅਤੇ ਮਨ ਨਾਲ, ਦਿਲ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੀਪ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਨੰਬਰਵਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਨੇਹ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਾਸ ਰਹਿਣਾ, ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਹਰ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਪਾਸ ਕਰਨਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਾਰੇ ਕਲਿਹ ਕਲੇਸ਼, ਹਲਚਲ, ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਹੰਗਾਮੇ ਇਸ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ "ਸਵਾਰਥ" ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਜਿਸ ਵੀ ਐਕੂਪੇਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਸੰਕਲਪ ਲੈਂਦੇ ਹਨ? ਨਿਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਮੰਤਵ ਅਤੇ ਲੱਛਣ ਚਲਦੇ-ਚਲਦੇ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਚਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਬੀਜ ਹੈ "ਸਵਾਰਥ"। ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੰਤਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਫ਼ਲਤਾ ਦੀ ਚਾਬੀ ਦੇ ਆਉਣਾ। ਵੈਸੇ ਵੀ ਲੋਕ ਮੁੱਖ ਚਾਬੀ ਹੀ ਭੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸਫ਼ਲਤਾ ਦੀ ਚਾਬੀ ਭੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋ। ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੀ ਚਾਬੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਦੇਣਾ। ਜਦੋਂ ਸਭ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੀ ਚਾਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਸਫ਼ਲਤਾ ਹੀ ਸਫ਼ਲਤਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ - ਅੱਜ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ।

ਰਾਜਤਿਲਕ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਤਿਲਕ ਵੀ ਸੰਗਮ ਦੇ ਨਾਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲ ਹੀ ਗਿਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤਿਲਕਧਾਰੀ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਹਨ ਰਾਜ ਤਿਲਕਧਾਰੀ। ਬਾਕੀ ਵਿਚ ਦਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਰੂਪ, ਉਸਦਾ ਤਿਲਕ ਹੈ - ਸੰਪੰਨ ਸਰੂਪ ਦਾ ਤਿਲਕ, ਸਮਾਨ ਸਰੂਪ ਦਾ ਤਿਲਕ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਿਹੜਾ ਤਿਲਕ ਲਗਾਉਣਗੇ? ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਸਰੂਪ ਦਾ ਤਿਲਕ ਅਤੇ ਸਰਵ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਜ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਤਿਲਕਧਾਰੀ, ਤਾਜਧਾਰੀ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਦੇ ਤੱਖਤਨਸ਼ੀਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਸ ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਨਾਲ ਸੇਰੇਮਨੀ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਜਧਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਨਾ! ਤਾਜ, ਤਿਲਕ ਅਤੇ ਤੱਖਤ। ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਰੇਮਨੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੇਰੇਮਨੀ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਆਏ ਹੋ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਫ਼ਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਫ਼ਲਤਾ ਦੀ ਮਾਲਾ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਦੇ ਸਫ਼ਲਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਸਫ਼ਲਤਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ, ਹਰ ਕਲਪ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਸ਼ਚੈ, ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਉਡਦੇ ਚਲੇ। ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਮਾਲਾਵਾਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਬੜੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਭਗਤ ਲੋਕ ਵੀ ਰੋਜ਼ ਮਾਲਾ ਜਰੂਰ ਪਹਿਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਸੱਚੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾਵਾਂ, ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਮਾਲਾਵਾਂ ਰੋਜ਼ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਪਹਿਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤ ਲੋਕ ਵੀ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਟ ਨੂੰ ਮਾਲਾ ਨਾਲ ਸਜਾਉਣ ਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੁਸ਼ਪ ਅਰਪਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪੁਸ਼ਪ ਅਰਪਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਨੇਹ ਦੀ, ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੀ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਾਲਾਵਾਂ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਡਾਂਸ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ ਉੱਡ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਡਾਉਣ ਦੇ ਪਲਾਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਨੰਬਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸਮਝ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਆਈ ਹੈ ਇਵੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਨਾਮ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਯਾਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹਨ। ਅੱਛਾ -

ਮਧੂਬਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਏ ਹੋ ਨਾ। ਅਥੱਕ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਅਤੇ ਸਵੈ ਅਧਿਅਨ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਬਣਾਇਆ। ਸਿਰਫ਼ ਭਵਿੱਖ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਵਰਤਮਾਨ ਵੀ ਮਧੂਬਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਭਵਿੱਖ ਵੀ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਰੀਰਕ ਰੈਸਟ ਲੈ ਲਈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸੀਜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ, ਸੀਜਨ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਅੱਛਾ।

ਜੇ ਵੀ ਆਏ ਹਨ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਟਰੀ ਤਾਂ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ ਨਾ। ਆਉਣਾ ਮਤਲਬ ਪਦਮਗੁਣਾ ਜਮਾਂ ਹੋਣਾ। ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਜਗਦੀਸ਼ ਭਾਈ ਨਾਲ:- ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਜਨਮ ਹੋਇਆ, ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੇ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਪਾਂਡਵ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਹੈ। ਸਹਿਯੋਗ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰਹੇਗਾ। ਹਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਦਾ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਾਉਂਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਮਤਲਬ ਸੇਵਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਸਦਾ ਚਾਂਸ

ਮਿਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਭ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਭਰਨਾ। ਅੱਛਾ।

ਮੋਹਿਨੀ ਭੈਣ ਨਾਲ:- ਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਦਿਲ ਤੋਂ ਵੀ ਸਦਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਾਥ ਦੀ ਵਰਦਾਨੀ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਰਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਥ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣਾ। ਆਪਣੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਮੁਹੱਬਤ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣਾ ਅਤੇ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ - ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਥੱਕ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਮਤਲਬ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣਾ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਇਹ ਵੀ ਗੋਲਡਨ ਲਾਟਰੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਲਾਟਰੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜ ਪੁਰਸਾਰਥੀ। ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਮੁਹੱਬਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਇਵੇਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਕੇ ਸਰੂਪ ਬਣਾ ਦੇਣਾ। ਜਿਹੜਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਉਹ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਰਿਵਾਈਜ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਅੱਛਾ। **ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ:-** ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟ ਨੂੰ ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਆਪ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਓਵੇਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਆਪ ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਕਰਮ, ਹਰ ਬੋਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼। ਸਧਾਰਨਤਾ ਖ਼ਤਮ ਹੋਈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣਗੀਆਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਖੁਦ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਣਨ ਦਾ ਉਮੰਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਰਹੇ, ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਮਾਇਆਵੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਲੇਕਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਹਰ ਸਥਾਨ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀਰਾ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਚਮਕਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੀਰਾ, ਹੀਰਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਵਾਤਾਵਰਨ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੁੱਗ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ।

ਬਾਂਬੇ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਯਾਦ ਪਿਆਰ:- ਬਾਂਬੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਂਬੇ ਵਾਲੇ ਬੀਜੀ ਵੀ ਬੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੀਜੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਲਾਂਭਾ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬੀਜੀ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਂਬੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਚਲੋ। ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ। ਹਰੇਕ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਹਰ ਵੇਲੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵੋ। ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਟੇਜ ਤੇ ਲਿਆਵੋ। ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ, ਸਟੇਜ ਤੇ ਲਿਆਵੋ। ਅੱਛਾ। **ਅਵਿਯਕਤ ਮੁਰਲੀ ਤੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਹੜੀ-ਕਿਹੜੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ? **ਉੱਤਰ:-** ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮਾਲਿਕਪਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨਾਲ 1- ਸਹਿਜ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। 2- ਖੁਦ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ - ਇਹ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 3- ਇਕਰਸ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਰੂਪ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਆਪੇਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 4- ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਨੇਹ, ਕਲਿਆਣ, ਸੰਮਾਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਆਪੇਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸੰਪੰਨਤਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮੀਪ ਆਵੇਗਾ ਓਵੇਂ ਕਿਹੜਾ ਸਵਾਮਨ ਰਹੇਗਾ? **ਉੱਤਰ:-** ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਵਾਮਨ। ਚਲਦੇ-ਚਲਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਰੂਪ, ਦੇਹਭਾਨ ਰਹਿਤ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਤੋਂ, ਕਰਮ ਕਰਦੇ, ਗੱਲ-ਬਾਤ ਕਰਦੇ, ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ, ਉਮੰਗ-ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਧਾਉਂਦੇ ਵੀ ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ, ਸੁਖਸ਼ਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੂਪ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਵੇਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਗੱਲ ਕਰ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਲੋਕਿਕ ਹੈ। ਦੇਹ ਭਾਨ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇ, ਨਿਆਰਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਰੂਪ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਰੂਪ ਦੇ ਨਾਲ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸ ਗੱਲ ਤੇ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਵੇ? **ਉੱਤਰ:-** ਮਨ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਤੇ। ਆਡਰ ਨਾਲ ਮਨ ਨੂੰ ਚਲਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਨੰਬਰਵਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾਪਨ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਖੁਦ ਵੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਵਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਅਵਸਥਾ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ਹੈ? **ਉੱਤਰ:-** ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚਾਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਸੋਚਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਪਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਮਨ ਦੀ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮ ਹੋ, ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਮਨ ਕਰੇ ਕਰੋ, ਇਹ ਮਾਲਿਕਪਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰੇ? ਉੱਤਰ:- ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਖੜਾ ਹੈ, ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ। ਮਨ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਹਿਜ ਇਵੇਂ ਦਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਇਨੇਸੈਂਟ ਬਣ ਦਿਵਿਅਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਭਵ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਮਤਲਬ ਸੇਂਟ ਉਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਜੋ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਇਨੇਸੈਂਟ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਦੇਵਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨੇਸੈਂਟ ਸਨ ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ ਕਰੇ, ਵਿਅਰਥ ਦੇ ਅਵਿਦਿਆ ਸਰੂਪ ਬਣੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਕਈ ਵਾਰ ਸਚਾਈ ਦਾ ਹੋਸ਼, ਯਥਾਰਤਾਂ ਦਾ ਹੋਸ਼ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਮਾਂ, ਸ਼ਵਾਸ, ਬੋਲ, ਕਰਮ ਸਭ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਨਾਲ ਇਨੇਸੈਂਟ ਬਣੇ। ਜਦੋਂ ਵਿਅਰਥ ਦੀ ਅਵਿਦਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਦਿਵਿਅਤਾ ਆਪੇਹੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਏਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਫਸਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਇਹ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਹੈ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ , ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੱਤ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿਚ ਆਏ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਝੂਠ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਤੇ ਟਿੱਕ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹੇ, ਜੇ ਕੁਝ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕੰਡ ਦਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਟਿੱਕ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਟਿੱਕਣ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਾਵਨ ਬਣ ਕੇ ਹੀ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਨ ਜੋ ਬੇਸਮਝ ਹਨ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਬੇਸਮਝ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ ! ਇਹ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਾ ਭੁੱਲੋ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੀਚਰ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ। ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ । ਭਾਵੇਂ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਹਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਸਕੂਲ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਖੁੱਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਕੇ ਬੈਠੋ ਹੋ, ਇਹ ਸੱਚਾ ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਹੈ। ਸੱਤ ਹੈ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਗ ਹੈ। ਉਹ ਬੈਠ ਕੇ ਸਤਯੁੱਗ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕੰਡੇ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਫੇਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਟਾਇਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਸੋ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਵੀ ਕਿਹੜਾ ਹੈ? ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਹਨ, ਉਹ ਬਣਨ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸਤਯੁੱਗੀ ਸੁੱਖ ਲੈਣ। ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਜੋ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੱਦ ਦਾ ਪਿਓ, ਹੱਦ ਦਾ ਭਰਾ, ਚਾਚੇ, ਕਾਕੇ, ਮਾਮੇ, ਹੱਦ ਦਾ ਪਾਈ - ਪੈਸਾ ਦੀ ਮਿਲਕੀਅਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮਲਕੀਅਤ ਸਭ ਹੱਦ ਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਮਲਕੀਅਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੋਰ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਹਨ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਹੱਦ ਦਾ ਹੈ। ਬੀਮਾਰ ਪੈਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕੀ-ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਇੰਸ ਨੇ ਵੀ ਕਮਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਪੰਪ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਸਾਇੰਸ ਵਾਲੇ ਖੂਬ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਮਹਿਲ ਗੱਡੀਆਂ ਆਦਿ ਹਨ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੱਤਯੁਗ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਸੱਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬੇਸਮਝ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਪੇੜੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਸੱਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਬੇਸਮਝ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ। ਗੀਤਾ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਾਰੀ ਜਮੀਨ, ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਅਸੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਖੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋਈ ਝੋਲੀ ਨਹੀਂ ਭਰ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਲਪਕਾਲ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਸੁੱਖ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਰਾਮ....ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਸੱਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਸਤੇ - ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟ ਵਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਟ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਡਾਇਰੈਕਟ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਹੋ - ‘ਓ ਬਾਪਦਾਦਾ’। ਬਾਪ ਵੀ ਰਿਸਪਾਂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ‘ਓ ਬੱਚਿਓ’, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਭੁੱਲੋ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨ ਤਾਂ ਕਈ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੁਡਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹੋ। ਇਹ ਸੱਚਾ-ਸੱਚਾ ਸਤਸੰਗ ਹੈ - ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ। ਉਹ ਸਭ ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਈ ਹੈ। ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਝੂਠਾ ਸੰਗ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਕਈ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਉੱਥੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਜੋ ਬਾਬਾ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਹੁਣੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਆਪਣੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਦੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਬਾਬਾ

ਨੇ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਓਹੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਉਥੋਂ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋਗੇ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖਧਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੁੱਖ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਲਿਜਾਣ ਵਾਸਤੇ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਪਾਵਨ ਬਣਾਂਗੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ। ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਥੱਲੇ - ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੀਮਾਰ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ, ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੋ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਯੁੱਧ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਕਰ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੈਵੀਗਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। 3 - 4 ਗੱਲਾਂ ਮੁੱਖ ਹਨ ਜੋ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀਆਂ ਹਨ - ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਗਏ ਸੀ। ਫਿਰ ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਹੀ ਆਵਾਂਗੇ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਰਾਮ ਗਇਓ, ਰਾਵਣ ਗਇਓ। ਜਾਣਾ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰੀਏ। ਇਹ ਚਿੰਤਰ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਫਿਰ ਕੀ ਹੈ! ਇਸ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕਿਸਦਾ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ? ਹੋਰ ਤੇ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਮਿੱਠੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਉਥੋਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸੱਤਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਦਿ ਤੇ ਅੰਤ ਦਾ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਨੇਕਨੇਕ ਧਰਮ ਕੁਲ ਆਦਿ ਹਨ। ਸੱਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸਤਯੁਗੀ ਹੋ ਨਾ ਕਲਯੁੱਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਆਕੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਹੈ ਵੈਰਾਗ ਅਤੇ ਸੰਨਿਆਸ - ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ। ਉਹ ਕੋਈ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸੰਨਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਕੇ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡੋ। ਇੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਘਰ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਸਤੇ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਟਾਇਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ ਬਹੁਤ ਗਈ ਥੋੜੀ ਰਹਿ ਗਈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਘੇਰ ਅੰਧਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਓ ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਟਿੱਕਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਹੈ। ਜੂੰ ਮਿਸਲ ਡਰਾਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਈ ਹੈ। ਓਹੀ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਜੋ ਸੱਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਵਰਗ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਭਗਵਾਨ ਆਉਂਦਾ ਵੀ ਹੈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਆਏ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਬੈਠਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਸ ਨੂੰ ਗੀਤਾ ਐਪੀਸੋਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਰੱਬ ਆਪ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹੋ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਨੇਲਜ਼, ਜੋ ਰੂਹਾਨੀ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ? ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਬਾਪ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਦਿਲ ਤੇ ਨੇਟ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਲਯੁੱਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਸੱਤਯੁਗ। ਗੱਲ ਤੇ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਹਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦਾ

ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਪਾਜਾਪ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ, ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਕ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੱਦ ਦਾ ਬਰਥ ਰਾਈਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬਰਥ ਰਾਈਟ ਲੈਣ ਦਾ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਲੈਂਦੇ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਜਨਮ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਇਹ 84ਵਾਂ ਜਨਮ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਨੇਲਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਰਾ-ਭਰਾ ਸਮਝੋ। ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਗੀਤਾ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕਾਮ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਜੀਤ ਬਣੋਗੇ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਰੱਬ ਤੇ ਹੈ ਟਰੁੱਥ (ਸੱਤ)। ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਰੱਬ ਤੋਂ ਟਰੁੱਥ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਪਦ ਕਿੱਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਕਿੱਥੋਂ ਬਣੇ? ਕੀ ਕਰਮ ਕੀਤਾ? ਕੋਈ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਸਿਖਾਏ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨੇਲਜ਼ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਨਮਪੱਤਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੈ ਸਾਕਾਰ। ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿੰਗ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਮਤਲਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੇ ਉਹ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹਨ। ਹਾਂ, ਹੋਰ ਸਭ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਨਮ ਪਤਰੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਨਮਪੱਤਰੀ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿੰਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸੰਨਿਆਸ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਨੇਲਜ਼ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਆਪਣਾ ਸੱਤਯੁਗੀ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਅੰਦਰੋਂ ਅਜਪਾਜਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਰੋਜ਼ ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਉਡਾਨ ਦੀ ਤੀਵਰਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਕ ਭਵ:

ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਨੂੰ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਕੜ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫੜ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕੋਈ ਫੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਈਲੈਂਸ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਫੇਲ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਾਈਲੈਂਸ ਫੇਲ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਜੇ ਚਾਹੀਏ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੇ ਆਤਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਉਡਾਨ ਤੀਵਰਗਤੀ ਨਾਲ ਕਰੋ, ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵਿਤੀ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੀਵਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਸੋਚਿਆ ਤੇ ਹੋਇਆ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਿੱਖਿਆ ਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਸਹਯੋਗੀ ਬਣੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਆਪਣਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਚੈੱਕ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ, ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਹੋ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਮਿਹਨਤ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤਰ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕੱਢ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਹਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੋਇਆ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੋਏ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ? ਇਹਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਇਥੇ ਆਕੇ ਨਹੀਂ ਪੜਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਾ। ਮੁਕਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਕਰੋ, ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਕਰੋ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਭ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਵਾਇਆ ਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਇੱਕ ਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਓਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕਤੀ ਧਾਮ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਸਭ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਯੋਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾ ਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਰੂਦਰ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਗਾਈ ਅਤੇ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਿਮਰਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੈ। ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚੀ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਲਾ। ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰੂਦਰ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਫਿਰ ਰੁੰਡ ਮਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੈ। ਆਖਰੀਨ ਇਹ ਮਾਲਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਫਿਰ ਹੀ ਉਹ ਰੂਦਰ ਮਾਲਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਵੈਜੰਤੀ ਮਾਲਾ ਬਣੇਗੀ। ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਫਿਰ ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਰਾਜ। ਸ਼ੇਭਾ ਦੇ ਲਈ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਪਰ ਗਿਆਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਜਾਣ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੱਡੀ ਮਾਸ ਓਥੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ, ਅਵਿਅਕਤ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਵਿਅਕਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਵਿਅਕਤ ਹੀ ਅਵਿਅਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸੂਬੀਰਸ ਪਿਲਾਇਆ। ਹੁਣ ਉਹ ਝਾੜ ਆਦਿ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੈਕੁੰਠ ਤੋਂ ਲਿਆ ਕੇ ਪਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਾਪਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 84 ਦਾ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਸ, ਇਹ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹੋ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਵੇ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕੀ ਭਗਤੀ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਕੇ ਨੀਚ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁੱਲ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਸਨ। ਕਿੰਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਸਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਜਰੂਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਧੂ, ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਨੂੰ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਦੈਵੀ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਜੋਗੁਣੀ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਾ, ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨਵੀਆਂ

ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਰੂਦਰ ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਫਿਰ ਸਾਕਾਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਮਾਲਾ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ-ਉੱਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਿਤ ਹੈ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ ਹਨ ਤਾਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਗੋਇਆ ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਦੇਖੋ - ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ? ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਮੁਰਾਦੀ ਵੀ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ? ਕਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਕਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਏ ਸੀ ਫਿਰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਗਾਇਨ ਹੈ ਰਾਮ ਗਯੋ, ਰਾਵਣ ਗਯੋ...ਪਰ ਰਹਿੰਦੇ ਦੇਵੇਂ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ-ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਬਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਫਿਰ ਕੇਵਲ ਸਾਡਾ ਹੀ ਧਰਮ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਕਲਯੁੱਗ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਸਤਯੁੱਗ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇਵੇਂ ਹਨ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਕੀ ਜੇ ਕੁਝ ਰਾਜ ਹੈ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ ਹੋਲੀ-ਹੋਲੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ ਉਹ ਖੁੱਲਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਨ ਅਡਵਾਂਸ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਸਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਪਲੈਨ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ ਖੁੱਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬੋਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵੱਜਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਓਵੇਂ-ਓਵੇਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਚਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸਾਰਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸੂਈ ਚੁੱਕ ਕੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇ। ਨਹੀਂ, ਉਹ ਵੀ ਫਿਰ ਓਹੀ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੋਲ ਜੋ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ ਉਹ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਲਵੋਗੇ। ਰਾਜਾ, ਰਾਣੀ ਪੂਜਾ ਸਭ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਥੋਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਚੰਗੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਓਥੇ ਬੜੀ ਖਾਤਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਰਤਨ ਜੜ੍ਹਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਪਾਵਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਵਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਥੇ ਜਾਵੋਗੇ ਓਥੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ੇ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਓਥੇ ਜਾ ਕੇ ਦੈਵੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਿਖਾਵੋਗੇ। ਆਸੂਰੀ ਬੱਚੇ ਜੰਮਦੇ ਹੀ ਰੋਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਗੰਦੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੜੇ ਕਾਇਦੇ ਨਾਲ ਪਲੋਗੇ। ਗੰਦ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਗੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਹੈਵਨ ਹੈ ਨਾ। ਓਥੇ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇ ਅਗਰਬੱਤੀ ਜਗਾਵੇ। ਬਗੀਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਹੋਣਗੇ। ਇਥੋਂ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਓਥੇ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਖੁਸ਼ਬੂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਰਸੈਂਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਓਥੇ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਵੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਇਥੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਓਥੇ ਤਾਂ ਕਿਸਮ-ਕਿਸਮ ਦੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਬਰਤਨ ਆਦਿ ਸਭ ਸੋਨੇ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਇਥੋਂ ਦੇ ਪੱਥਰ ਓਵੇਂ ਓਥੇ ਸੋਨਾ ਹੀ ਸੋਨਾ। ਰੇਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੋਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ - ਕਿੰਨਾ ਸੋਨਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਨਗੇ। ਓਥੇ ਐਵੇਂ ਦੀ ਮੈਸਮ ਹੋਵੇਗੀ - ਨਾ ਠੰਡ, ਨਾ ਗਰਮੀ। ਓਥੇ ਗਰਮੀ ਦਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪੱਖੇ ਚਲਾਉਣੇ ਪੈਣ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਓਥੇ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਜਿਹਾ ਪਦਮਾਪਦਮ ਪਦਮ ਭਾਗਿਆ ਸ਼ਾਲੀ ਕੋਈ ਬਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ(ਇੱਕ ਦੀ ਭਗਤੀ), ਫਿਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਭੂਤ ਪੂਜਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਓਥੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। 5 ਤੱਤਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਲਈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਜਾਂ ਸੋਨੇ ਆਦਿ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਸੋਨੇ ਦਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਤਮਾ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ? ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਝੱਟ ਦੱਸਣਗੇ। ਪਰ ਆਤਮਾ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ 5 ਤੱਤ ਵੀ ਸੁੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਹਨ ਅਸੁੱਧ। ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬੱਚੇ ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਦੀ ਖਿਆਲਾਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨਾ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਜੋ ਹੋਣਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਕੁਝ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।

ਇਹ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਕਰੇ। ਤੂਫਾਨ ਤਾਂ ਬੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤਰ ਹੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਭ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਹਟਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ, ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੋ ਕੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਸਰਵਿਸ ਤੋਂ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੀ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪੰਡੇ ਬਣਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਹੜੇ ਮਹਾਰਥੀ, ਘੋੜਸਵਾਰ, ਪਿਆਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਝੱਟ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੂਜੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ, ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ।

2. ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਖਿਆਲਾਤ ਚਲਾਉਣੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੀ-ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਹਾ ਲਾਈਕ ਚਰਿੱਤਰਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਬੁੱਧੀ ਕੱਢ ਦੇਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਯਥਾਰਥ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ: ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਹਾਰਾ ਬਣਾ ਲਵੋ। ਯਥਾਰਥ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਮਤਲਬ ਪੁੱਰਖ ਬਣ ਰਥ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਹੁਣ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਜਾਏ ਹੱਦ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਚਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ-ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਚਾਰੇ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ...ਇਹ ਸਭ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਦਿਖਾਵਾ-ਮਾਤਰ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹਨ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਹੀ ਛੱਤਰ ਛਾਇਆ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥ ਬਣਾ ਲੈਣ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਤੋੜ ਇੱਕ ਸੰਗ ਜੋੜੇ, ਭਰਾ-ਭਰਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਗੜੇਗੀ ਨਹੀਂ ਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਰਹੇਗੀ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ?

ਉੱਤਰ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ, ਬਾਪ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾ ਸੈ ਗੁਣਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਜੋ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਰਿਟਰਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਦੇਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਰਾਖਦਿਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਇਸਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਵੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ। ਸਮਝਦਾਰ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਵਿਸ ਸਥਾਨ ਹੈ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਚੰਗੇ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਘੱਟ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਭ ਸੈਂਟਰ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਪਰਿਚਊਲ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ। ਇਸਦਾ ਵੀ ਸਹੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਫਾਰੈਸਟ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਕਤ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਨਾਂ ਹੋ ਫਾਰੈਸਟ ਦੇ ਨਾਂ ਹੋ ਗਾਰਡਨ ਦੇ। ਹੁਣ ਗਾਰਡਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨੂੰ ਰਾਮ ਰਾਜ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਇੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ? ਬੇਲੇ, ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਰੋਜ਼ ਆਕੇ ਸਮਝੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੀ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਕੀ ਹੈ? ਉਹ ਲੋਕ ਸਾਵਰੰਟੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਉਹ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਕੁਝ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸੀਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਇਹ ਪਾਰਟ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਾ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਲਈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਕਰ ਆਪਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸਤਯੁੱਗੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਅਨਨੈਨ ਵਾਰੀਅਰਸ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਅਨਨੈਨ ਵਾਰੀਅਰਸ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿਪਾਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ, ਨੰਬਰ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਨਨੈਨ ਵਾਰੀਅਰਸ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਪੰਵਾਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸਮਾਨੀ ਹਿੰਸਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਨਕਾਗਨੀਟੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਹੈ ਪਰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗੁਪਤ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਾਵਨ ਹੋਵੇਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਭਾਗ ਕਰੋਗੇ। ਬਾਹੂਬਲ ਨਾਲ ਕਦੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਯੋਗਬਲ ਦੀ ਗੱਲ। ਉਹ ਲੜਦੇ ਹਨ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਣ ਇਸ ਲਈ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਭ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸੀਤਾ ਰਾਮ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਬ੍ਰਾਈਡਜ਼, ਬਾਪ ਹੈ ਬ੍ਰਾਇਡਗਰੁਮਸ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਬਲ ਇੰਜਣ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਰੇਲਜ਼ ਰਾਇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੰਜਣ ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵੇ।। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਝਾਂਝ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਵਜਾਉਂਦੇ। ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਚਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਜੇ ਮਿਲੇ ਉਸਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ, ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੇ ਜੋ ਭਗਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਹੀ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਹੀ

ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈ ਕੇ ਉੱਤਮ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਕਤ ਵੀ ਸੰਗਮ ਹੋਇਆ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਅਤੇ ਦੁਆਪਰ ਦਾ। ਇਹ ਸੰਗਮ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗ ਅਤੇ ਸਤਯੁੱਗ ਦਾ। ਗਿਆਨ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਕੇ ਸਮਝਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਕਦੋਂ ਲਗੀ? ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਆਦਿ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਮਤਲਬ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਘੇਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੋਂ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਭਰਾ-ਭਰਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਣੀ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਆਵੇਗੀ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਾਵਨ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਮਿਲੇ। ਹੁਣੇ ਤਾਂ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਾਵਨ ਸਭ ਨੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਸਜਾਵਾਂ ਨਾਲ। ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ। ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਵੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਓ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਪਾਦਰੀ ਲੋਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਤਾਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਜੀਵਨ ਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੋ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਪਾਸੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਜੋ ਬਾਪ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਮਤ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗੇ ਹੋ, ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਮੱਤ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ, ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਬੈਜ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਫਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਪਾਤਰ ਵੇਖੋ।

ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਾਹਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਸੇਵਾਗਰ। ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖੋ ਬੁੱਧੀ ਕਿਤੇ ਭਟਕਦੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਤੋੜ ਇੱਕ ਨਾਲ ਜੋੜੋ। ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋਗੇ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਗੜੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਰਾ-ਭਰਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਤ। ਉਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਅਸੀਂ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਉਨਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੀਆਂ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਂਟਰ ਖੁੱਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੈਂਕ ਹੈ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਟੀਚਰਜ਼ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੀ ਵੀ ਅੱਛੀ ਮਹਾਰਥੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਟੀਚਰਜ਼ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਜਿੱਥੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੋਵੇ, ਗੰਗਾ ਦਾ ਕੰਢਾ ਹੋਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਭੀੜ ਹੋਵੇ ਉੱਥੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਾਓ - ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਰੋਜ਼ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣਦੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਾਖਦਿਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਉਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਰਜ਼ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਤੀ ਜੋ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਰਿਟਰਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਦੇ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲਦਾ ਹੈ - ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ, ਸਾਡੀ ਖਾਤਰੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ? ਤੁਸੀਂ ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਦੇਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਦਾਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਜੇ ਰਾਇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਜ਼ਰਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਸੈਕਟਰੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਗੇ। ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜੋ ਦਾਤਾ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈਣਗੇ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਨਜ਼ਰਾਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸੌ ਗੁਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਿੱਤਾ ਇਹ-ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਦਾ ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪਦਮਪਤੀ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਫਰਾਖਦਿਲ ਵੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਈ ਮਨਹੂਸ(ਕੰਜੂਸ) ਵੀ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਪਦਮਾਪਤੀ ਅਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਗ਼ੈਰਹਾਜ਼ਿਰ ਹਨ ਤਾਂ ਇਨਡਾਇਰੈਕਟ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਲਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾਂ ਭਰਪੂਰ। ਵੇਖੋ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਬਾਪ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਬਰੀ(ਬ੍ਰਹਮਾ) ਜਾਣੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਿਲਕੁਲ ਸਧਾਰਣ।

ਇਸ ਕਾਰਨ ਬੱਚੇ ਇਥੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖਿਟ-ਖਿਟ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬੇਮੁੱਖ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਅੰਦਰ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ, ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਣਾਂਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਕਰਾਂਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਖੁਸ਼ੀ ਗਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਟੀਚਰ ਬਣ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। 2. ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਭਰਾ-ਭਰਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੱਕੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦੇਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਸੰਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਟਕਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀਆਂ ਸੂਖਸ਼ਮ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰਕੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਚਿੰਤਕ ਭਵ: ਸਿਰਫ਼ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਰਪੀਟ ਕਰਨਾ, ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਸੁਨਾਉਣਾ ਹੀ ਸਵਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸਵਚਿੰਤਨ ਮਤਲਬ ਆਪਣੀਆਂ ਸੂਖਸ਼ਮ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਨ ਕਰਕੇ ਮਿਟਾਉਣਾ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਸਵਚਿੰਤਕ ਬਣਨਾ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਮਨਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਧਾਰਨਾ ਸਰੂਪ ਬਣਨਾ, ਖੁਦ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ, ਇਸ ਦੇ ਨੰਬਰ ਹੀ ਫ਼ਾਈਨਲ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਸਮੇਂ ਕਰਨ - ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮੈਂਪਨ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹੇ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡਦੇ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੋਗਬੱਲ ਨਾਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਜਾਈ ਦਾ ਤਿਲਕ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਰਜਾਈ ਦਾ ਤਿਲਕ ਓਦੋਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜਦੋਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈ-ਭਾਈ ਸਮਝਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ ਤਾਂ ਨਾਮ ਰੂਪ ਦਾ ਭਾਨ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਸੁਣੋ। ਬਾਪ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸੁਣੋ, ਦੂਜੀ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਕੰਨ ਬੰਦ ਕਰ ਲਵੋ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਵੇ ਫਿਰ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿੰਨੀ ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਨਸਾ-ਵਾਚਾ-ਕਰਮਣਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੰਗਾਮੇ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਸ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡਦੇ-ਛੱਡਦੇ ਤੁਸੀਂ ਓਥੇ ਜਾ ਕੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਬੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਮੁਰਝਾਈਸ਼ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਇਸ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇੰਨਾ ਕੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੀ ਬੜੀ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਵਸ਼ੀਕਰਨ ਮੰਤਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਸਭ ਨੂੰ ਪੈਰਾਮ ਵੀ ਇਹੀ ਦੇਣਾ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ ਹੋ। ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਵੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਥੇ ਬੈਠੇ-ਬੈਠੇ ਕਮਾਈ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਕਮਾਈ ਹੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਹੋਰ ਕੀਤੇ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਨਾਲ ਚੱਲੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧੰਧਾ ਤਾਂ ਇਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬੱਲ ਨਾਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੜੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਨਵੀਂ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਹੁਣ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਬਾਪ ਹੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀਆ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਓਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨਹੀਂ।

ਯਾਦ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸੁੱਧ ਪਿਆਰ। ਉਹ ਹੈ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੰਨੀ ਕੱਟ ਉਤਰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਓਨੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਪਣੀ ਡਿਗਰੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਸਨ ਆਦਿ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੱਠਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਲੇਟ ਕੇ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ ਅਤੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾਧੀ? ਆਸ਼ਿਕ ਨੂੰ ਮਾਸ਼ੂਕ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਬੜਾ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੰਜਿਲ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹੋ! ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬੇਸਮਝ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੜੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਕਿੰਨੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਖੱਲ ਨੂੰ ਛੱਡ

ਜਾ ਕੇ ਨਵੀਂ ਲਵਾਂਗੇ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਹ ਖਿਆਲ ਫਿਰ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਘਰ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੜੀ ਮਿੱਠੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਇਸ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਚੜਦੀ ਕਲਾ। ਚੜਦੀ ਕਲਾ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਭ ਦਾ ਭਲਾ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਅਸੀਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਹੀ ਅੰਦਰ ਗਦਗਦ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਅਨਨੇਨ ਵਾਰੀਅਰਜ਼(ਗੁੱਪਤ ਯੋਧੇ) ਅਤੇ ਵੈਰੀ ਵੈਲ ਨੇਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਹੈਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਹੁਣ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਿਲਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਬੜਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਾਈ-ਭਾਈ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਨਾਮ ਰੂਪ ਦਾ ਭਾਨ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬੜਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਕਦੇ ਸੁਣਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੋ ਸੁਣਾਵਾ, ਉਹ ਸੁਣੇ। ਝਰਮੁਈ-ਜਗਮੁਈ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਸੁਣੇ। ਕੰਨ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਰਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਓਹਨਾ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਭ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਦਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਕੱਟ ਉਤਰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਗੋਇਆ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਸਦਾ ਬਾਬਾ-ਬਾਬਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਰੂਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓਗੇ। ਜਿੰਨਾ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵੱਸ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਇੱਕ ਹੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕੁੱਲ ਭੂਸ਼ਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਸਰਵੋਤਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੁੱਲ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ, ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਵਰਸੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਬਾ-ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਅੰਤ ਕਾਲ ਕੋਈ ਸਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਮਤਲਬ ਧਨ ਦੌਲਤ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਖਾਧਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਖਾ ਕੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਪਾਪ ਕੱਟ ਗਏ। ਪਰ ਵਾਪਸ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਉਪਰ ਤੋਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਜਾਣਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਂਡਵ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਗਲ ਗਏ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਘਾਤ ਹੋ ਜਾਏ। ਬਾਪ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦੀ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਘੋੜ-ਦੌੜ। ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੌੜ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਫਾਰਕਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਤੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਮ ਨਾਲ ਹਾਰ ਖਾਂਦੇ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਚੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਮ ਬੜਾ ਭੂਤ ਹੈ, ਕਾਮ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੇਗੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਜਗਤਜੀਤ ਸਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਜਿੱਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਾਰ ਖਾਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ। ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ ਦੇ 63 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁਛੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਾਈਕ ਹਾਂ? ਜਿੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ ਓਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਠਹਿਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਮਧੂਬਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁੱਖ ਬੈਟਰੀ ਇਹ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੜੇ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਚੰਗੇ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ-ਚੁਣ ਕੇ ਬਾਬਾ ਸਰਚਲਾਈਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਜਰੂਰ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਰਚਲਾਈਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੜਾ ਘੁੱਰ ਤਾਂ ਘੁਰਾਏ...ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਯਾਦ ਦਾ ਰਿਸਪੈਂਸ ਮਿਲੇਗਾ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੈ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਜੋ ਬਾਪ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਹੀਰੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕੋੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਸੁੱਖ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਬੱਚੇ, ਢੇਰਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਧਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਗਵਾ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੇ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਮੇਰੇ ਹੀ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਦੇਖੋ ਹੀਰੇ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁੱਲ ਹੈ! ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਹੀਰਿਆ ਤੇ ਵੀ ਰੁੰਗ ਮਿਲਦੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਬਜ਼ੀ ਤੇ ਵੀ ਰੁੰਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜ ਲਿਆ, ਕਿਵੇਂ ਗਵਾਇਆ? ਹੁਣ ਫਿਰ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੜਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਠਹਿਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਾਈ ਲੈਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੂਰਾ ਚਲਣਾ

ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਜੀਂਦੇ ਜੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਵਾਰਿਸ ਬਨਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇ ਲਈ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਜਨਮ-ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਲਈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਜੇ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਭੰਡਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਅਰਥ ਜੇ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਇਆ ਇਨਡਾਇਰੈਕਟ। ਇਹ ਹੈ ਡਾਇਰੈਕਟ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਸਲਟ ਹੈ। ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਹੈ। ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਬਾਬਾ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਲ-ਗੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਅਵਗੁਣ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਰਚਲਾਈਟ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਬੈਟਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਜੋੜਕੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਸੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਧਾਰਨਾ ਸਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ: ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ ਰੱਖਣਾ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਸਰਕਮਸਟਾਨਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਗਿਰਾਵਟ ਜਾਂ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਵੇ। ਜੇਕਰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਸਰੂਪ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਾਰਕਸ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਨਾ ਸਰੂਪ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਅਨੂਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਦਾਤਾ, ਵਿਧਾਤਾ, ਵਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰ ਲਵੋ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਵਪਾਰ ਹੈ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਪਿੱਟਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਹੋਣਾ ਹੈ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦੀ ਭੋਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੁੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੜਫਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਬੈਠੋ। ਵੈਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਮਾੜੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਭੋਗਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਬਿਗੈਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਭੋਗਣਾ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਆਖਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬੈਠੋ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੁਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਹਨ। ਰੱਬ ਮਾਨਾ ਹੀ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਅਲੈਕਿਕ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਬ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪੂਜਯ - ਪੂਜਾਰੀ, ਠਿਕਰ - ਭਿੱਤਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। 24 ਅਵਤਾਰ ਕੱਛ - ਮੱਛ ਅਵਤਾਰ, ਪਰਸੁਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਮਝ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਬੈਠ ਪਰਸੁਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਕੁਹਾੜਾ ਲੈਕੇ ਹਿੰਸਾ ਕਰਨਗੇ! ਇਹ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ, ਇਵੇਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਮਤਲਬ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋਝਰਾ। ਹੁਣ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਘੋਰ ਸੋਝਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਉਹ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੂਜਾਰੀਪਨੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਏ। ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਨੀਏ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਪੂਜਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਬਣੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੂਰੀ ਗੁਣ ਇਸ ਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕੀਤੇ ਕਰਤ ਨਾ ਲਾਗੀ ਵਾਰ.... ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫੱਟ ਨਾਲ ਆਕੇ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਣ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲੋ। ਲੈਕਿਕ ਵਰਸਾ ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਹੁਣ ਲੈਕਿਕ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਵਰਸੇ ਨਾਲ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰੋ। ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਵਪਾਰ ਹੈ! ਲੈਕਿਕ ਵਰਸਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ, ਸੇ ਵੀ ਗਰੀਬ ਝੱਟ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਪਰ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੰਬੀ ਕਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਗਰੀਬ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਅਨਾਜ ਆਦਿ ਸਭ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮਦਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਆਸਾਮੀ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੈਵਨ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਟਾਈਮ ਲੰਬਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੂੰਝਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਮਦਦ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਨਾਲ। ਜਿਵੇਂ ਇਨੇ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ) ਕੀਤਾ। ਵੇਖੋ, ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਤਾਂ ਤਾਜ - ਤਖ਼ਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਗਦਾਈ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਭੁੱਖੇ ਮਰਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹੋਕੇ ਸਾਂਭੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ

ਸਹਿਜ ਰੱਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਤਕਲੀਫ਼ ਵੇਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਸਾਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਸਿਮਰ-ਸਿਮਰ ਸੁੱਖ ਪਾਓ, ਕਲਿਹ ਕਲੇਸ਼ ਮਿਟੇ ਤਨ ਦਾ। ਜੇ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਦੁੱਖ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਮਿੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਕੰਚਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਆਤਮਾ ਤੇ ਜੰਕ ਚੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਅਲੋਏ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਸੋਨੇ ਦਾ ਜੇਵਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਲੋਏ ਵਾਲਾ ਜੇਵਰ ਕਾਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਦ ਪਈ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲੇਗੀ? ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਾਓ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਬਾਪ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚੇ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰੇ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੇਹ ਦਾ ਅਹੰਕਾਰ ਛੱਡ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜੇ ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ, ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਸਾਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਜੜਜੜੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਵਰਾਇਟੀ ਝਾੜ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਫਿਰ ਹੋਰ-ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਕੇ ਪੁੱਛੋ - ਤੁਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ। ਬਾਪ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜੱਜ ਕਰੋ। ਬੋਰਡ ਤੇ ਵੀ ਲਿੱਖ ਦੇਵੋ - ਐਕਟਰ ਹੋਕੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕਰੀਏਟਰ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਐਕਟਰ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇਹ ਨਾਟਕ ਹੈ ਨਾ।

ਗੀਤਾ ਹੈ ਮਾਤਾ, ਬਾਪ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਰਚਨਾ। ਗੀਤਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਕਰੀਏਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਚੋਟੀ ਹੈ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੋਟੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਚੋਟੀ ਵੀ ਵਖਾਈ ਹੈ ਉਪਰ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਨ ਸਤੀਏ। ਦੁਆਪਰ ਵਿੱਚ ਪੇਟ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ, ਫਿਰ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਜੇਲੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਜੇਲੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ। ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਚੱਕਰ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਰਾਈਟ ਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਰਾਈਟ ਚਿੱਤਰ ਕੋਈ ਬਣਵਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਬਾਜੇਲੀ ਖੇਡਦੇ ਹੋ। ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਤਸੰਗ ਹੈ ਸੱਤ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਹ ਹੈ ਝੂਠ ਸੰਗ। ਸੱਚਖੰਡ ਬਾਪ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ। ਰੱਬ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਧੂ - ਸੰਨਿਆਸੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਡਰਿਲ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹੋਕੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਨਿਉਛਾਵਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣਾ ਚੇਲਾ ਹੈ, ਇਸਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਈਏ। ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੋ। ਭਗਵਾਨ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣੋ। ਭਗਵਾਨ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। ਟਰੱਸਟੀ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਪਾਪ ਤਾਂ ਕਰਾਂਗੇ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਹੁੰਦੀ ਆਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪਾਪ ਸਿਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਰਦੇ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਬਾਪ ਕੁਝ ਲੈਂਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਜਾਕੇ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਪਿੱਟਣ ਦੁੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੀ ਹੈ। ਵੈਦ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਿਮਾਰੀ ਸਾਰੀ ਉਥਲ ਖਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਤੇ ਯੋਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਜਾਵਾਂ ਨਾਲ ਚਕਤੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਸਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੀਮਾਰੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਚੁਕਤੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ। ਉਹ ਦੁੱਖ

21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸੁੱਖ ਦੀ ਭੇਟ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁੱਖ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੁੜਕਦੇ (ਤੜਫਦੇ) ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਿਮਾਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਨੇਕ ਗੁਰੂ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਆਲਮਈਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੇਦਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਦੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਪੁੰਨਿਆ ਆਤਮਾ ਕਿਥੋਂ ਆਈ। ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਅੱਛੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਭਾਵੇਂ ਤੁਫਾਨ ਵੀ ਆਉਣਗੇ ਪਰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਵੇਰੇ-ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਡਰਿਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣਾ ਚੇਲਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

2. ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰੋਣਾ ਪਿੱਟਣਾ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਤੇ ਨਿਉਛਾਵਰ ਕਰ ਫਿਰ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਪਰਦਰਸ਼ਨ ਮੁਕਤ ਭਵ:
ਜਿੰਨਾ ਸੰਗਠਨ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਉਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੀ ਸੇਫਟੀ ਉਦੋਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਵੇਖੀਏ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਸੁਣੀਏ। ਆਪਣੇ ਸਵੈਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹੀਏ। ਸਵੈਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਸੁਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਮੇਦਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਬਰੇਕ ਨੂੰ ਪਾਵਰਫੁਲ ਬਣਾਓ। ਦੇਖਿਆ - ਸੁਣਿਆ, ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਲਿਆਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਸਟੋਪ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ।

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲਚਾਲ ਦੇਖਿਆ? ਅਜੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨੀ ਵੈਰਾਗ ਦੀ ਟ੍ਰਿਟੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨੀ ਵੈਰਾਗ ਟ੍ਰਿਟੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਟ੍ਰਿਟੀ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਖੁਦ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਟ੍ਰਿਟੀ ਵਾਲੇ ਬਣੇ। ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਕਰੋ - ਕਦੇ ਰਾਗ ਕਦੇ ਵੈਰਾਗ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣੇ ਹੋ? ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਮਤਲਬ ਦੇਹ ਰੂਪੀ ਘਰ ਤੋਂ ਵੀ ਬੇਘਰ। ਦੇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੇਰੀ, ਇੰਨਾ ਦੇਹ ਦੇ ਭਾਨ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਸਕਾਰ, ਸਵਭਾਵ, ਸਾਧਨ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਆਰਾ ਬਣ, ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨਗੇ। ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਵਿਧੀ ਬਨਾਉਣਗੇ। ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਵਿਧੀ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਨਿਮਿਤ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਆਧਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਮਤਲਬ ਕਿ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਹੋਣਾ। ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਭੂਤ ਆਤਮਾ ਪਰਵਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਜਾਂ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਸੰਪਰਕ ਦੇ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਭੂਤ ਵਾਂਗੂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਪਰਵਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ, ਸਦਾ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਮਤਾ ਯੋਗੀ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਉਡਦਾ ਯੋਗੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਹੱਠਯੋਗੀ ਦੀ ਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਧਰਤੀ, ਅੱਗ, ਪਾਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚੇਂ ਆਸਣਧਾਰੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਯੋਗ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਸਰੂਪ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਹੱਠਯੋਗ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੀ ਸਿੱਧੀ। ਇਵੇਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਟ੍ਰਿਟੀ ਵਾਲੇ ਇਸ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਹ ਭਾਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅੱਗ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗ ਦੇ ਵਰਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਵਰਾਮ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਵਰਾਮ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕਰਨ। ਇਵੇਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਰਾਮ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਡਦਾ ਯੋਗੀ। ਇਹ ਸਭ ਸਿੱਧੀਆਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਮਤਲਬ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਟ੍ਰਿਟੀ, ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਕਾਮਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਨਿਸਵਾਰਥ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਕਰਨਕਰਾਵਨ ਹਾਰ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਇਹ ਵਾਇਬਰੈਸ਼ਨ ਸਭ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਮਤਲਬ ਆਪਣਾਪਨ ਮਿੱਟ ਜਾਵੇ। ਬਾਬਾ-ਪਨ ਆ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਅਨਹਦ ਜਾਪ ਜੱਪਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਅਨਹਦ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਸਵਾਸ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ, ਸ਼ਮਸ਼ਾਨੀ ਵੈਰਾਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵਾ ਬਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣਾਓ।

ਤਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਕੀ ਰਹੀ - ਇਹ ਟੀ.ਵੀ. ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਵੇਖੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਟੀ.ਵੀ. ਦੇਖੀ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਦੇਖੀ, ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਲਈ ਵੇਖੀ, ਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਲਈ ਵੇਖੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ। ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਬਣ ਹਰ ਹਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖੋ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਦੇਖਿਆ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵੀ ਰਮਨੀਕ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਦੇਖੀ।

1- ਇੱਕ ਸਨ - ਚੱਲਦੇ-ਚੱਲਦੇ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ ਜਾਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਹੋਇਆ ਕੀ? ਇਸ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਜਾਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੇਲੀ-ਹੇਲੀ ਉਹ ਹੀ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਨੀਂਦ, ਫਾਈਨਲ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮੂੰਹ ਤੱਕ ਚਾਦਰ ਤਾਨ ਲਈ ਹੈ।

2- ਦੂਜੇ ਸਨ - ਆਲਸ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਹੋਇਆ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਤਾਂ ਕਰ ਹੀ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਵੀ ਕਰ ਹੀ ਲਵਾਂਗੇ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਅੱਗੇ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਗ ਕੇ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਚਾਦਰ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਕੱਢ ਕੇ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ (ਸੁੱਤੇ ਹੋਇਆ ਨੂੰ) ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਇੰਨੀ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸਿਸਟਰਸ ਅਤੇ ਬ੍ਰਦਰਸ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਓਨਾ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਲਸ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵੀ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਉਹ ਵੀ ਜਾਗਣ ਜਰੂਰ। ਉਮੰਗ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਈਆਂ ਨੇ ਆਲਸ ਦੀ ਨੀਂਦ ਦਾ ਤਿਆਗ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖੁਦ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਦਮ ਵਧਾਇਆ ਹੈ। ਹਲਚਲ ਨੇ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਲੇਕਿਨ ਆਲਸ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ-ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਹਲਚਲ ਨੇ ਹਿਲਾਇਆ, ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ।

3- ਤੀਜੇ ਸਨ - ਹਲਚਲ ਨੂੰ ਦੇਖ ਅਚਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਲੈਨ ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾ। ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਸਾਹਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਬੱਚੇ

ਦੇਖੋ। ਲੇਕਿਨ ਸਮਸ਼ਾਨੀ ਉਮੰਗ-ਉਤਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਸਮਸ਼ਾਨੀ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗੀ ਫ੍ਰੀਤੀ, ਇਸ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਾ। ਸਦਾ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਕ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ ਜਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨੂੰ ਚਲਾਵੇ। ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਮਸ਼ਾਨੀ ਵੈਰਾਗੀ, ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣਾਵੇ ਇਹ ਪੂਰਵਜ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਰਚਨਾ, ਮਾਸਟਰ ਰਚਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਵੇ - ਇਹ ਮਾਸਟਰ ਰਚਤਾ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸਮਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੈ। ਸਮਝਿਆ। ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਲੇਕਿਨ ਖੁਦ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਕੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਦੀਕ ਲਿਆਵੇ। ਕਵਸ਼ਚਨ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਲੇਕਿਨ ਕਵਸ਼ਚਨ ਨੂੰ ਫੁਲਸਟਾਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੋ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਫੁਲਸਟਾਪ। ਇਵੇਂ ਦੋ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਕਵਸ਼ਚਨ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਲੇਕਿਨ ਕਰਨਾ ਕੀ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਕੱਰਤਵ ਕੀ ਹੈ ਇਸ ਵੇਲੇ, ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅੱਗ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਗਏ। ਕਵਸ਼ਚਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਗਏ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਦੋ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦਾ ਕੱਰਤਵ ਹੈ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਆਰਾਪਨ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਸਮਝਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ ਨਾ। ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਡਰਾਮਾ ਨੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਮਨਾ ਲਿਆ ਹੋਰ ਹੀ ਲੱਕੀ ਹੋ ਗਏ ਨਾ ਜੋ ਪਹੁੰਚ ਤਾਂ ਗਏ ਹੋ ਨਾ। ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਭਾਗ ਹੈ ਜੋ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਭਾਵੇਂ ਆਏ। ਮਧੂਬਨ ਦੀ ਰੋਣਕ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਮਧੂਬਨ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਸਿਰਫ ਮਧੂਬਨ ਵਾਲੇ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ, ਮਧੂਬਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ। ਅੱਛਾ। ਚਾਰਿਆਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ, ਸਨੇਹ ਦੁਆਰਾ, ਅਕਾਰੀ ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਰਵ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਅਚਲ, ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ, ਸਦਾ ਉੱਡਦੇ ਯੋਗੀ ਭਵ ਦਾ ਵਰਸਾ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਰੂਪ, ਅਲਬੇਲੇ ਅਤੇ ਆਲਸ ਦੇ ਨਿਦ੍ਰਾਜੀਤ, ਕਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਰੂਪ ਇਵੇਂ ਪੂਰਵਜ ਅਤੇ ਪੂਜਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਦਾਦੀ ਜੀ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਭਾਈ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਦਿੱਤੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਇਆ। ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਵਧਾਇਆ। ਹੁਣ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣਗੇ। ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰਧ ਨਾਲ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਵਾਇਆ। ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਕੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹਨ। ਕਰਾਇਆ ਵੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਵੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਨਾਜ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਾਰੇ ਕੁੰਭਕਰਨ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ ਦੇ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਕਈਆਂ ਦੇ ਭਾਗ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਣਗੇ। ਧਰਤੀ ਬਣਾ ਕੇ ਆਏ, ਬੀਜ ਪਾ ਕੇ ਆਏ। ਹੁਣ ਜਲਦੀ ਬੀਜ ਦਾ ਫਲ ਵੀ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਫਲ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਜੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਗਏ ਲੇਕਿਨ ਜੋ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਆਏ। ਉਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਫਲ ਸਰੂਪ ਉਹ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਆਉਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਚੁੰਬਕ ਦੂਰ ਤੋਂ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਖਿੱਚ ਹੋਈ ਕਿ ਕੋਈ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿੱਥੇ ਜਾਈਏ। ਇਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਆਉਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਨਾ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਖਿੱਚ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਵੱਧਦੇ-ਵੱਧਦੇ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਉੱਡ ਕੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ, ਉਹ ਵੀ ਹੁਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹੀ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਹਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਖੁਦ ਸੱਤ ਤੀਰਥ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ, ਇਹ ਹੈ ਲਾਸਟ ਸੀਨ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਹੁਣ ਧਰਤੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਬੀਜ ਵੀ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਫਲ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਨਿਕਲਿਆ। ਅੱਛਾ - ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਗਏ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਭ ਦੇ ਹਿੰਮਤ ਉਲਾਸ ਉਮੰਗ ਤਾਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਮੈਜੇਰਿਟੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਫੁਰਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵੀ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿਲ ਤੋਂ, ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਹਿਜ ਹੀ ਮਾਇਆਜੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਓਥੇ ਸਾਧਨ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹਨ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੰਤਵ ਵੀ ਹੈ, ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ, ਤਿੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਾਰਨ ਚੰਗੀ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਚੰਗਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲਣਾ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਜਾਗਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਤਵ ਪੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਭਾ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਹਜੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ, ਉਹ ਉੱਡਦੇ-ਉੱਡਦੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਜੇ ਉੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਜੇ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਆਵਾਜ਼। ਉੱਡਦੇ-ਉੱਡਦੇ ਇਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਜੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਫੈਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਇਹ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ - ਜੇ ਵੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ। ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਹਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨਾ ਹੋਰ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਨੇ ਜੋ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਰਵਾਇਆ ਉਹ

ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧੀਆ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰਾਇਆ। ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾ ਹੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਾਈ, ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ, ਜਮਾਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅੱਛਾ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ:- ਸਦਾ ਮਿਲਣ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ? ਇਹ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮੇਲਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਮਿਲਣ ਮੇਲੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਪਰ ਲੇਕਿਨ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੇਲੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਮੇਲਾ ਮਤਲਬ ਮਿਲਣ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਹੈ ਹੀ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦਾ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਸਦਾ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ। ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਾ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋ। ਸਦਾ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ। ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਮਿਲਣਾ ਅਤੇ ਝੂਲਣਾ। ਝੂਲਣਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਂ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਣ ਵਾਲੇ। ਇੱਕ ਝੂਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੇਕ ਝੂਲੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਦੇ, ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ। ਲੇਕਿਨ ਹੈ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਝੂਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਸਭ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਟਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਮਹਾਨ ਬਣ ਗਏ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਭਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਸਭ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਈੰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਉਹ ਸਾਈੰਸ ਵੀ ਸਾਈੰਲੈਂਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਜੋ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਅਸੰਭਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਯੋਗ ਬਣੇਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ, ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਕਿੰਦਾ ਸਵਾਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂ... ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਜਦੋਂ ਤੀਜੀ ਅੱਖ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅੱਖ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਮਤਲਬ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਬੱਚੇ, ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਲਗਾਓ ਮਤਲਬ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਹੋਰ ਨਾਲ ਤੇੜ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜੋ ਤਾਂ ਬੇਹਾਲ ਅਰਥਾਤ ਕੰਗਾਲ ਤੋਂ ਨਿਹਾਲ ਮਤਲਬ ਸਾਹੁਕਾਰ ਬਣ ਜਾਓਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਪਰੀਮ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਨੂੰ ਪਰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਕਿੰਦਾ ਸਵਾਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂ। ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਕਿਸਨੂੰ? ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਜ਼ਰ ਕਿਸ ਦੀ? ਕੀ ਇਹ ਅੱਖਾਂ? ਨਹੀਂ, ਤੀਸਰੀ ਅੱਖ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਇਹ ਸਾਡਾ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ 84ਵਾਂ ਜਨਮ ਹੈ, ਇਹ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ। ਹਰ ਕਲਪ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਸੇ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਵੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸਤਯੁੱਗ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ 84 ਜਨਮ ਬਤਾਏ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਸਨਮੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਕੌਣ? ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ-ਬੱਚੇ ਦੇਹੀ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ, ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਾ ਬਣੋ। ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਪਾਰਟ ਰਪੀਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਦਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਨਿਹਾਲ ਨਹੀਂ, ਬੇਹਾਲ ਮਤਲਬ ਕੰਗਾਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਿਹਾਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਇਹ ਅੱਖਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੇ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਦ, ਸ਼ਾਸਤਰ, ਚਿੰਤਰਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਆਸ਼ੁਰੀ ਮਤ ਤੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਚਿੰਤਰ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਮਿੱਟੀ ਪੱਥਰ ਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੋ ਗਈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਟੀਚਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਐਸੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ-ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਾਤ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਏ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਾਫ਼ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ੇਰਨੀ ਦਾ ਦੁੱਧ ਸੋਨੇ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਠਹਿਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੋਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਲੇਕਿਨ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। 24 ਕੈਰਟ ਸੀ ਹੁਣ 9 ਕੈਰਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੇਤੀ ਜੇ ਜਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਬੁੱਝ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਤੀ ਜਗੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਬੁੱਝੀ ਹੋਈ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਰਕ ਹੈ। ਜੇਤੀ ਕਿਵੇਂ ਜਗੀ ਅਤੇ ਪਦ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ - ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸਵਾਮੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਨਿਹਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਰਵਾਨੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਮਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਪਰਵਾਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਫੇਰੀ ਪਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਫੇਰੀ ਪਾ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਗਮ ਦਾ ਹੀ ਸਾਰਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੇ ਕੁਝ ਚਲਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਹੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਵਰਸਾ ਦੇਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜ਼ਰੂਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ 21 ਪੀੜੀ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵਰਸਾ ਕੌਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਭਗਵਾਨ ਰਚਤਾ ਹੀ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਰਚਨਾ ਨੂੰ। ਯਾਦ ਵੀ

ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਵਾਮੀ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਾਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਪਰ ਸਤ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਸਦਾ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਚਾ ਕੀ ਆਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਉਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚਖੰਡ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਖੰਡ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਸੱਚਖੰਡ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਭ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਖੰਡ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਹੁਣ ਖੰਡ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਹਨ ਕੁੱਝ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਉਹ ਹਨ ਅਪਵਿੱਤਰ, ਤੁਸੀਂ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹੋ ਪਵਿੱਤਰ। ਤੁਸੀਂ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬਣ ਫਿਰ ਛੀ-ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਚਲਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ। ਵਰਲਡ ਹੀ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਦੂਸਰਾ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਗਲਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਵੱਡਾ-ਵੱਡਾ ਲਿੰਗ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ ਕਦੇ ਛੋਟਾ-ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਬਾਪ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸੁਪਰੀਮ ਆਤਮਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਮਤਲਬ ਉਹ ਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰ ਜ਼ਰੂਰ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਚੰਦ੍ਰ ਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਸੀ ਫਿਰ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਿੱਛੋਂ ਹੋਰ-ਹੋਰ ਖੰਡ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਈਪਲਾਟ, ਪਰ ਮਿਕਸਅਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਬੇਧੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਆਇਆ, ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਧ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਧਰਮ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਆਪੇ ਹੀ ਬਦਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਧਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਵੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਗਨਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੁਝ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਖੁਦ ਵਿਕਾਰੀ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਕਾਰੀ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਦੇਵਤੇ ਜਦੋਂ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੀ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਬੜਾ ਅੱਛਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਤਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਦਾ-ਯਦਾ ਹੀ ਧਰਮਸਿਆ... ਬਾਬਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਭਾਰਤ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ-ਆਉਂਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗੇ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰੀ ਪਾਪੀ ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਵਾਲੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਨੀਚ ਹਾਂ ਮਤਲਬ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਖ ਲੋਕ ਵੀ ਗਰੰਥ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰੀ। ਨਾਨਕਪੰਥੀ ਕੰਗਣ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀਪਨੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਵਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਝੂਠੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਜਨੇਊ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਗਤੀ ਕਲਟ। ਗਿਆਨ ਕਲਟ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਗੁਰੂ ਹਨ ਨਵਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਜੇ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਕਿੰਦਾ ਸਵਾਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂ... ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਆਏ ਹੋ? ਨਿਹਾਲ ਬਣਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਕੇ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ।

ਬਾਪ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਇਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਤਾਵਾਂ ਅਬਲਾਵਾਂ ਹਨ ਭੋਲੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੀ ਭੋਲਾਨਾਥ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅੱਖ ਖੋਲੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ

ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਸਾਇੰਸ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੁੱਲ ਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਨਾਮ ਕਿੰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੂਨ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਫ਼ਾਇਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਲਗਾਓ ਮਤਲਬ ਹੋ ਆਤਮਾ, ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸਾਰੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ, ਉਹ ਹੀ ਰਾਜਾ ਬਣਨਗੇ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੇੜ ਇੱਕ ਸੰਗ ਜੋੜੋ। ਇੱਕ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ... ਇਹ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ? ਨਹੀਂ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਹ ਸਦਾ ਪਾਵਨ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਕੇ ਟਾਈਟਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਥੋੜੀ ਨਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸ਼ਮਾ ਤੇ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰਵਾਨਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਫੇਰੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। 2. ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੇੜ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਖੁਦ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੇ ਮੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਬੰਧਨ, ਟਰੱਸਟੀ ਭਵ: ਕੋਈ ਵੀ ਬੰਧਨ ਪਿੰਜਰਾ ਹੈ। ਪਿੰਜਰੇ ਦੀ ਮੈਨਾਂ ਹੁਣ ਨਿਰਬੰਧਨ ਉੱਡਦਾ ਪੰਛੀ ਬਣ ਗਈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤਨ ਦਾ ਬੰਧਨ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਮਨ ਉੱਡਦਾ ਪੰਛੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮਨ ਦੇ ਬੰਧਨ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਵੀ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਕੇ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਨਿਰਬੰਧਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਮਤਲਬ ਬੋਝ, ਬੋਝ ਵਾਲਾ ਕਦੇ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਲੇਕਿਨ ਟਰੱਸਟੀ ਹਨ ਤਾਂ ਨਿਰਬੰਧਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਨਾਲ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਾਸੀ ਬਣਾ ਦੇਵੋ, ਉਸਨੂੰ ਚੇਹਰੇ ਤੇ ਆਉਣ ਨਾ ਦੇਵੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਰਾਜਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਿਹੜਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸ਼ੇਕੀਨ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਾਪ ਦੀ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਟੁਡੈਂਟ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਭਾਵਨਾ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵੀ ਵਰਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ ਤੇ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ਼। ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਖੂਬੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੈਰਿਸਟਰ, ਬੈਰਿਸਟਰ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ, ਡਾਕਟਰ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਡਿਊਟੀ, ਪਾਰਟ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ....ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਖ਼ਤ ਹੈ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਿੰਦੀ। ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਐਕਟਰਸ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਜਨਮ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਸਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ ਫਿਰ ਫਿਊਚਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਝਾਈ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜੰਕ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੁਨਾਰ ਦਾ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਓਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਚਾਂਦੀ, ਤਾਂਬਾ, ਲੋਹਿਆ ਆਦਿ ਨਾਮ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੇ ਹਨ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼, ਸਿਲਵਰ ਏਜ਼.....ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ....ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ, ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਇੱਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਵੀ ਤਖ਼ਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਖ਼ਤ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤਖ਼ਤ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਿਹੜਾ ਤਖ਼ਤ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ - ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਨੇਤੀ-ਨੇਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਸਮਝ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਸਾਡਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁਣ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਰਹੋ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਫਾਲੋਅਰਸ ਵੀ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ-ਕੋਈ ਸੱਚੇ ਫਾਲੋਅਰਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਕਿੱਥੇ, ਕੋਈ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਡਾਂਸ। ਯੋਗ ਤਾਂ ਹੈ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਡਾਂਸ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡੋਡ ਸਾਇਲੈਂਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਡੋਡ ਸਾਇਲੈਂਸ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਥੇ ਥੋੜੇ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ ਰਾਣੀ ਦਾ ਹਾਰ ਗਲੇ ਵਿੱਚ....ਇਹ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਹੈ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਤਿਤ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤੇ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆ। ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਅੱਖਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੁਜਨੀਏ ਸੋ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ ਕਦੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਬਾਪ ਕਦੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਣ-ਕਣ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ-ਜਦੋਂ ਇਵੇਂ ਧਰਮ ਗਿਲਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ....। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ਲੋਕ ਪੜ੍ਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਮਤਲਬ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੇਵਰ ਵੀ ਓਵੇਂ ਦਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ

ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੀਵ ਆਤਮਾ। ਜੀਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਹਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਯੋਗ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ। ਬਾਪ ਦੀ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸ਼ੈਕੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਚੰਗੇ ਗੁਣਵਾਨ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਜਿੱਥੇ - ਕਿਤੇ ਬੁਲਾਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ। ਪਰਜਾ ਵੀ ਨੰਬਰ ਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਅਰਥਾਤ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੈ, ਇਹ ਮੀਡੀਅਮ ਹੈ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਕਲਾਸ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਿਠਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਬੈਠੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਨਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਾ ਯਾਦ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ - ਇਹ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੱਦ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜੇ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛੋ ਤਾਂ ਸਹੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਦੋਂ ਸੀ? ਕਦੇ ਸੁਣੀ ਜਾਂ ਦੇਖੀ ਹੈ? ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋ? ਕਦੋਂ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਖੁਦ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋ? ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤਾਂ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਦੂਜਾ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨੇ ਗਪੇੜੇ ਆਦਿ ਲਗਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਵਗੁਣ ਹਨ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਸਿਰਫ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਚਤਮ ਕੇਸ਼ਵਮ...। ਜਿਵੇਂ ਤੇਤੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਵੇ। ਬ੍ਰਹਮਲੋਕ ਨੂੰ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆ, ਰਾਵਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਹੈ। ਜੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਵਨ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਨੰਬਰ ਲਾਸਟ ਪਤਿਤ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੱਬ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਸਟ ਸੇ ਲਾਸਟ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਫਸਟ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਜਾ ਕੇ ਨਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਚਾਹੇ ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਜੋੜੀ ਕਰੋ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੋਣ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ, ਸਭ ਚਿੰਤਰਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਸਰਸਵਤੀ, ਫਿਰ ਇਹ (ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ) ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਵਿੱਚ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ) ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਮੈਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਫਸਟ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਵੱਡੀ ਨਦੀ ਬ੍ਰਹਮਪੁੱਤਰਾ। ਮੇਲਾ ਵੀ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਪੁੱਤਰਾ ਨਦੀ ਤੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦਾ ਸੰਗਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਉਹ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ) ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝੱਟ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਇਹ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਦਾਈ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਸਭ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲੂਮ ਹੋਇਆ - ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਭੱਜੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਨਹੀਂ ਭਜਾਇਆ। ਹਾਂ, ਭੱਠੀ ਬਣਨੀ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਭੱਜਾਇਆ। ਅੱਛਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਭਜਾਇਆ ਤਾਂ ਪਟਰਾਈ ਬਣਾਇਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਾਲੀ ਖਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲੰਕ ਜਦੋਂ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਹੀ ਕਲੰਗੀਧਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਕਲੰਕ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ। ਕਿੰਨੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚਾ ਕੁੱਲ। ਇਸਨੂੰ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਮਤਲਬ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਕੁੱਲ ਹੈ। ਹੈ ਬੜਾ ਸਹਿਜ, ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਦੈਵੀਗੁਣ ਜਰੂਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਸਿਗਰੇਟ, ਬੀੜੀ ਆਦਿ ਦਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਘਿਉ ਦੇ ਮਾਲ ਠਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਭੋਗ ਇੰਨਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਫਿਰ ਦੁਕਾਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਯਾਤਰੀ ਜਾਕੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਬੜੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ

ਦੀਆਂ ਮੱਖੀਆਂ ਆਦਿ ਹੋਣਗੀਆਂ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ। ਇਵੇ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਓਥੇ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਕੋਲ ਸਫਾਈ ਵੀ ਬੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਓਥੇ ਤਾਂ ਇਵੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰੋਗ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਵਰ ਹੈਲਥੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਏਵਰ ਹੈਲਥੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। 150 ਸਾਲ ਉਮਰ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ 40-45 ਸਾਲ ਐਵਰਜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯੋਗੀ ਸਨ, ਇਹ ਭੋਗੀ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗੀ, ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ। ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ। ਮਹੀਨਾ ਜਾਂ ਸਾਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮ ਯੁਗੋ-ਯੁਗੋ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਰੋਜ਼-ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ - ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਤਿਆਗ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਦਵਾਰ ਖੋਲ੍ਹਦੀਆਂ ਹੋ। ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

2. ਬਾਪ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗਿਆਨਵਾਨ ਅਤੇ ਗੁਣਵਾਨ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕ ਬਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਸਰੈਂਡਰ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਭਵ: ਇੱਕ ਬਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ। ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਬਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਓਥੇ ਕੋਈ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਾਇਆ ਮੂਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਰੈਂਡਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਜਿੱਤ ਹੈ ਹੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ ਕਿ ਜਿੱਤ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਇਮਰਜ਼ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵ ਜੇਤੂ ਬਣੇ ਸੀ, ਬਣੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਣਾਂਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਆਹਵਾਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੀਵਰਗਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧੋ।
